

# Binding decision of the Board (Art. 65)



**Wiążąca decyzja 2/2022 w sprawie sporu dotyczącego projektu decyzji irlandzkiego organu nadzorczego w sprawie Meta Platforms Ireland Limited (Instagram) na podstawie art. 65 ust. 1 lit. a) RODO**

**Przyjęta 28 lipca 2022 r.**

## Spis treści

1	Streszczenie sporu .....	6
2	Prawo do dobrej administracji .....	8
3	Warunki przyjęcia wiążącej decyzji.....	9
3.1.	..Sprzeciw zgłoszony przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, wobec projektu decyzji .....	9
3.2.	Wiodący organ nadzorczy nie przychylił się do mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów wobec projektu decyzji lub jest zdania, że sprzeciw nie mają znaczenia dla sprawy lub nie są uzasadnione .....	10
3.3.	Dopuszczalność sprawy .....	10
4	Struktura wiążącej decyzji .....	11
5	W kwestii podstawy prawnej przetwarzania danych kontaktowych .....	11
5.1.	Analiza przeprowadzona przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji .....	11
5.2.	Podsumowanie sprzeciwów zgłoszonych przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy14	
5.3.	Stanowisko wiodącego organu nadzorczego w sprawie sprzeciwów .....	21
5.4.	Analiza przeprowadzona przez EROD .....	22
5.4.1.	Ocena znaczenia sprzeciwów dla sprawy i ich uzasadnienia.....	22
5.4.2.	Ocena zasadności .....	30
6	W kwestii ewentualnych kolejnych (lub alternatywnych) naruszeń wskazanych przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy.....	44
6.1.	W kwestii ewentualnych naruszeń art. 6 ust. 1 lit. a), art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO dotyczących przetwarzania danych kontaktowych .....	44
6.1.1.	Analiza przeprowadzona przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji .....	44
6.1.2.	.... Podsumowanie sprzeciwu zgłoszonego przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy .....	44
6.1.3.	Stanowisko wiodącego organu nadzorczego w sprawie sprzeciwów .....	45
6.1.4.	Analiza przeprowadzona przez EROD .....	45
6.2.	W kwestii ewentualnych naruszeń art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. b) RODO dotyczących przetwarzania danych kontaktowych .....	46
6.2.1.	Analiza przeprowadzona przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji .....	46
6.2.2.	.... Podsumowanie sprzeciwu zgłoszonego przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy .....	46
6.2.3.	Stanowisko wiodącego organu nadzorczego w sprawie sprzeciwów .....	46
6.2.4.	Analiza przeprowadzona przez EROD .....	46
6.3.	W kwestii podstawy prawnej dotyczącej domyślnego publicznego przetwarzania danych..	47
6.3.1.	Analiza przeprowadzona przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji .....	47

6.3.2. ....	Podsumowanie sprzeciwu zgłoszonego przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy .....	49
6.3.3.	Stanowisko wiodącego organu nadzorczego w sprawie sprzeciwów .....	50
6.3.4.	Analiza przeprowadzona przez EROD .....	50
7	W kwestii ustanowienia administracyjnej kary pieniężnej .....	51
7.1.	Analiza przeprowadzona przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji .....	51
7.2.	Podsumowanie sprzeciwów zgłoszonych przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy .....	53
7.3.	Stanowisko wiodącego organu nadzorczego w sprawie sprzeciwów .....	55
7.4.	Analiza przeprowadzona przez EROD .....	55
7.4.1.	Ocena znaczenia sprzeciwów dla sprawy i ich uzasadnienia .....	56
7.4.2.	Ocena zasadności .....	57
8	Wiążąca decyzja .....	69
9	Uwagi końcowe .....	70

## Europejska Rada Ochrony Danych

uwzględniając art. 63 i art. 65 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (zwanego dalej „**RODO**”)<sup>1</sup>,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwanym dalej „**EOG**”), a w szczególności jego załącznik XI i protokół 37, zmienione decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 154/2018 z dnia 6 lipca 2018 r.<sup>2</sup>,

uwzględniając art. 11 i 22 swojego regulaminu wewnętrznego (zwanego dalej „**regulaminem wewnętrznym EROD**”)<sup>3</sup>,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Główną rolą Europejskiej Rady Ochrony Danych (zwanej dalej „**EROD**”) jest zapewnienie spójnego stosowania RODO na terenie EOG. W związku z tym, jak wynika z art. 60 RODO, wiodący organ nadzorczy (zwany dalej „**wiodącym organem nadzorczym**”) współpracuje z innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy (zwanymi dalej „**organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy**”), w celu osiągnięcia porozumienia; wiodący organ nadzorczy i organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, wymieniają się wszelkimi stosownymi informacjami; ponadto wiodący organ nadzorczy niezwłocznie przekazuje innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, stosowne informacje dotyczące danej sprawy. Wiodący organ nadzorczy niezwłocznie przedkłada innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, projekt decyzji w celu uzyskania ich opinii i należytego uwzględnienia ich uwag.

(2) Jeżeli którykolwiek z organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, zgłosi mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw wobec projektu decyzji zgodnie z art. 4 ust. 24 RODO i art. 60 ust. 4 RODO, a wiodący organ nadzorczy nie przychyli się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu lub sądzi, że sprzeciw nie ma znaczenia dla sprawy lub nie jest uzasadniony, wiodący organ nadzorczy przekazuje sprawę w ramach mechanizmu spójności, o którym mowa w art. 63 RODO.

(3) Zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a) RODO, EROD wydaje wiążącą decyzję dotyczącą wszystkich spraw, które są przedmiotem mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów, w szczególności tego, czy doszło do naruszenia RODO.

(4) EROD przyjmuje wiążącą decyzję większością dwóch trzecich głosów swoich członków zgodnie z art. 65 ust. 2 RODO w związku z art. 11 ust. 4 regulaminu wewnętrznego EROD w terminie miesiąca od podjęcia przez przewodniczącego EROD i właściwy organ nadzorczy decyzji o kompletności akt. Okres ten może zostać przedłużony o kolejny miesiąc z uwagi na złożony charakter sprawy, na podstawie decyzji podjętej przez przewodniczącego EROD z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej członków EROD.

(5) Zgodnie z art. 65 ust. 3 RODO, jeżeli pomimo takiego przedłużenia EROD nie jest w stanie przyjąć decyzji we wskazanych terminach, przyjmuje decyzję w terminie dwóch tygodni po upływie przedłużonego terminu zwykłą większością głosów swoich członków.

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

<sup>2</sup> Odniesienia do „państw członkowskich” w niniejszej decyzji należy rozumieć jako odniesienia do „państw członkowskich EOG”.

<sup>3</sup> Regulamin wewnętrzny EROD, przyjęty w dniu 25 maja 2018 r.

(6) Zgodnie z art. 11 ust. 6 regulaminu wewnętrznego EROD autentyczny jest tylko angielski tekst decyzji, ponieważ jest to język procedury przyjmowania decyzji przez EROD.

## PRZYJMUJE NINIEJSZĄ WIĄŻĄCĄ DECYZJĘ:

### 1 STRESZCZENIE SPORU

1. Niniejszy dokument zawiera wiążącą decyzję przyjętą przez EROD zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a) RODO. Niniejsza wiążąca decyzja dotyczy sporu powstałego w następstwie projektu decyzji (zwanego dalej „**projektem decyzji**”) wydanego przez irlandzki organ nadzorczy („Komisję ds. Ochrony Danych”, zwaną dalej „**ON IE**”, zwaną również w niniejszym dokumencie „**wiodącym organem nadzorczym**”) oraz późniejszych sprzeciwów wniesionych przez kilka organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, mianowicie niemiecki organ nadzorczy właściwy dla kraju związkowego Hamburga (*Der Hamburgische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit*) reprezentujący poglądy swoje i innych niemieckich organów nadzorczych, w tym niemiecki organ nadzorczy dla Berlina (*Der Berliner Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit*), niemiecki organ nadzorczy właściwy dla kraju związkowego Bremy („*Der Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit der Freien Hansestadt Bremen*”) oraz niemiecki organ nadzorczy właściwy dla kraju związkowego Nadrenii Północnej-Westfalii (*Der Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen*), zwane dalej łącznie „**ON DE**”; fiński organ nadzorczy (*Tietosuojavaltuutetun toimisto*), zwany dalej „**ON FI**”; francuski organ nadzorczy (*Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés*), zwany dalej „**ON FR**”; włoski organ nadzorczy (*Garante per la protezione dei dati personali*), zwany dalej „**ON IT**”; niderlandzki organ nadzorczy (*Autoriteit Persoonsgegevens*), zwany dalej „**ON NL**”; oraz norweski organ nadzorczy (*Datatilsynet*), zwany dalej „**ON NO**”.
2. Projekt decyzji dotyczył „*dochodzenia z urzędu*”, które zostało wszczęte przez ON IE w dniu 21 września 2020 r. w odniesieniu do czynności przetwarzania dokonywanych przez Facebook Ireland Limited, spółkę z siedzibą (jednostką organizacyjną) w Dublinie, Irlandia. Następnie spółka zmieniła nazwę na „Meta Platforms Ireland Limited”, dalej zwane „**Meta IE**”. Wszelkie odniesienia do Meta IE w niniejszej wiążącej decyzji oznaczają odniesienia odpowiednio do Facebook Ireland Limited lub Meta Platforms Ireland Limited.
3. Projekt decyzji dotyczył zgodności Meta IE z art. 5 ust. 1 lit. a) i c), art. 6 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13, 24, 25 i 35 RODO w odniesieniu do niektórych przypadków przetwarzania danych osobowych użytkowników będących dziećmi<sup>4</sup> w kontekście serwisu społecznościowego „Instagram” (zwanego dalej „**Instagram**”). W szczególności dotyczył on przetwarzania danych osobowych przez Meta IE w związku z publicznym ujawnieniem adresów e-mail lub numerów telefonów będących dziećmi użytkowników funkcji konta firmowego na Instagramie oraz domyślnego ustawienia „konto publiczne” dla kont osobistych użytkowników będących dziećmi na Instagramie.
4. ON IE stwierdził w projekcie decyzji, iż w jego przekonaniu jest on wiodącym organem nadzorczym w rozumieniu RODO dla Meta IE będącej administratorem w odniesieniu do transgranicznego przetwarzania danych osobowych w kontekście serwisu Instagram<sup>5</sup>.
5. W poniższej tabeli przedstawiono ogólny przebieg wydarzeń w ramach procedury, która doprowadziła do przekazania tej sprawy w ramach mechanizmu spójności:

---

<sup>4</sup> Zarejestrowani na Instagramie użytkownicy w wieku od 13 do 17 lat. Osoba musi mieć ukończone 13 lat, aby zarejestrować się jako użytkownik Instagrama. Zob. projekt decyzji, pkt 9.

<sup>5</sup> Projekt decyzji, pkt 47–57.

21 września 2020 r.	<p>ON IE wszczął postępowanie i zwrócił się do Meta IE o udzielenie informacji. Zakres i podstawa prawna dochodzenia zostały określone w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia, które wysłano do Meta IE 21 września 2020 r. Czasowy zakres dochodzenia został ustalony na okres od 25 maja 2018 r. do 21 września 2020 r.</p> <p>27 października 2020 r. Meta IE przekazała odpowiedzi na wstępne zapytania ON IE.</p>
27 listopada 2020 r.	<p>ON IE przekazał Meta IE oświadczenie przedstawiające poszczególne kwestie, w którym przedstawił merytoryczne podsumowanie istotnych kwestii i opisał sprawy, które należy rozstrzygnąć na podstawie RODO.</p> <p>10 grudnia 2020 r. Meta IE przedstawiła uwagi w odpowiedzi na oświadczenie przedstawiające poszczególne kwestie, a 29 stycznia 2021 r. przekazała ON IE zaktualizowaną ocenę prawnie uzasadnionego interesu.</p>
11 czerwca 2021 r.	<p>ON IE wydał wobec Meta IE wstępny projekt decyzji dotyczący jej czynności przetwarzania w zakresie objętym dochodzeniem („wstępny projekt decyzji”). ON IE zaprosił Meta IE do składania uwag dotyczących wstępnego projektu decyzji.</p>
Sierpień–wrzesień 2021 r.	<p>9 sierpnia 2021 r. Meta IE przekazała ON IE swoje uwagi dotyczące wstępnego projektu decyzji („uwagi Meta IE dotyczące wstępnego projektu decyzji”). 16 sierpnia 2021 r. Meta IE przekazała ON IE dodatkową ekspertyzę. Na odrębny wniosek ON IE 23 września 2021 r. Meta IE przekazała dodatkowe uwagi dotyczące art. 83 ust. 3 RODO („uwagi Meta IE dotyczące art. 83 ust. 3 RODO”).</p>
Grudzień 2021 r.	<p>3 grudnia 2021 r. ON IE przekazał swój projekt decyzji organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, zgodnie z art. 60 ust. 3 RODO.</p> <p>Kilka organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, (ON DE, ON FI, ON FR, ON IT, ON NL i ON NO) wniosło sprzeciw zgodnie z art. 60 ust. 4 RODO. Wymieniono się również kilkoma uwagami.</p>
21 stycznia 2022 r.	<p>ON IE wydał odpowiedź złożoną, określającą jego kompromisowe propozycje („odpowiedź złożona”) i przekazał ją organom nadzorczym, których sprawa dotyczy. ON IE zwrócił się do właściwych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o wskazanie, czy kompromisowe propozycje ON IE mogłyby być dla organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, satysfakcjonujące jako możliwy sposób postępowania.</p>
Luty 2022 r.	<p>W świetle propozycji zawartych w odpowiedzi złożonej miała miejsce dalsza wymiana informacji pomiędzy ON IE a organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy. W trakcie wymiany informacji kilka organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, potwierdziło, że kompromisowe propozycje ON IE nie są wystarczające i że zamierzają one podtrzymać swoje sprzeciw.</p>

	25 lutego 2021 r. Meta IE została wezwana do skorzystania z prawa do bycia wysłuchanym w odniesieniu do wszystkich materiałów, które ON IE proponował przekazać EROD, a 6 kwietnia 2022 r. przedstawiła swoje uwagi („ <b>uwagi Meta IE dotyczące art. 65</b> ”).
13 maja 2022 r.	ON IE przekazał sprawę EROD zgodnie z art. 60 ust. 4 RODO, wszczynając tym samym procedurę rozstrzygania sporów przewidzianą w art. 65 ust. 1 lit. a) RODO.

6. Po przekazaniu sprawy EROD przez ON IE zgodnie z art. 60 ust. 4 RODO za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (zwanego dalej „IMI”)<sup>6</sup> 13 maja 2022 r. Sekretariat EROD przeprowadził ocenę kompletności akt w imieniu przewodniczącego EROD i zgodnie z art. 11 ust. 2 regulaminu wewnętrznego EROD.
7. Sekretariat EROD skontaktował się z ON IE 20 maja 2022 r., prosząc o przekazanie informacji i dodatkowych dokumentów w ramach IMI. ON IE przekazał informacje i dokumenty w dniu 24 maja 2022 r.
8. Kwestią szczególnej wagi poddaną dokładnej analizie przez Sekretariat EROD było prawo do bycia wysłuchanym, zgodnie z wymogami art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Dalsze informacje szczegółowe na ten temat przedstawiono w sekcji 2 niniejszej decyzji wiążącej.
9. 1 czerwca 2022 r., po potwierdzeniu przez ON IE i przewodniczącego EROD kompletności dokumentacji, Sekretariat EROD przekazał ją członkom Rady.
10. Przewodniczący EROD postanowił, zgodnie z art. 65 ust. 3 RODO w związku z art. 11 ust. 4 regulaminu wewnętrznego EROD, przedłużyć standardowy termin przyjęcia decyzji wynoszący jeden miesiąc o kolejny miesiąc ze względu na złożony charakter sprawy.

## 2 PRAWO DO DOBREJ ADMINISTRACJI

11. EROD ma obowiązek przestrzegać Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności art. 41 (prawo do dobrej administracji). Zostało to również uwzględnione w art. 11 ust. 1 regulaminu wewnętrznego EROD.
12. Decyzja EROD *„zostaje wraz z uzasadnieniem skierowana do wiodącego organu nadzorczego i wszystkich organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, i jest dla nich wiążąca”* (art. 65 ust. 2 RODO). Nie jest ona skierowana bezpośrednio do żadnej strony trzeciej. W ramach środka zapobiegawczego w odniesieniu do ewentualnej potrzeby zaoferowania Meta IE przez EROD prawa do bycia wysłuchanym na poziomie EROD<sup>7</sup>, EROD oceniła jednak, czy Meta IE zaoferowano możliwość skorzystania z prawa do bycia wysłuchanym w związku z procedurą prowadzoną przez wiodący organ nadzorczy oraz przedmiotem sporu, który ma być rozstrzygnięty przez EROD, w szczególności czy

<sup>6</sup> System wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) jest systemem informacyjno-komunikacyjnym, o którym mowa w art. 17 regulaminu wewnętrznego EROD.

<sup>7</sup> Zob. wytyczne EROD 03/2021 w sprawie stosowania art. 65 ust. 1) lit. a) RODO, przyjęte w dniu 13 kwietnia 2021 r. (wersja do konsultacji publicznych) (zwane dalej „**wytycznymi EROD w sprawie stosowania art. 65 ust. 1 lit. a)**”), pkt 98–99.



wszystkie dokumenty zawierające kwestie faktyczne i prawne otrzymane i wykorzystane przez EROD do podjęcia decyzji w ramach tej procedury zostały już wcześniej przekazane Meta IE.

13. EROD zauważa, że Meta IE otrzymała możliwość skorzystania z prawa do bycia wysłuchanym w odniesieniu do wszystkich dokumentów zawierających kwestie faktyczne i prawne rozpatrywane przez EROD w kontekście niniejszej decyzji oraz przedstawiła swoje pisemne uwagi<sup>8</sup>, które zostały przekazane EROD przez wiodący organ nadzorczy<sup>9</sup>.
14. Biorąc pod uwagę, że Meta IE została już wysłuchana przez ON IE we wszystkich kwestiach faktycznych i prawnych, do których odniosła się EROD w swojej decyzji, Rada jest przekonana, że art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej jest przestrzegany.

### 3 WARUNKI PRZYJĘCIA WIĄŻĄCEJ DECYZJI

15. Ogólne warunki przyjęcia przez EROD wiążącej decyzji określono w art. 60 ust. 4 i art. 65 ust. 1 lit. a) RODO<sup>10</sup>.

#### 3.1. Sprzeciwy zgłoszone przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, wobec projektu decyzji

16. EROD zauważa, że kilka organów nadzorczych, których sprawa dotyczy (ON DE, ON FI, ON FR, ON IT, ON NL i ON NO), zgłosiło sprzeciwy wobec projektu decyzji za pośrednictwem IMI zgodnie z art. 60 ust. 4 RODO. Każdy ze sprzeciwów został złożony w terminie wskazanym w art. 60 ust. 4 RODO.
17. Portugalski organ nadzorczy (*Comissão Nacional de Proteção de Dados*) oraz duński organ nadzorczy (*Datatilsynet*) przedstawiły uwagi dotyczące projektu decyzji. Z racji, że uwagi te nie stanowią sprzeciwów w rozumieniu art. 4 pkt 24 RODO, nie mogą uruchamiać mechanizmu rozstrzygania sporów przewidzianego w art. 65 ust. 1 lit. a) RODO, a zatem nie wchodzą w zakres niniejszej wiążącej decyzji<sup>11</sup>.

---

<sup>8</sup> W szczególności uwagi Meta IE dotyczące wstępnego projektu decyzji z dnia 9 sierpnia 2021 r., uwagi Meta IE dotyczące art. 83 ust. 3 RODO z dnia 23 września 2021 r., uwagi Meta IE dotyczące art. 65 z dnia 6 kwietnia 2022 r.

<sup>9</sup> EROD zauważa, że Meta IE uznała, iż „zapewniono jej możliwość przedstawienia pisemnych uwag w odniesieniu do projektu decyzji, odpowiedzi złożonej oraz sprzeciwów organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, [ON IE]” (pismo Meta IE skierowane do EROD z dnia 17 maja 2022 r.). ON IE potwierdził również, że Meta IE została wezwana do skorzystania z prawa do bycia wysłuchanym „w odniesieniu do wszystkich materiałów, które ON IE proponował przekazać EROD” (pismo ON IE skierowane do Sekretariatu EROD z dnia 12 maja 2022 r.). Wreszcie, jak uznała Meta IE w swoich uwagach dotyczących art. 65 „[u]wagi te dotyczą jedynie tych kwestii, które są przedmiotem sprzeciwu, oraz kwestii, co do których [Meta IE] została poinformowana, że zostaną rozpatrzone przez [ON IE] w ramach mechanizmu rozstrzygania sporów” (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, s. 1). Sekretariat EROD sprawdził i potwierdził, że EROD otrzymała te same dokumenty, które zawierały istotne kwestie faktyczne i prawne. Jedynymi dodatkowymi dokumentami, które zostały dołączone, były różne uwagi Meta IE.

<sup>10</sup> Zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a) RODO EROD wyda wiążącą decyzję, jeżeli organ nadzorczy zgłosił mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw wobec projektu decyzji wiodącego organu nadzorczego, a wiodący organ nadzorczy nie przychylił się do tego sprzeciwu lub odrzucił taki sprzeciw jako niemający znaczenia dla sprawy lub nieuzasadniony.

<sup>11</sup> Wytyczne EROD w sprawie art. 65 ust. 1 lit. a), pkt 17.

### 3.2. Wiodący organ nadzorczy nie przychylił się do mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów wobec projektu decyzji lub jest zdania, że sprzeciwów nie mają znaczenia dla sprawy lub nie są uzasadnione

18. Według ON IE odpowiedzi przekazane przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, w odniesieniu do odpowiedzi złożonej wykazały, że nie istnieje jedno proponowane stanowisko kompromisowe, które byłoby możliwe do przyjęcia przez wszystkie właściwe organy nadzorcze, których sprawa dotyczy. Zgodnie z art. 60 ust. 4 RODO ON IE przekazał tę sprawę w ramach mechanizmu spójności w celu rozstrzygnięcia sporu przez EROD zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a) RODO. ON IE wyjaśnił w swoim piśmie skierowanym do Sekretariatu EROD dotyczącym przekazania sporu do rozstrzygnięcia przez EROD na podstawie art. 65 RODO, że nie proponuje „przychylić się” do sprzeciwów zgłoszonych przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, lub nie uznaje tych sprzeciwów za mające znaczenie dla sprawy lub uzasadnione<sup>12</sup>.

### 3.3. Dopuszczalność sprawy

19. Na wstępie EROD przyjmuje do wiadomości opinię Meta IE, że przekazanie sprawy przez ON IE do EROD było przedwcześnie i że postępowanie z art. 60 RODO nie zostało w pełni wyczerpane w niniejszej sprawie<sup>13</sup>. EROD uważa jednak, że przedmiotowa sprawa spełnia *prima facie* wszystkie przesłanki wymienione w art. 65 ust. 1 lit. a) RODO, ponieważ kilka organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, zgłosiło sprzeciw do projektu decyzji wiodącego organu nadzorczego w terminie przewidzianym w art. 60 ust. 4 RODO, a wiodący organ nadzorczy nie przychylił się do sprzeciwów lub odrzucił je jako niemające znaczenia dla sprawy lub nieuzasadnione.

20. EROD uznaje ponadto stanowisko Meta IE, że obecne rozstrzygnięcie sporów na podstawie art. 65 RODO powinno zostać zawieszono ze względu na toczące się postępowanie prejudycjalne przed Trybunałem Sprawiedliwości UE (zwanym dalej „TSUE”) w sprawie C-252/21<sup>14</sup>. Ponadto w dniu 17 maja 2022 r. Meta IE skierowała do EROD pismo<sup>15</sup>, w którym Meta IE zwróciła się dodatkowo o zawieszenie postępowania przed EROD w przedmiotowej procedurze z uwagi na toczące się przed TSUE sprawy: C-446/21<sup>16</sup> i C-252/21<sup>17</sup>. Po dokonaniu oceny EROD uważa, że zakres sporu, który ma zostać rozstrzygnięty przez EROD w ramach niniejszego postępowania, nie pokrywa się z zakresem wspomnianego, toczącego się postępowania prejudycjalnego, z uwagi na różne operacje przetwarzania danych będące przedmiotem sporu. Dlatego też EROD nie musi dalej oceniać możliwości zawieszenia swojego postępowania w sprawie tego rozstrzygnięcia sporu z art. 65 RODO w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie pytań prejudycjalnych przez TSUE.

21. Z uwagi na powyższe, w szczególności na fakt, że spełnione są warunki określone w art. 65 ust. 1 lit. a) RODO, EROD jest uprawniona do przyjęcia wiążącej decyzji, która dotyczy wszystkich kwestii będących przedmiotem mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów, tj. czy doszło do naruszenia

---

<sup>12</sup> Pismo ON IE skierowane do Sekretariatu EROD z dnia 12 maja 2022 r. Przekazanie sporu przez IMI nastąpiło 13 maja 2022 r.

<sup>13</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 12–17.

<sup>14</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 30: według Meta IE w sprawie C-252/21 zwrócono się do TSUE „o odniesienie się do zakresu podstaw prawnych art. 6 ust. 1 lit. b) i art. 6 ust. 1 lit. f) RODO, w związku z czym może to być pouczające w odniesieniu do niniejszej sprawy”.

<sup>15</sup> Pismo Meta IE skierowane do EROD z dnia 17 maja 2022 r.

<sup>16</sup> Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym z dnia 20 lipca 2021 r., *Schrems*, C-446/21.

<sup>17</sup> Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym z dnia 22 kwietnia 2021 r., *Meta Platforms i in.*, C-252/21.

RODO lub czy przewidywane działanie w odniesieniu do administratora lub podmiotu przetwarzającego jest zgodne z RODO<sup>18</sup>.

22. EROD przypomina, że jej obecna decyzja pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich ocen, do których przeprowadzenia EROD może zostać wezwana w innych sprawach, w tym również z udziałem tych samych stron, zważywszy na treść odpowiedniego projektu decyzji i sprzeciwów zgłoszonych przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy.

## 4 STRUKTURA WIĄŻĄCEJ DECYZJI

23. W przypadku każdego ze zgłoszonych sprzeciwów EROD ocenia najpierw, czy należy je uznać za „*mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione*” w rozumieniu art. 4 pkt 24 RODO, jak wyjaśniono w wytycznych EROD dotyczących mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu<sup>19</sup>.
24. Jeżeli EROD uzna, że sprzeciw nie spełnia wymogów art. 4 pkt 24 RODO, nie zajmuje ona żadnego stanowiska w sprawie zasadności jakichkolwiek istotnych kwestii podniesionych w ramach tego sprzeciwu w tym konkretnym przypadku<sup>20</sup>. EROD przeanalizuje zasadność istotnych kwestii poruszonych w ramach wszystkich sprzeciwów, które uzna za „*mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione*”.

## 5 W KWESTII PODSTAWY PRAWNEJ PRZETWARZANIA DANYCH KONTAKTOWYCH

### 5.1. Analiza przeprowadzona przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji

25. W 2016 r. wprowadzono nowy typ konta na Instagramie, zwany „kontem firmowym”. Użytkownikom Instagrama, którzy przeszli z „konta osobistego” na „konto firmowe”, pokazały się dodatkowe informacje o ich profilu i obserwujących. Do września 2019 r. użytkownicy, w tym dzieci, którzy przeszli na „konto firmowe”, byli zobowiązani do wyświetlania dodatkowych, publicznie dostępnych danych kontaktowych w postaci adresu e-mail lub numeru telefonu (zwanymi dalej „**danymi kontaktowymi**”), które były publikowane na profilu użytkownika<sup>21</sup>. Z dniem 4 września 2019 r. Meta IE usunęła obowiązkowy wymóg publicznego podawania danych kontaktowych<sup>22</sup>.
26. W swoim projekcie decyzji ON IE rozważał, czy Meta IE może powoływać się alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. b) i art. 6 ust. 1 lit. f) RODO jako podstawy prawne publicznego ujawnienia danych kontaktowych użytkowników kont firmowych na Instagramie będących dziećmi (zwanego dalej „**przetwarzaniem danych kontaktowych**”). W szczególności ON IE stwierdził, że dotyczyły one następujących operacji przetwarzania danych przez Meta IE<sup>23</sup>:

---

<sup>18</sup> Artykuł 4 pkt 24 RODO i art. 65 ust. 1 lit. a) RODO. Niektóre organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, zgłosiły uwagi, a nie sprzeciw jako taki, które to uwagi nie zostały w związku z tym uwzględnione przez EROD.

<sup>19</sup> Wytyczne EROD 9/2020 dotyczące mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu, wersja 2 przyjęta 9 marca 2021 r. (zwane dalej „**wytycznymi EROD dotyczącymi sprzeciwu**”). Wytyczne (wersja 2) zostały przyjęte w dniu 9 marca 2021 r. po wszczęciu przez ON IE postępowania w niniejszej sprawie.

<sup>20</sup> Wytyczne EROD w sprawie art. 65 ust. 1 lit. a), pkt 63.

<sup>21</sup> Projekt decyzji, pkt 13–14.

<sup>22</sup> Projekt decyzji, pkt 25.

<sup>23</sup> Zgodnie z opisem w projekcie decyzji, pkt 42.

- (1) Meta IE zezwoliła użytkownikom Instagrama będącym dziećmi na przejście z kont osobistych na konta firmowe.
- (2) Do 4 września 2019 r. podczas przechodzenia na konto firmowe użytkownikom będącym dziećmi wyświetlał się ekran opcji (pt. „Sprawdź swoje dane kontaktowe”) w ramach procesu zmiany konta. Ekran ten był automatycznie uzupełniany danymi dotyczącymi użytkownika, uzyskanymi przez Meta IE podczas rejestracji użytkownika, które użytkownik miał możliwość modyfikować. Aby zakończyć proces zmiany konta na firmowe, użytkownik musiał podać adres e-mail lub numer telefonu. Użytkownicy, którzy posiadali prywatne konta na Instagramie, zostali poproszeni o przejście na konto publiczne w ramach procesu zmiany konta.
- (3) Od 4 września 2019 r. przy przejściu na konto firmowe użytkownikom będącym dziećmi wyświetlał się zmieniony ekran opcji (nadal zatytułowany „Sprawdź swoje dane kontaktowe”), automatycznie zapełniany danymi dotyczącymi użytkownika uzyskanymi podczas rejestracji. Na tym etapie użytkownicy mogli zmodyfikować swoje dane kontaktowe lub zrezygnować z podawania danych kontaktowych, naciskając przycisk „Nie używaj moich danych kontaktowych” znajdujący się na dole strony.
- (4) W przypadku gdy użytkownik będący dzieckiem powiązał adres e-mail lub numer telefonu z kontem firmowym (czy to jako obowiązkowy wymóg zmiany konta przed wrześniem 2019 r., czy też opcjonalnie po wrześniu 2019 r.), ten numer telefonu lub adres e-mail były publikowane na stronie profilu użytkownika na Instagramie, w formie „przycisku kontaktowego”.
- (5) Adresy e-mail lub numery telefonów upublicznione w kontekście kont firmowych na Instagramie nie są szyfrowane i są widoczne jako zwykły tekst.
- (6) Adresy e-mail lub numery telefonów upublicznione w kontekście kont firmowych na Instagramie są widoczne dla zarejestrowanych użytkowników Instagrama w aplikacji mobilnej Instagram.
- (7) Dodatkowo przed marcem 2019 r. adresy e-mail lub numery telefonów powiązane z kontami firmowymi na Instagramie były widoczne (w tym dla osób niezarejestrowanych jako użytkownicy Instagrama) jako zwykły tekst w kodzie źródłowym HTML wersji przeglądarek internetowych stron profilowych Instagrama; oraz
- (8) przez okres od sierpnia 2020 r. do listopada 2020 r. adresy e-mail powiązane z kontami firmowymi na Instagramie były widoczne (w tym dla osób niezarejestrowanych jako użytkownicy Instagrama) jako zwykły tekst w kodzie źródłowym HTML wersji przeglądarek internetowych stron profilowych Instagrama.

27. ON IE uznał, że rejestrując osobiste konto na Instagramie, osoba, której dane dotyczą, wyrażała zgodę na Regulamin korzystania z serwisu Instagram<sup>24</sup>. W sekcji 1 Regulaminu korzystania z serwisu Instagram (zatytułowanej „Serwis Instagram”) wymieniono dziewięć obszarów usług, stwierdzając<sup>25</sup>:

*„...[s]erwis [Instagram] składa się z następujących elementów (Serwis):*

***Oferowanie spersonalizowanych możliwości tworzenia treści i ich udostępniania, nawiązywania kontaktów, komunikacji i odkrywania nowości. Ludzie różnią się od siebie.***

<sup>24</sup> Regulamin korzystania z serwisu Instagram, wersja z dnia 18 kwietnia 2018 r.

<sup>25</sup> Projekt decyzji, pkt 114.

*Umożliwiamy użytkownikowi umacnianie relacji poprzez wymianę ważnych dla niego informacji i doświadczeń. Tworzymy systemy, starając się poznać sprawy istotne dla użytkowników i wykorzystywać te informacje do tego, by pomagać użytkownikowi w tworzeniu i znajdowaniu ważnych dla niego informacji oraz dołączaniu do ważnych dla niego wydarzeń i wymianie ważnych doświadczeń. Jednym z przejawów tego podejścia jest prezentowanie treści, funkcji, ofert i kont, które mogą zainteresować użytkownika, i oferowanie mu różnych możliwości skorzystania z serwisu Instagram w oparciu o jego poczynania i poczynania innych w serwisie i poza nim.”*

28. W świetle uwag Meta IE, ON IE uznał w projekcie decyzji, że Meta IE powołała się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych jedynie w zakresie, w jakim użytkownik będący dzieckiem posiadał zdolność do zawarcia wykonalnej umowy na mocy obowiązującego prawa państwa członkowskiego<sup>26</sup>. Meta IE powołała się na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO jako alternatywną podstawę prawną w odniesieniu do użytkowników będących dziećmi, którzy nie mieli zdolności na mocy obowiązującego prawa państwa członkowskiego do zawarcia umowy z Meta IE<sup>27</sup>.
29. Oceniając powołanie się przez Meta IE na **art. 6 ust. 1 lit. b) RODO** w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych, ON IE w pierwszej kolejności zauważył, że – jak wyjaśniono powyżej – osoba, której dane dotyczą, wyraziła zgodę na Regulamin korzystania z serwisu Instagram, rejestrując się w celu założenia osobistego konta na Instagramie, i odniósł się do sekcji 1 Regulaminu korzystania z serwisu Instagram<sup>28</sup>. ON IE uznał, że art. 6 ust. 1 lit. b) RODO nie wymaga zawarcia wyraźnych postanowień umownych dotyczących przetwarzania danych w celu zapewnienia podstawy prawnej i wystarczy, że przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy z osobą, której dane dotyczą<sup>29</sup>. W projekcie decyzji stwierdzono ponadto, że „*publikacja danych kontaktowych w kontekście kont firmowych może być uznana za niezbędne przetwarzanie do celów art. 6 ust. 1 lit. b) RODO*”<sup>30</sup>. W projekcie decyzji uznano, że „*przetwarzanie danych kontaktowych mogło być niezbędne do wykonania Warunków korzystania z serwisu [Meta IE] z jej użytkownikami*” oraz że nie doszło do naruszenia przez Meta IE „*w zakresie, w jakim powołała się ona na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO jako podstawę prawną przetwarzania danych osobowych niektórych użytkowników będących dziećmi*”<sup>31</sup>.
30. Oceniając powołanie się przez Meta IE na **art. 6 ust. 1 lit. f) RODO** w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych dotyczących użytkowników będących dziećmi, którzy nie są w stanie zawrzeć wykonalnej umowy, ON IE zauważył najpierw, że „*przetwarzanie spełnia wymogi art. 6 ust. 1 lit. f) w zakresie, w jakim interesy realizowane w związku z przetwarzaniem danych kontaktowych są prawnie uzasadnionymi interesami [Meta IE] i innych użytkowników Instagrama, w zakresie, w jakim publikacja danych kontaktowych do wiadomości publicznej może być rozsądnym i zgodnym z prawem postępowaniem, za pomocą którego można promować profesjonalne przedsięwzięcie lub inną inicjatywę publiczną*”<sup>32</sup>. W odniesieniu do niezbędności przetwarzania danych kontaktowych w celu realizacji prawnie uzasadnionych interesów projekt decyzji stanowił, że: „*w określonych okolicznościach takie przetwarzanie mogło być w pewnym stopniu uzasadnionym sposobem publikowania przez użytkowników Instagrama danych kontaktowych poza platformą. W szczególności*

---

<sup>26</sup> Projekt decyzji, pkt 114.

<sup>27</sup> Projekt decyzji, pkt 105 i 114.

<sup>28</sup> Projekt decyzji, pkt 114.

<sup>29</sup> Projekt decyzji, pkt 115.

<sup>30</sup> Projekt decyzji, pkt 115.

<sup>31</sup> Projekt decyzji, pkt 116.

<sup>32</sup> Projekt decyzji, pkt 118.

take przetwarzanie mogłoby być uznane za niezbędne dla tych użytkowników kont firmowych, którzy chcieliby mieć publiczny kontakt mailowy lub telefoniczny w związku ze swoją działalnością zawodową”<sup>33</sup>.

31. W odniesieniu do testu równowagi ON IE stwierdził w projekcie decyzji, że: „w określonych okolicznościach, gdy przetwarzanie danych kontaktowych miało miejsce w kontekście dobrze przemyślanych działań zawodowych, możliwe jest, że przedmiotowe prawnie uzasadnione interesy nie byłyby podrzędne wobec interesów lub podstawowych praw i wolności użytkownika będącego dzieckiem”<sup>34</sup>. ON IE stwierdził ponadto, że przetwarzanie danych kontaktowych mogło być zgodne z prawem na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f) RODO „w odniesieniu do niektórych użytkowników będących dziećmi”, a zatem nie doszło do naruszenia ze strony Meta IE „w zakresie, w jakim powołała się ona na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO jako podstawę prawną przetwarzania danych osobowych niektórych użytkowników będących dziećmi”<sup>35</sup>.

## 5.2. Podsumowanie sprzeciwów zgłoszonych przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy

32. **ON DE, ON FI, ON FR, ON IT, ON NL i ON NO** zgłosiły sprzeciwy dotyczące wniosków wyciągniętych przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji, że nie doszło do naruszenia w zakresie, w jakim Meta IE powołała się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO i alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych.
33. **ON NL** uznał najpierw, że oparcie się na **art. 6 ust. 1 lit. b)** RODO wymaga jasności co do celów, które należy uznać w kontekście oceny, oraz ważnej umowy między administratorem danych a osobą, której dane dotyczą<sup>36</sup>. ON NL uznał, że wymogiem prawnym jest ustalenie przez ON IE „czym jest umowa i czy ta umowa nadaje się do tego, aby służyć jako podstawa prawna zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) RODO”<sup>37</sup>. Biorąc pod uwagę poważny brak przejrzystości po stronie administratora danych stwierdzony przez ON IE w projekcie decyzji, ON NL miał uzasadnione wątpliwości, czy osoby, których dane dotyczą, rzeczywiście mogły zawrzeć umowę z Meta IE zarówno z własnej woli, jak i będąc w posiadaniu wystarczających informacji. ON NL zakwestionował zatem istnienie takiej **ważnej umowy** między Meta IE a osobami, których dane dotyczą, w przedmiotowej sprawie<sup>38</sup>. Po drugie, ON NL zakwestionował, czy przedmiotowe czynności przetwarzania danych były rzeczywiście **niezbędne** do wykonania umowy<sup>39</sup>. ON NL podkreślił, że projekt decyzji ON IE nie odnosi się do kwestii tego, czy Meta IE dokonała oceny w zakresie niezbędności oraz czy taka ocena spełniała rygorystyczny standard niezbędności, którego wymaga powołanie się na tę podstawę prawną<sup>40</sup>. Według ON NL inne dowody zawarte w projekcie decyzji, w szczególności przywołane w ostatnim zdaniu pkt 115 projektu decyzji, jak również ocena ON IE dotycząca minimalizacji danych, wskazywały, że kryterium niezbędności określone w art. 6 ust. 1 lit. b) RODO w rzeczywistości nie zostałyby w tym przypadku spełnione<sup>41</sup>.

---

<sup>33</sup> Projekt decyzji, pkt 119.

<sup>34</sup> Projekt decyzji, pkt 123.

<sup>35</sup> Projekt decyzji, pkt 125.

<sup>36</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 7.

<sup>37</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 10.

<sup>38</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 11.

<sup>39</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 12–15.

<sup>40</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 13.

<sup>41</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 14–15.

34. **ON NL** stwierdził, że przetwarzanie danych kontaktowych nie spełniało również wymogów **art. 6 ust. 1 lit. f) RODO**<sup>42</sup>. W odniesieniu do wymogu, aby realizowany interes ON NL był **prawnie uzasadniony**, zauważył, że projekt decyzji nie zawiera oceny dotyczącej tego, dlaczego interes realizowany przez Meta IE był wystarczająco jasno i precyzyjnie określony lub czyje interesy były realizowane<sup>43</sup>. ON NL zauważył ponadto, że ON IE nie dokonał oceny tego, czy interesy były zgodne z prawem<sup>44</sup> oraz rzeczywiste i obecne<sup>45</sup>. W odniesieniu do wymogu **niezbędności** przetwarzania danych ON NL stwierdził, że ON IE nie wyraził jasno, dlaczego istnieje związek między przetwarzaniem a realizowanymi interesami. ON NL był raczej zdania, że stwierdzenie przez ON IE, iż przetwarzanie mogło być rozsądnym środkiem służącym publikacji danych kontaktowych poza platformą, stanowiło pokrętnie rozumowanie<sup>46</sup>. Ponadto według ON NL w projekcie decyzji ON IE nie rozważył w odpowiedni sposób, czy administrator danych miał do dyspozycji jakiegokolwiek inne środki służące osiągnięciu celów. W szczególności fakt, że od 4 września 2019 r. nie było już obowiązku publikowania danych kontaktowych użytkowników będących dziećmi, wskazywał, że prawdopodobnie istniały mniej inwazyjne środki, za pomocą których administrator mógł osiągnąć swój cel<sup>47</sup>. Co więcej, według ON NL, używając w projekcie decyzji zwrotów typu „w określonych okolicznościach” oraz „możliwe jest, że”, ON IE odniósł się jedynie do tych konkretnych sytuacji i możliwości<sup>48</sup>. Takie brzmienie spowodowało, że w projekcie decyzji nie odniesiono się do kwestii związanych z niezbędną przetwarzania danych kontaktowych w innych sytuacjach, np. gdy użytkownicy będący dziećmi nie życzyli sobie, aby w związku z ich działalnością zawodową nawiązywano z nimi publiczny kontakt za pośrednictwem poczty elektronicznej lub telefonu<sup>49</sup>. Zdaniem ON NL w kontekście **wyważenia interesów** brzmienie projektu decyzji sugerowało, że tylko w tych sytuacjach, w których użytkownikami były dobrze poinformowane lub znające się na technologiach cyfrowych dzieci, które wykorzystywały Instagram do celów przemyślanej działalności zawodowej, nad realizowanymi prawnie uzasadnionymi interesami nie przeważałyby interesy lub prawa podstawowe tych dzieci. W związku z tym ON NL zasugerował, że ON IE uznał, iż w innych sytuacjach interesy osób, których dane dotyczą, mogą być ważniejsze od interesów Meta IE. Takich sytuacji nie uwzględniono jednak w projekcie decyzji<sup>50</sup>. ON NL twierdził również, że bez analizy i stwierdzenia, na ile oczywisty jest realizowany uzasadniony interes oraz czy dokonana przez Meta IE ocena wpływu przetwarzania na interesy lub podstawowe prawa i wolności osób, których dane dotyczą, była właściwa, ON IE nie mógł stwierdzić, że nad interesami Meta IE nie przeważają interesy lub podstawowe prawa i wolności osób, których dane dotyczą<sup>51</sup>.
35. **ON NL** zwrócił się dodatkowo do wiodącego organu nadzorczego o podjęcie odpowiednich środków naprawczych w celu usunięcia naruszenia, a ponadto nakaz przestrzegania prawa przez administratora, opisany w pkt 627 projektu decyzji, powinien obejmować obowiązek usunięcia naruszenia art. 6 RODO<sup>52</sup>. Wreszcie ON NL stwierdził, że projekt decyzji, jeśli nie zostanie zmieniony, obniży próg zgodności przetwarzania z prawem i osłabi ochronę danych osobowych osób fizycznych,

---

<sup>42</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 25–42.

<sup>43</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 28 lit. a).

<sup>44</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 28 lit. b).

<sup>45</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 28 lit. c).

<sup>46</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 31 lit. a).

<sup>47</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 31 lit. b).

<sup>48</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 32 i 35.

<sup>49</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 32.

<sup>50</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 35.

<sup>51</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 37.

<sup>52</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 19 i 42.

które zawierają umowy wiążące się z przetwarzaniem danych osobowych; pozbawi również osoby, których dane dotyczą, mechanizmów ochrony przewidzianych w RODO i stworzy **ryzyko**, że wybór, sprawczość i ochrona osób, których dane dotyczą – w szczególności dzieci – zostaną podważone<sup>53</sup>.

\*\*\*

36. **ON DE** stwierdziły, że w niniejszej sprawie nie zostały spełnione warunki umożliwiające powołanie się na **art. 6 ust. 1 lit. b)** RODO. Po pierwsze, na podstawie informacji dostarczonych przez ON IE nie przedstawiono wystarczających dowodów na istnienie **ważnej umowy** między Meta IE a użytkownikami będącymi dziećmi, chociaż ważna umowa jest warunkiem umożliwiającym administratorom powoływanie się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO, jak wyjaśniono w wytycznych EROD 2/2019<sup>54</sup>. ON IE powinien był również zbadać lub przynajmniej uzyskać wyjaśnienie ważności umowy, na którą powołuje się administrator<sup>55</sup>. Ponadto, zdaniem ON DE, jeśli administrator danych nie zakomunikował w przejrzysty sposób, że publikacja danych kontaktowych będzie oparta na umowie (jak zauważono w ustaleniach 1 i 2 projektu decyzji), to nie mogła powstać żadna umowa o tej treści, dla której konkretne przetwarzanie mogłoby być oparte na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO<sup>56</sup>. Jeśli chodzi o **niezbędność** ON DE nie zgodziły się z analizą przeprowadzoną przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji i stwierdziły, że art. 6 ust. 1 lit. b) RODO może być wykorzystywany jedynie do legalizacji przetwarzania danych, które stanowi istotny element umowy<sup>57</sup>. W związku z tym na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) RODO można uzasadnić tylko takie przetwarzanie danych, które było rzeczywiście niezbędne do realizacji odpowiedniego celu określonego w umowie – obsługi konta firmowego na Instagramie. W tym względzie, zdaniem ON DE, nie było zrozumiałe ani wyjaśnione przez Meta IE, dlaczego publikacja danych kontaktowych w postaci zwykłego tekstu lub wykorzystanie tych danych w tekście źródłowym HTML miałyby być niezbędne do prowadzenia takiego konta. ON DE uznały, że taka niezbędność nie istnieje w przedmiotowej sprawie<sup>58</sup>.
37. **ON DE** stwierdziły, że przetwarzanie danych kontaktowych nie spełniało wymogów **art. 6 ust. 1 lit. f)** RODO. Po pierwsze, zdaniem ON DE interes realizowany przez Meta IE nie był **prawnie uzasadniony**. Dokładniej rzecz ujmując, ON DE argumentowały, że propagowanie profesjonalnej działalności gospodarczej lub innej inicjatywy publicznej nie może stanowić prawnie uzasadnionego interesu Meta IE, ponieważ właściciele działalności gospodarczej będący dziećmi nie mogli wyrazić swojego prawnie wiążącego zobowiązania do przestrzegania Regulaminu korzystania z serwisu Instagram. Zdaniem ON DE traktowanie dzieci jako profesjonalnych przedsiębiorców w okolicznościach, w których krajowe prawo umów chroni dzieci poprzez wymóg uzyskania zgody rodziców, podważyłoby ochronę dzieci<sup>59</sup>. Po drugie, ON DE argumentowały, że przetwarzanie nie spełniało wymogu **niezbędności** w odniesieniu do realizowanego interesu. W tym przypadku ON DE oparły swoją opinię na tych samych argumentach przedstawionych w kontekście art. 6 ust. 1 lit. b) RODO, o których mowa w poprzednim akapicie. Ponadto ON DE zauważyły, że Meta IE zmieniła później swoją praktykę i nie wymaga już publikowania danych kontaktowych dotyczących kont firmowych. Po trzecie, ON DE stwierdziły, że **wyważenie interesów** powinno opierać się na ogólnej ochronie użytkowników będących dziećmi, a nie na

---

<sup>53</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 20–22 i 43–47.

<sup>54</sup> Wytyczne EROD 2/2019 w sprawie przetwarzania danych osobowych na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) RODO w kontekście świadczenia usług online na rzecz osób, których dane dotyczą, wersja 2.0, 8 października 2019 r. (zwane dalej „**wytycznymi EROD 2/2019**”).

<sup>55</sup> Sprzeciw ON DE, s. 3–4.

<sup>56</sup> Sprzeciw ON DE, s. 4.

<sup>57</sup> Sprzeciw ON DE, s. 4–5.

<sup>58</sup> Sprzeciw ON DE, s. 5.

<sup>59</sup> Sprzeciw ON DE, s. 6.



konkretnych możliwościach technicznych i ekonomicznych każdego użytkownika będącego dzieckiem. Według ON DE, ze względu na bezbronność psychiczną dzieci, ich ochrona powinna przeważać nad interesami, na które powołuje się Meta IE<sup>60</sup>.

38. Ponadto **ON DE** uznały, że projekt decyzji stwarza znaczne **zagrożenie** dla podstawowych praw i wolności użytkowników Instagrama będących dziećmi i innych osób, których dane dotyczą. W szczególności, ponieważ skutkowałoby to tym, że osoby, których dane dotyczą, nie miałyby żadnej kontroli nad swoimi danymi osobowymi, szerokie rozumienie przez wiodący organ nadzorczy art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO zasadniczo uczyniłoby nieskuteczną ochronę zapewnianą przez RODO i art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz podważyłoby skuteczne egzekwowanie przepisów RODO, które jest warunkiem zagwarantowania podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą<sup>61</sup>.

\*\*\*

39. **ON IT** stwierdził, że w odniesieniu do **art. 6 ust. 1 lit. b)** RODO ocena tego, czy określona czynność przetwarzania jest **niezbędna**, powinna być oparta na faktach, na celach oferowanej usługi, a osoba, której dane dotyczą, powinna być świadoma tych celów, otrzymując odpowiednie informacje. W omawianej sprawie dostępne były bardzo ogólne informacje o celach przetwarzania, a ustalenia dotyczące informowania użytkowników, zwłaszcza niepełnoletnich, były zdecydowanie niejednoznaczne<sup>62</sup>. Zdaniem ON IT Meta IE nie wykazała niezbędności przetwarzania danych. Późniejsza zmiana, kiedy publikacja stała się nieobowiązkowa, udowodniła, że przetwarzanie nie było niezbędne. Publiczne publikowanie danych w kodzie źródłowym strony HTML w internetowej wersji serwisu Instagram trudno było uznać za niezbędne<sup>63</sup>. ON IT zauważył również, że polityka prywatności Meta IE dostępna we Włoszech nie zawierała odniesienia do właściwego prawa krajowego, co uniemożliwiało w konsekwencji zrozumienie, na jakiej podstawie prawnej opierała się ona w celu uzasadnienia przetwarzania danych dotyczących użytkowników będących dziećmi w celu założenia kont firmowych i zarządzania nimi<sup>64</sup>.

40. **ON IT** zwrócił uwagę, że w odniesieniu do **art. 6 ust. 1 lit. f)** RODO ON IE wyciągnął wnioski jedynie w odniesieniu do użytkowników będących dziećmi, które posiadają umiejętności cyfrowe. Ponadto ON IT stwierdził, że **wyważenie** wymagane w art. 6 ust. 1 lit. f) RODO było wadliwe<sup>65</sup>. W tym kontekście ON IT zwrócił uwagę na konflikt między twierdzeniami Meta IE, że zagrożenia, na które narażeni byli użytkownicy będący dziećmi w związku z przetwarzaniem danych kontaktowych, były potencjalne, a nie rzeczywiste, oraz że przyjęto odpowiednie zabezpieczenia, a stwierdzeniem ON IE, że Meta IE nie wdrożyła odpowiednich środków bezpieczeństwa i w związku z tym naruszyła art. 24 i 25 RODO. Co więcej, ON IT zauważył, że Meta IE nie zdecydowała się na przeprowadzenie oceny skutków dla ochrony danych, co wskazywało na wadliwą ocenę ryzyka. Zdaniem ON IT niedokładna ocena ryzyka podważa wyważenie interesów i sprawia, że argumenty ON IE nie są uzasadnione, a zamiast tego zawierają niespójności<sup>66</sup>. Ponadto ON IT stwierdził, że w przypadku gdy krajowe prawo umów uniemożliwiało użytkownikom będącym dziećmi zawieranie umów ze względu na ich niezdolność do

---

<sup>60</sup> Sprzeciw ON DE, s. 7.

<sup>61</sup> Sprzeciw ON DE, s. 9.

<sup>62</sup> Sprzeciw ON IT, s. 1–2.

<sup>63</sup> Sprzeciw ON IT, s. 2.

<sup>64</sup> Sprzeciw ON IT, s. 1.

<sup>65</sup> Sprzeciw ON IT, s. 3.

<sup>66</sup> Sprzeciw ON IT, s. 3–4.

pełnego zrozumienia ich konsekwencji, jest mało prawdopodobne, aby w wyniku testu równowagi interes administratora był ważniejszy od ochrony praw i wolności użytkowników będących dziećmi<sup>67</sup>.

41. Dalej **ON IT** zwrócił się do wiodącego organu nadzorczego o zmianę projektu decyzji „w zakresie działań przewidzianych w stosunku do administratora. W szczególności należy ponownie obliczyć wysokość administracyjnej kary pieniężnej, uwzględniając kryteria określone w art. 83 ust. 2 RODO”<sup>68</sup>. Wreszcie ON IT stwierdził, że projekt decyzji, jeśli zostanie pozostawiony bez zmian, spowoduje **zagrożenie** dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą, ponieważ nie będzie skutecznego środka odstraszącego w przypadku naruszenia praw osób, których dane dotyczą, a podejście przyjęte przez wiodący organ nadzorczy w odniesieniu do podstaw prawnych co do zasady zagrozi prawom osób, których dane dotyczą, ponieważ może być interpretowane jako zatwierdzenie podejścia administratora do przetwarzania danych osobowych użytkowników będących dziećmi<sup>69</sup>.

\*\*\*

42. **ON FI** stwierdził, że aby powołać się na **art. 6 ust. 1 lit. b)** RODO musi istnieć **ważna umowa** między administratorem danych a osobami, których dane dotyczą, ale kwestia ta pozostała nierozstrzygnięta w projekcie decyzji. Co więcej, zdaniem ON FI Regulamin korzystania z serwisu Instagram lub polityka ochrony danych nie zostały przedstawione w szczególnie jasnym i prostym języku, który pozwoliłby dziecku na wystarczające zrozumienie i uzyskanie odpowiednich informacji w celu zawarcia umowy, biorąc również pod uwagę poważne kwestie wskazane w projekcie decyzji dotyczące niespełnienia przez administratora wymogów dotyczących przejrzystości<sup>70</sup>. Ponadto ON FI podniósł potencjalne problemy związane z uznaniem dzieci za uprawnioną stronę umowy w kontekście art. 6 ust. 1 lit. b) RODO i uznał, że w każdym przypadku ocena, czy wymogi art. 6 ust. 1 lit. b) RODO zostały spełnione, powinna być szczególnie dokładna<sup>71</sup>. W odniesieniu do tego, czy przetwarzanie było **niezbędne**, ON FI uznał, że przetwarzanie nie może być uznane za niezbędne do celów art. 6 ust. 1 lit. b) RODO, gdy stwierdzono, że to samo przetwarzanie naruszyło wymóg niezbędności określony w art. 5 ust. 1 lit. c) RODO. Wreszcie ON FI poddał w wątpliwość, czy publikacja danych kontaktowych może być w ogóle postrzegana jako niezbędna, skoro nie jest już obowiązkowa<sup>72</sup>.
43. **ON FI** sprzeciwił się wnioskowi zawartemu w projekcie decyzji dotyczącemu **art. 6 ust. 1 lit. f)** RODO i stwierdził, że ocena realizowanego **prawnie uzasadnionego interesu** była niewystarczająca. Zdaniem ON FI, ON IE nie dokonał odpowiedniej oceny ani nie dowiódł prawnie uzasadnionych interesów administratora danych lub osoby trzeciej<sup>73</sup>. ON IE nie ocenił również, czy interesy te zostały wyrażone w wystarczająco jasny i precyzyjny sposób. ON FI argumentował, że ON IE nie uzasadnił szczególnego zakresu i okoliczności, w których przetwarzanie było **niezbędne** do celów ochrony prawnie uzasadnionych interesów, i wyraził opinię, że niektóre operacje przetwarzania nie spełniają wymogu niezbędności<sup>74</sup>. Ponadto ON FI stwierdził, że ON IE nie dokonał prawidłowej oceny **wyważenia prawnie uzasadnionych interesów** i praw osób, których dane dotyczą. Na przykład według ON FI, ON IE pozostawił niejasność co do tego, w jakich okolicznościach możliwe było, że uzasadnione interesy nie byłyby podrzędne w stosunku do interesów i praw osób, których dane dotyczą, w szczególności gdy

---

<sup>67</sup> Sprzeciw ON IT, s. 4.

<sup>68</sup> Sprzeciw ON IT, s. 2 i 4.

<sup>69</sup> Sprzeciw ON IT, s. 2 i 4.

<sup>70</sup> Sprzeciw ON FI, pkt 3–4.

<sup>71</sup> Sprzeciw ON FI, pkt 5.

<sup>72</sup> Sprzeciw ON FI, pkt 6.

<sup>73</sup> Sprzeciw ON FI, pkt 13.

<sup>74</sup> Sprzeciw ON FI, pkt 14.

były to dzieci, oraz biorąc pod uwagę związane z tym ryzyko określone w innych częściach projektu decyzji<sup>75</sup>. ON FI stwierdził również, że ponieważ ON IE stwierdził naruszenie obowiązków w zakresie przejrzystości wynikające z art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 12 RODO, najprawdopodobniej osoby, których dane dotyczą, nie mogły w momencie gromadzenia ich danych osobowych racjonalnie oczekiwać, że ich dane kontaktowe zostaną opublikowane<sup>76</sup>.

44. Ponadto **ON FI** uznał, że wnioski zawarte w projekcie decyzji prowadzą do znacznego **ryzyka** dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, w szczególności ze względu na to, że publikacja danych kontaktowych powodowała ryzyko dla użytkowników będących dziećmi, a podejście dotyczące podstaw prawnych przyjęte w niniejszej sprawie podważyłoby stopień przyznanej im ochrony, również w innych podobnych sytuacjach<sup>77</sup>. Wreszcie ON FI poprosił o podjęcie „odpowiednich środków naprawczych” w celu usunięcia naruszeń<sup>78</sup>.

\*\*\*

45. **ON FR** zauważył sprzeczność w projekcie decyzji w zakresie, w jakim wiodący organ nadzorczy uznał, że wyświetlenie danych kontaktowych było **niezbędne** do wykonania umowy na podstawie **art. 6 ust. 1 lit. b)** RODO, a mimo to wiodący organ nadzorczy uznał, że takie wyświetlenie narusza zasadę minimalizacji danych. W ocenie ON FR obowiązkowe wyświetlanie danych kontaktowych nie było niezbędne do wykonania umowy, z przyczyn wskazanych przez ON IE w pkt 221–456 projektu decyzji, a ON IE nie wyciągnął w pełni wniosków z własnych analiz i stanowisk<sup>79</sup>. Również zdaniem ON FR fakt, że sama Meta IE zmieniła swoje stanowisko w sprawie obowiązkowego charakteru wyświetlania danych kontaktowych od września 2019 r., świadczył o tym, że nie były one niezbędne w kontekście kont firmowych<sup>80</sup>. ON FR zauważył ponadto, że w przypadku braku jasnych informacji udzielonych użytkownikowi na temat warunków umowy trudno uznać taką umowę za **ważną** i w tym zakresie ON IE nie wyciągnął wniosków z własnej analizy<sup>81</sup>. W odniesieniu do **art. 6 ust. 1 lit. f)** RODO **ON FR** zauważył sprzeczność między ustaleniami ON IE, że z jednej strony przetwarzanie danych kontaktowych mogło być **niezbędne** dla posiadaczy kont firmowych, a z drugiej strony, że takie przetwarzanie wykraczało poza to, co było niezbędne, a tym samym nie spełniało zasady minimalizacji danych<sup>82</sup>. ON FR zauważył, że niektóre rodzaje ryzyka wskazane przez ON IE, takie jak molestowanie i nagabywanie dzieci dla celów seksualnych, nie zostały odpowiednio uwzględnione w **teście równowagi** zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. f) RODO. ON FR uważa, że gdyby takie ryzyko zostało uwzględnione, prawa i wolności użytkowników będących dziećmi miałyby nadrzędny charakter wobec interesów administratora<sup>83</sup>. Ponadto ON FR stwierdził, że przy równoważeniu interesów należało również uwzględnić ustalenie ON IE dotyczące tego, że Meta IE nie poinformowała w odpowiedni sposób swoich użytkowników będących dziećmi o przetwarzaniu danych kontaktowych<sup>84</sup>. W opinii ON FR taki brak informacji pozbawił użytkowników będących dziećmi kontroli nad ich danymi osobowymi, a zatem mógł doprowadzić do zapewnienia nadrzędnego charakteru interesów użytkowników

---

<sup>75</sup> Sprzeciw ON FI, pkt 15.

<sup>76</sup> Sprzeciw ON FI, pkt 16.

<sup>77</sup> Sprzeciw ON FI, pkt 7–9 i 17–19.

<sup>78</sup> Sprzeciw ON FI, pkt 10 i 20–22.

<sup>79</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 9.

<sup>80</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 10.

<sup>81</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 11.

<sup>82</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 13.

<sup>83</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 14–16.

<sup>84</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 17.

będących dziećmi wobec interesów administratora<sup>85</sup>. Wreszcie ON FR zauważył, że wykorzystanie prawnie uzasadnionego interesu jako podstawy przetwarzania danych zapewnia użytkownikom będącym dziećmi mniejszą ochronę w porównaniu z przetwarzaniem opartym na zobowiązaniu umownym. Dlatego też, zdaniem ON FR, oparcie przetwarzania na prawnie uzasadnionym interesie pozbawiało użytkowników będących dziećmi ochrony w państwach członkowskich, w których krajowe prawo umów nie pozwalało na wykorzystanie w takim kontekście podstawy prawnej umowy<sup>86</sup>. W konsekwencji ON FR zwrócił się do wiodącego organu nadzorczego o stwierdzenie naruszenia art. 6 RODO, nałożenie administracyjnej kary pieniężnej za to dodatkowe naruszenie i nakazanie Meta IE uregulowania tej kary w ciągu trzech miesięcy<sup>87</sup>. Wreszcie ON FR stwierdził, że projekt decyzji stwarza **ryzyko** dla podstawowych praw i wolności osób, których sprawa dotyczy, ponieważ podejście zaproponowane przez wiodący organ nadzorczy w odniesieniu do podstaw prawnych w niniejszej sprawie znacznie ograniczyłoby ochronę, na jaką powinni zasługiwać małoletni w odniesieniu do ich danych, i naraziłoby ich na zwiększone ryzyko molestowania i nagabywania dla celów seksualnych<sup>88</sup>. Ponadto stworzyłoby to precedens dla innych organizacji, a zatem wpłynęłoby na inne podobne sprawy<sup>89</sup>.

\*\*\*

46. **ON NO** uznał najpierw, że ustalenia i ocena wiodącego organu nadzorczego zawarte w projekcie decyzji logicznie prowadzą do wniosku, że wymóg **niezbędności** wynikający z **art. 6 ust. 1 lit. b) i f)** RODO nie został spełniony<sup>90</sup>. **ON NO** zauważył, że wiodący organ nadzorczy stwierdził, iż Meta IE dokonywała przetwarzania w zakresie wykraczającym poza to, co było niezbędne do osiągnięcia celów przetwarzania, oraz zidentyfikował znaczne ryzyko dla użytkowników będących dziećmi<sup>91</sup>. Na podstawie tych ustaleń **ON NO** stwierdził, że Meta IE nie spełniła wymogu niezbędności wynikającego z art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO, i zasugerował, że wiodący organ nadzorczy powinien był przeprowadzić odpowiednią analizę prawną dotyczącą przetwarzania w kontekście art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO<sup>92</sup>.
47. Konkretnie w odniesieniu do **art. 6 ust. 1 lit. b)** RODO **ON NO** odniósł się do wytycznych EROD 2/2019<sup>93</sup>, stwierdzając, że gdy przetwarzanie opiera się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO, administrator danych musi ocenić, co jest niezbędne do realizacji podstawowego i wzajemnie uzgodnionego celu umowy. **ON NO** zauważył, że wiodący organ nadzorczy w swoim projekcie decyzji stwierdził, że przetwarzanie narusza art. 5 ust. 1 lit. c) RODO. W związku z tym **ON NO** uznał, że to samo przetwarzanie nie może być niezbędne dla podstawowego i wzajemnie uzgodnionego celu umownego<sup>94</sup>. **ON NO** uznał również, że skoro zdaniem wiodącego organu nadzorczego przetwarzanie danych kontaktowych wykraczało poza to, co było niezbędne do osiągnięcia konkretnego celu przetwarzania, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. c) RODO, to przetwarzanie musiało również wykraczać poza to, co było niezbędne do wykonania umowy<sup>95</sup>. W szczególności w odniesieniu do **art. 6 ust. 1 lit. f)** RODO **ON NO** stwierdził, że **test równowagi** nie mógł być spełniony w przypadku

---

<sup>85</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 18.

<sup>86</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 19.

<sup>87</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 22.

<sup>88</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 23-25.

<sup>89</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 26.

<sup>90</sup> Sprzeciw ON NO, s. 2.

<sup>91</sup> Sprzeciw ON NO, s. 3.

<sup>92</sup> Sprzeciw ON NO, s. 3.

<sup>93</sup> Wytyczne EROD 2/2019, pkt 32–33.

<sup>94</sup> Sprzeciw ON NO, s. 3.

<sup>95</sup> Sprzeciw ON NO, s. 5.

użytkowników będących dziećmi<sup>96</sup>. W szczególności ON NO zauważył po pierwsze, że **prawnie uzasadnione** interesy realizowane przez Meta IE nie zostały określone w projekcie decyzji. Po drugie Meta IE nie wykazała, że przetwarzanie danych kontaktowych było niezbędne dla celów realizowanych prawnie uzasadnionych interesów. Po trzecie ON NO uznał również, że skoro zdaniem wiodącego organu nadzorczego przetwarzanie danych kontaktowych wykraczało poza to, co było **niezbędne** do osiągnięcia konkretnego celu przetwarzania, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. c) RODO, to przetwarzanie musiało także wykraczać poza to, co było niezbędne ze względu na realizowane prawnie uzasadnione interesy<sup>97</sup>.

48. Wreszcie **ON NO** zwrócił się do wiodącego organu nadzorczego o stwierdzenie, że podstawy prawne, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO, nie miały zastosowania do przetwarzania danych kontaktowych, oraz o wykonanie następujących uprawnień naprawczych, o których mowa w art. 58 ust. 2 RODO: 1) nakazanie administratorowi wskazania ważnej podstawy prawnej dla przedmiotowego przetwarzania lub od tej pory powstrzymania się od takich czynności przetwarzania; oraz 2) nałożenie administracyjnej kary pieniężnej za niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych, błędnie powołując się na art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO<sup>98</sup>. ON NO stwierdził ponadto, że administracyjna kara pieniężna o znacznej wysokości powinna być nakładana w celu zapewnienia skuteczności i charakteru odstrasżającego, o których mowa w art. 83 ust. 1 i 2 RODO, za niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych, biorąc pod uwagę charakter i wagę naruszenia, a także liczbę osób, których dane dotyczą, oraz poniesioną szkodę<sup>99</sup>. Wreszcie zdaniem ON NO projekt decyzji, jeśli pozostanie bez zmian w tym zakresie, będzie stwarzał istotne **ryzyko** dla ochrony praw osób, których dane dotyczą. W szczególności ON NO argumentował, że zezwalając na przetwarzanie danych osobowych bez podstawy prawnej, projekt decyzji naruszałby podstawowe prawo osoby, której dane dotyczą, do ochrony danych i stanowiłby niebezpieczny precedens<sup>100</sup>. Ponadto ON NO stwierdził, że – w przypadku nienałożenia kary pieniężnej za naruszenia – prawa osób, których dane dotyczą, nie będą skutecznie zabezpieczone, co stworzy zachętę dla administratora i innych przedsiębiorstw do kontynuowania takich naruszeń lub angażowania się w nie<sup>101</sup>.

### 5.3. Stanowisko wiodącego organu nadzorczego w sprawie sprzeciwów

49. ON IE potwierdził, że nie proponuje „*przychylania się*” do sprzeciwów, które zostały zgłoszone przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, lub nie uważa sprzeciwów za mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione<sup>102</sup>. W odniesieniu do sprzeciwów ON DE, ON FI, ON FR, ON IT, ON NL i ON NO dotyczących przestrzegania przez Meta IE art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych ON IE stwierdził ponadto, że sprzeciwy te stanowią „*mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione*” sprzeciwy. Jednak w odniesieniu do „*elementu działań naprawczych*” w sprzeciwach ON FI, ON FR, ON IT i ON NL, ON IE uznał, że nie zostały one odpowiednio uzasadnione, a znaczenie ryzyka dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, nie zostało uwzględnione<sup>103</sup>. W odniesieniu do sprzeciwu ON NO, w którym domagano się ponownej oceny administracyjnej kary

---

<sup>96</sup> Sprzeciw ON NO, s. 3.

<sup>97</sup> Sprzeciw ON NO, s. 6.

<sup>98</sup> Sprzeciw ON NO, s. 7.

<sup>99</sup> Sprzeciw ON NO, s. 8.

<sup>100</sup> Sprzeciw ON NO, s. 6–7.

<sup>101</sup> Sprzeciw ON NO, s. 9.

<sup>102</sup> Pismo ON IE skierowane do Sekretariatu EROD z dnia 12 maja 2022 r.

<sup>103</sup> Pismo ON IE skierowane do Meta IE z dnia 30 marca 2022 r.

pieniężnej przy uwzględnieniu potencjalnego dodatkowego naruszenia, ON IE stwierdził, że sprzeciw ten stanowił „*mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony*” sprzeciw<sup>104</sup>.

## 5.4. Analiza przeprowadzona przez EROD

### 5.4.1. Ocena znaczenia sprzeciwów dla sprawy i ich uzasadnienia

50. W tej sekcji EROD ocenia, czy sprzeciwy **ON DE, ON FI, ON FR, ON IT, ON NL i ON NO** dotyczące oparcia się przez Meta IE na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO i alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych spełniają próg określony w art. 4 pkt 24 RODO.
51. Po pierwsze EROD przyjmuje do wiadomości poglądy Meta IE, że sprzeciwy ON DE, ON FI, ON FR, ON IT, ON NL i ON NO dotyczące przestrzegania przez Meta IE art. 6 ust. 1 RODO nie spełniły progu określonego w art. 4 pkt 24 RODO. Zdaniem Meta IE wszystkie przedmiotowe sprzeciwy nie miały znaczenia dla sprawy i nie były uzasadnione, ponieważ uwagi wiodącego organu nadzorczego zawarte w projekcie decyzji miały charakter tymczasowy<sup>105</sup>. Ponadto Meta IE przedstawiła uzasadnienie, odnosząc się do wszystkich sprzeciwów, według którego nie były one uzasadnione, ponieważ znaczenie ryzyka nie zostało wyraźnie wykazane w tych sprzeciwach<sup>106</sup>. EROD przypomina, że przestrzeganie przez Meta IE art. 6 ust. 1 RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych wchodziło w zakres dochodzenia ON IE w przedmiotowej sprawie<sup>107</sup> oraz że w projekcie decyzji ON IE wyciągnął wnioski dotyczące polegania przez Meta IE na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO oraz alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do konkretnego przetwarzania wchodzącego w zakres jego dochodzenia, tj. przetwarzania danych kontaktowych<sup>108</sup>. Istnieje zatem wyraźny związek między sprzeciwami a projektem decyzji<sup>109</sup>. Odpowiednie wnioski zawarte w projekcie decyzji służyły ocenie zgodności z prawem konkretnego przetwarzania danych przez Meta IE i przedstawiały interpretację warunków powoływania się na podstawy prawne określone w art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO. EROD powtarza, że wnioski dotyczące zgodności przetwarzania danych osobowych z prawem mają istotny wpływ na skuteczną ochronę praw osób, których dane dotyczą, ponieważ zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych jest podstawowym filarem unijnego prawa ochrony danych<sup>110</sup>. W związku z powyższym, jak wynika z poniższej analizy przeprowadzonej przez EROD, Rada nie zgadza się z argumentami przedstawionymi przez Meta IE.

---

<sup>104</sup> Pismo ON IE skierowane do Meta IE z dnia 30 marca 2022 r.

<sup>105</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 3.1 i pkt 26–30.

<sup>106</sup> W szczególności Meta IE stwierdziła w odniesieniu do wszystkich przedmiotowych sprzeciwów, że „*nie występuje znaczące ryzyko dla osób, których dane dotyczą, ponieważ: (i) projekt decyzji dotyczy wyłącznie przetwarzania historycznego, biorąc pod uwagę, że okres objęty zakresem przetwarzania obejmuje okres od dnia 25 maja 2018 r. do dnia rozpoczęcia niniejszego dochodzenia w dniu 21 września 2020 r.; (ii) Meta Ireland wprowadziła znaczące zmiany w sposobie funkcjonowania serwisu Instagram zarówno w odniesieniu do kont firmowych, jak i jej ustawień dotyczących odbiorców dla nastoletnich użytkowników; oraz (iii) w każdym razie wszelkie obawy związane z art. 6 RODO wynikające z przetwarzania danych osobowych nastoletnich użytkowników wchodzą w zakres równoczesnego dochodzenia w sprawie podstaw prawnych i obejmują kwestie, które zostaną rozpatrzone przez TSUE w odrębnym postępowaniu*” (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 41). W kwestii dotyczącej toczącego się postępowania przed TSUE EROD odsyła do sekcji 3.3 (pkt 20) niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>107</sup> Projekt decyzji, pkt 46.

<sup>108</sup> Projekt decyzji, pkt 115–116 i pkt 125.

<sup>109</sup> Wytyczne EROD dotyczące sprzeciwu, pkt 24; Wytyczne EROD dotyczące art. 65 ust. 1 lit. a) RODO, pkt 66.

<sup>110</sup> Art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

52. EROD analizuje dalej, czy każdy z przedmiotowych sprzeciwów jest „mającym znaczenie dla sprawy i uzasadnionym sprzeciwem”, jak wymaga tego art. 4 pkt 24 RODO.
53. EROD uważa, że sprzeciw **ON NL** dotyczy tego, „czy doszło do naruszenia RODO”, ponieważ ON NL sprzeciwił się wnioskowi ON IE, że nie doszło do naruszenia w zakresie, w jakim Meta IE powołała się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO i alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych. Gdyby przychylić się do tego sprzeciwu ON NL, prowadziłyby to do innego wniosku w odniesieniu do ustaleń dotyczących art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO. Sprzeciw wiązałby się również ze zmianą nakazu przestrzegania przepisów przez administratora i ewentualnie z dodatkowymi „odpowiednimi środkami naprawczymi”<sup>111</sup>. Dlatego też, ponieważ w sprzeciwie wykazano bezpośredni związek z treścią projektu decyzji, ma on „znaczenie dla sprawy”. Sprzeciw jest również „uzasadniony”, ponieważ przedstawiono w nim kilka argumentów faktycznych i prawnych przemawiających za wprowadzeniem proponowanej zmiany oceny prawnej, dlatego w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione wymogi art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO i dlatego Meta IE nie może zgodnie z prawem powoływać się na te przepisy, a zatem naruszenie musi zostać usunięte<sup>112</sup>. W związku z tym EROD nie przekonuje twierdzenie Meta IE, że sprzeciwy nie mają znaczenia dla sprawy ani nie są uzasadnione<sup>113</sup>. Ponadto EROD przypomina, że ocena zasadności sprzeciwu dokonywana jest oddzielnie, po ustaleniu, że sprzeciw spełnia wymogi przewidziane w art. 4 pkt 24 RODO<sup>114</sup>.
54. W odniesieniu do wymogu wykazania znaczenia ryzyka dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, wbrew opinii Meta IE<sup>115</sup> EROD stwierdza, że sprzeciw ON NL spełnia wymagane standardy, ponieważ wskazuje się w nim kilka skutków, jakie projekt decyzji miałby dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą<sup>116</sup>.
55. Wreszcie, wbrew poglądom wiodącego organu nadzorczego, EROD uważa, że uznanie sprzeciwu ON NL za mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony dotyczy również jego części odnoszącej się do nakazu przestrzegania przepisów i innych „odpowiednich środków naprawczych”. W tym względzie EROD podkreśla, że argumenty przedstawione przez ON NL, omówione w pkt 33–34 powyżej, wyraźnie wykazały, dlatego projekt decyzji powinien zostać zmieniony w celu uwzględnienia naruszenia dotyczącego braku podstawy prawnej dla przetwarzania danych kontaktowych i wynikającej z tego potrzeby zapewnienia zgodności takiego przetwarzania z RODO, poprzez zmianę nakazu przestrzegania przepisów przez administratora i wprowadzenie odpowiednich środków naprawczych.

---

<sup>111</sup> Zob. pkt 35 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>112</sup> Zob. pkt 33–35 niniejszej wiążącej decyzji. ON NL argumentował między innymi, że wymóg niezbędności wynikający z art. 6 ust. 1 lit. b) RODO oraz trzy wymogi łączne, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. f) RODO, nie zostały spełnione.

<sup>113</sup> Meta IE twierdzi, że „sprzeciwy nie mają znaczenia dla sprawy, ponieważ opierają się na błędnym założeniu, że odnoszą się do rozstrzygającego ustalenia zawartego w projekcie decyzji w sprawie art. 6 RODO” (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 33 i 35). Uważa również, że nie są one uzasadnione, ponieważ „sprzeciw ON NL nie uwzględnia wstępnej oceny [ON IE] dotyczącej interesów nastoletnich użytkowników w zakresie posiadania przycisków z danymi kontaktowymi na kontakach firmowych” (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 35). W tym względzie zob. również pkt 51 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>114</sup> Zob. wytyczne EROD w sprawie art. 65 ust. 1 lit. a), pkt 63.

<sup>115</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 34 i 36. Zob. pkt 51 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>116</sup> Na przykład ON NL argumentował, że jeśli projekt decyzji zostanie utrzymany w niezmienionej formie, a zatem administrator będzie mógł powoływać się na art. 6 ust. 1 lit. b) lub f) RODO w odniesieniu do przedmiotowego przetwarzania, obniży to próg zgodności z prawem przetwarzania i pozbawi osoby, których dane dotyczą, mechanizmów ochrony przewidzianych w RODO (sprzeciw ON NL, pkt 22 i 44–47). ON NL uznał również, że w projekcie decyzji nie odniesiono się do ryzyka dla osób, których dane dotyczą, a raczej umożliwiono ich kontynuację (sprzeciw ON NL, pkt 45).

Podobnie w sprzeciwie ON NL wyraźnie określono znaczenie ryzyka dla osób, których dane dotyczą, w przypadku gdyby projekt decyzji pozostał bez zmian, a naruszenie nie zostało usunięte.

\*\*\*

56. W swoim sprzeciwie **ON DE** nie zgodził się z ustaleniem ON IE, że nie doszło do naruszenia w zakresie, w jakim Meta IE powołała się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO i alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych, a zatem również w kwestii tego, „*czy doszło do naruszenia RODO*” w rozumieniu art. 4 pkt 24 RODO. Ponieważ wykazano w nim bezpośredni związek z treścią projektu decyzji oraz to, że w przypadku przychylenia się do niego, sprzeciw doprowadziłby do innego wniosku, sprzeciw „*ma znaczenie dla sprawy*”. Sprzeciw jest również „*uzasadniony*”, ponieważ przedstawiono w nim kilka argumentów faktycznych i prawnych przemawiających za wprowadzeniem proponowanej zmiany oceny prawnej, dlatego wymogi art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO nie są spełnione w przedmiotowej sprawie<sup>117</sup>. W związku z powyższym EROD nie przekonuje uwaga Meta IE, że sprzeciwy nie mają znaczenia dla sprawy ani nie są uzasadnione<sup>118</sup>.
57. EROD uważa również, że ON DE wykazał wagę ryzyka dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą<sup>119</sup>.

\*\*\*

58. Podobnie sprzeciw **ON IT** również dotyczy tego, „*czy doszło do naruszenia RODO*”. W ocenie ON IT przetwarzanie danych kontaktowych nie może „*być uznane za niezbędne do funkcjonowania serwisu*”<sup>120</sup>, stąd wynika „*niezgodność z prawem przetwarzania na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) [RODO]*”<sup>121</sup> oraz art. 6 ust. 1 lit. f) RODO<sup>122</sup>. Ponieważ w sprzeciwie wykazano bezpośredni związek z treścią projektu decyzji, a przychylenie się do niego doprowadziłoby do innych wniosków<sup>123</sup>, sprzeciw „*ma znaczenie dla sprawy*”.
59. Ponieważ ON IT przedstawił argumenty dotyczące błędów faktycznych i prawnych w projekcie decyzji w zakresie analizy dotyczącej art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO<sup>124</sup>, sprzeciw „*ma znaczenie dla sprawy*”

---

<sup>117</sup> W odniesieniu do art. 6 ust. 1 lit. b) RODO, ON DE podniosły, że ocena ON IE dotycząca ważności i niezbędności umowy między Meta IE a użytkownikami będącymi dziećmi jest nieprawidłowa, i przedstawiły alternatywne uzasadnienie (zob. pkt 36 niniejszej wiążącej decyzji). W odniesieniu do art. 6 ust. 1 lit. f) RODO, ON DE uznały, że trzy warunki łączne nie zostały spełnione (zob. pkt 37 niniejszej wiążącej decyzji).

<sup>118</sup> Meta IE argumentowała, że sprzeciwy nie mają znaczenia dla sprawy, ponieważ ON IE nie przedstawił formalnego ustalenia w projekcie decyzji w odniesieniu do art. 6 RODO, a raczej poczynił wstępne uwagi (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 26–27). W tym względzie zob. pkt 51 niniejszej wiążącej decyzji. Uznała również, że sprzeciw ON DE dotyczący elementu „*niezbędności*” nie został uzasadniony, ponieważ jest „*sprzeczny z orzecznictwem TSUE i obowiązującymi wytycznymi (w tym z wytycznymi EROD), stosuje niewłaściwy standard prawny*” (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, s. 38 i 40). EROD przypomina, że zasadność sprzeciwu jest rozpatrywana oddzielnie od oceny tego, czy sprzeciw spełnia wymogi określone w art. 4 pkt 24 RODO.

<sup>119</sup> ON DE argumentowały między innymi, że szerokie rozumienie przez ON IE art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO umożliwiłoby przetwarzanie danych osobowych bez rzeczywistej podstawy prawnej, czyniąc tym samym ochronę zapewnianą przez RODO nieskuteczną (sprzeciw ON DE, s. 9).

<sup>120</sup> Sprzeciw ON IT, s. 1.

<sup>121</sup> Sprzeciw ON IT, s. 2.

<sup>122</sup> Sprzeciw ON IT, s. 4.

<sup>123</sup> ON IT wniósł o zmianę projektu decyzji w zakresie naruszenia podstawy prawnej przetwarzania danych kontaktowych oraz o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej w konsekwencji tego dodatkowego naruszenia.

<sup>124</sup> Na przykład ON IT uznał, że przetwarzanie nie było niezbędne do wykonania umowy (zob. pkt 39 niniejszej wiążącej decyzji) oraz że test równowagi na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f) RODO przechylił szalę na korzyść osoby, której dane dotyczą (zob. pkt 40 niniejszej wiążącej decyzji).



w zakresie, w jakim dotyczy dodatkowego naruszenia związanego z brakiem podstawy prawnej dla przetwarzania danych kontaktowych.

60. EROD nie przekonują odmienne uwagi Meta IE<sup>125</sup>, ponieważ ON IT wyjaśnił, w jaki sposób jego sprzeciw, w przypadku przychylenia się do niego, doprowadziłby do innego wniosku, oraz przedstawił kilka argumentów faktycznych i prawnych przemawiających za wprowadzeniem proponowanej zmiany oceny prawnej.
61. Ponadto EROD stwierdza, że w sprzeciwie ON IT wyraźnie wykazano wagę ryzyka, jakie projekt decyzji stwarza dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą, określając brak proporcjonalnych i odstraszcających środków w odniesieniu do naruszeń oraz to, że projekt decyzji może być interpretowany jako aprobata podejścia administratora do przetwarzania danych osobowych dzieci, zagrażając tym samym ich prawom<sup>126</sup>.
62. W odniesieniu do odpowiednich części sprzeciwu ON IT związanego z nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej za ewentualne dodatkowe naruszenie związane z powołaniem się przez Meta IE na art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO, dotyczy on tego, „*czy przewidywane działanie w stosunku do administratora jest zgodne z RODO*”. Sprzeciw związany jest ze sprzeciwem ON IT dotyczącym ustaleń zawartych w projekcie decyzji w sprawie art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych. Istnieje bezpośredni związek z treścią projektu decyzji, a w przypadku przychylenia się do niego sprzeciw prowadziłby do innych wniosków. Tym samym ma on „znaczenie dla sprawy”. EROD uważa jednak, że w sprzeciwie nie przedstawiono w wystarczającym stopniu argumentów prawnych lub faktycznych, które uzasadniałyby zmianę projektu decyzji w tym zakresie, aby w szczególności zwiększyć wysokość kary pieniężnej. Podobnie nie wyjaśniono w wystarczającym stopniu znaczenia ryzyka dla osób, których dane dotyczą, związanych z nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej. Dlatego też sprzeciw ON IT w odniesieniu do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za ewentualne dodatkowe naruszenie nie jest „uzasadniony”.
63. EROD uważa zatem, że sprzeciw ON IT w zakresie, w jakim dotyczy dodatkowego naruszenia związanego z brakiem podstawy prawnej dla przetwarzania danych kontaktowych, ma zarówno „znaczenie dla sprawy”, jak i jest „uzasadniony” oraz spełnia próg określony w art. 4 pkt 24 RODO. Podczas gdy w zakresie, w jakim dotyczy on nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za ewentualne dodatkowe naruszenie, sprzeciw ON IT nie jest „uzasadniony”, a zatem nie spełnia progu określonego w art. 4 pkt 24 RODO.

\*\*\*

---

<sup>125</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 49–52. W odniesieniu do argumentów Meta IE dotyczących braku rozstrzygających ustaleń w projekcie decyzji EROD odwołuje się do pkt 51 niniejszej wiążącej decyzji. Meta IE argumentowała również m.in. że sprzeciw ON IT dotyczący elementu „niezbędności” w odniesieniu do art. 6 ust. 1 lit. b) RODO nie był uzasadniony, ponieważ „*jest sprzeczny z orzecznictwem TSUE i obowiązującymi wytycznymi (w tym z wytycznymi EROD), poprzez zastosowanie niewłaściwego standardu prawnego*” (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, s. 50). W odniesieniu do art. 6 ust. 1 lit. f) RODO Meta IE argumentowała, że ON IT nie powiązał sprzeciwu z konkretnym naruszeniem i pomija istotne elementy dokumentacji (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, s. 51–52). EROD nie zgadza się z tymi argumentami, ponieważ ON IT przedstawił wystarczające elementy faktyczne i prawne na poparcie sprzeciwu oraz wyciągnął logiczne wnioski. EROD przypomina, że zasadność sprzeciwu jest rozpatrywana oddzielnie od oceny tego, czy sprzeciw spełnia wymogi określone w art. 4 pkt 24 RODO.

<sup>126</sup> Sprzeciw ON IT, s. 2 i nast. EROD przyjmuje do wiadomości uwagi Meta IE w tym zakresie (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, s. 50 i 52). Niemniej jednak EROD nie zgadza się z Meta IE (zob. pkt 51 powyżej).

64. W swoim sprzeciwie **ON FI** zakwestionował ustalenie ON IE, że przetwarzanie danych kontaktowych spełniało wymogi art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO. Dlatego też sprzeciw ON FI dotyczy tego, „*czy doszło do naruszenia RODO*”. Sprzeciw ON FI wiązałby się też ewentualnie z dodatkowymi „*odpowiednimi działaniami naprawczymi*”<sup>127</sup>. Ponieważ w sprzeciwie wykazano bezpośredni związek z treścią projektu decyzji, a przychylenie się do niego doprowadziłoby do innych wniosków, sprzeciw „*ma znaczenie dla sprawy*”. Z tych samych powodów, które wyjaśniono powyżej w odniesieniu do innych sprzeciwów przedstawionych w tej sekcji, EROD nie przekonują argumenty Meta IE dotyczące braku znaczenia dla sprawy tego sprzeciwu<sup>128</sup>. Ponadto EROD uznaje sprzeciw za „*uzasadniony*”, ponieważ ON FI przedstawił argumenty prawne i faktyczne wyjaśniające, dlaczego wymogi art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO nie są spełnione w przedmiotowej sprawie, a także wyjaśnił, dlaczego ON IE nie dokonał właściwej oceny zastosowania art. 6 RODO, a zatem naruszenie musi zostać usunięte<sup>129</sup>.
65. Po rozpatrzeniu uwag Meta IE twierdzącej, że sprzeciw ON FI „*opiera się na niejasnych twierdzeniach*”<sup>130</sup>, EROD stwierdza, że w sprzeciwie ON FI w sposób rozstrzygający wykazano wagę ryzyka, jakie projekt decyzji stwarza dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą<sup>131</sup>.
66. Wreszcie wbrew opinii wiodącego organu nadzorczego EROD uważa, że uznanie sprzeciwu ON FI za mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony dotyczy również części tego sprzeciwu odnoszącej się do dodatkowych środków naprawczych. W tym względzie EROD podkreśla, że argumenty przedstawione przez ON FI, omówione w pkt 42–43 powyżej, wyraźnie wskazują, dlaczego projekt decyzji powinien zostać zmieniony w celu uwzględnienia naruszenia dotyczącego braku podstawy prawnej przetwarzania danych kontaktowych oraz wynikającej z tego konieczności zapewnienia zgodności takiego przetwarzania z RODO poprzez wprowadzenie „*odpowiednich środków naprawczych*”. Podobnie w sprzeciwie ON FI wyraźnie określono znaczenie ryzyka dla osób, których dane dotyczą, w przypadku gdyby projekt decyzji pozostał bez zmian, a naruszenie nie zostało usunięte.

\*\*\*

67. Zgodnie ze swoim sprzeciwem **ON FR** nie zgodził się z wnioskami ON IE, że przetwarzanie danych kontaktowych może być oparte na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO i alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO,

---

<sup>127</sup> Zob. pkt 44 powyżej. ON FI wniósł o zmianę projektu decyzji w zakresie naruszenia podstawy prawnej przetwarzania danych kontaktowych oraz o wprowadzenie „*odpowiednich środków naprawczych*” w konsekwencji tego dodatkowego naruszenia.

<sup>128</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 53–55. Meta IE argumentowała, że sprzeciw nie ma znaczenia dla sprawy, ponieważ ON IE nie dokonał formalnego ustalenia w projekcie decyzji w odniesieniu do art. 6 RODO, a raczej poczynił wstępne uwagi. W tym względzie zob. pkt 51 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>129</sup> Zob. pkt 42–43 niniejszej wiążącej decyzji. ON FI podniósł między innymi, że ocena ważności i niezbędności umowy jest niewystarczająca oraz że trzy łączne warunki określone w art. 6 ust. 1 lit. f) RODO nie zostały spełnione. W tym względzie Meta IE argumentowała między innymi, że ON FI jedynie zgadza się bez sprzeciwu ON NL, nie podając wystarczających szczegółów dotyczących art. 6 ust. 1 lit. b) RODO (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, s. 53). W odniesieniu do art. 6 ust. 1 lit. f) RODO, Meta IE argumentowała, że wniosek zawarty w sprzeciwie dotyczący naruszenia był oderwany od przedstawionego w nim uzasadnienia (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, s. 55). EROD nie zgadza się z obydwojema twierdzeniami, ponieważ ON FI przedstawił wystarczające elementy faktyczne i prawne na poparcie sprzeciwu oraz wyciągnął logiczne wnioski. EROD przypomina, że zasadność sprzeciwu jest rozpatrywana oddzielnie od oceny tego, czy sprzeciw spełnia wymogi określone w art. 4 pkt 24 RODO.

<sup>130</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 54 i 55. W tym względzie EROD odsyła do pkt 51 powyżej.

<sup>131</sup> ON FI wyjaśnił między innymi, że projekt decyzji doprowadziłby do niewystarczającej ochrony interesów dzieci, tworząc tym samym niebezpieczny precedens (sprzeciw ON FI, pkt 8). ON FI uznał również, że brak podstawy prawnej stanowi wysokie ryzyko dla osób, których dane dotyczą, biorąc pod uwagę ryzyko określone w samym projekcie decyzji (sprzeciw ON FI, pkt 8 i 18).

i uznał, że ON IE popełnił błąd w ocenie prawnej, ponieważ powinien był dojść do innego wniosku<sup>132</sup>. Stąd sprzeciw ON FR dotyczy również tego, „czy doszło do naruszenia RODO”, a przychylenie się do niego prowadziłoby do odmiennych wniosków w zakresie ustaleń dotyczących art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO oraz środków naprawczych wobec administratora<sup>133</sup>. Ponieważ w sprzeciwie wykazano bezpośredni związek z treścią projektu decyzji, ma on „znaczenie dla sprawy”. Z tych samych powodów, które wyjaśniono powyżej w odniesieniu do innych sprzeciwów przedstawionych w tej sekcji, EROD nie przekonują argumenty Meta IE dotyczące braku znaczenia dla sprawy tego sprzeciwu<sup>134</sup>.

68. EROD uważa również, że w zakresie, w jakim sprzeciw dotyczy dodatkowego naruszenia związanego z brakiem podstawy prawnej przetwarzania danych kontaktowych oraz zmiany nakazu przestrzegania przepisów, sprzeciw jest „uzasadniony”, ponieważ ON FR wyraźnie nie wyraził zgody co do wniosków wyciągniętych przez ON IE w projekcie decyzji poprzez podkreślenie sprzeczności we własnych analizach ON IE oraz przedstawił kilka argumentów faktycznych i prawnych przemawiających za wprowadzeniem proponowanej zmiany oceny prawnej, w tym tego, dlaczego administrator nie mógł zgodnie z prawem powoływać się w tym przypadku na art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO, a zatem naruszenie musi zostać usunięte<sup>135</sup>. Dlatego też EROD nie przekonuje argument Meta IE, że ON FR „jedynie podnosi abstrakcyjne i szeroko zakrojone (i nieistotne) kwestie” oraz że „nie wykazuje ich powiązania z wnioskiem dotyczącym naruszenia”<sup>136</sup>.
69. EROD stwierdza, że w sprzeciwie ON FR w wystarczającym stopniu uzasadniono ryzyko dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą, ponieważ wyraźnie wyjaśniono skutki, jakie projekt decyzji miałyby dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą<sup>137</sup>.
70. W odniesieniu do odpowiednich części sprzeciwu ON FR związanego z nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej za ewentualne dodatkowe naruszenie związane z powołaniem się przez Meta IE na art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO, dotyczy on tego, czy przewidywane działanie w stosunku do administratora jest zgodne z RODO<sup>138</sup>. Sprzeciw związany jest ze sprzeciwem ON FR dotyczącym ustaleń w sprawie art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych. Biorąc

---

<sup>132</sup> Sprzeciw ON FR, s. 3.

<sup>133</sup> ON FR wniósł o zmianę projektu decyzji w odniesieniu do naruszenia dotyczącego podstawy prawnej przetwarzania danych kontaktowych, a także o zmianę nakazu przestrzegania przepisów i nałożenie administracyjnej kary pieniężnej w konsekwencji tego dodatkowego naruszenia.

<sup>134</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 56 i 58. Meta IE argumentowała, że sprzeciw nie ma znaczenia dla sprawy, ponieważ ON IE nie dokonał formalnego ustalenia w projekcie decyzji w odniesieniu do art. 6 RODO, a raczej poczynił wstępne uwagi. W tym względzie zob. pkt 51 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>135</sup> Zob. pkt 45 niniejszej wiążącej decyzji. ON FR uznał między innymi, że wnioski ON IE dotyczące niezbędności przetwarzania na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) RODO są sprzeczne z ustaleniami dotyczącymi naruszenia zasady minimalizacji danych. ON FR argumentował również, że wyważenie jest sprzeczne z ustaleniami ON IE dotyczącymi poważnego ryzyka dla użytkowników będących dziećmi.

<sup>136</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 56. Zob. również uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 59 w odniesieniu do sprzeciwu ON FR dotyczącego art. 6 ust. 1 lit. f) RODO. W odniesieniu do opinii Meta IE, że sprzeciw ON FR jest wadliwy pod względem prawnym (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, s. 57 i 59), EROD przypomina, że zasadność sprzeciwu jest rozpatrywana oddzielnie od oceny tego, czy sprzeciw spełnia wymogi art. 4 pkt 24 RODO.

<sup>137</sup> ON FR argumentował, że zezwalając na powoływanie się na art. 6 ust. 1 lit. b) lub f), projekt decyzji narażałby małoletnich na zwiększone ryzyko molestowania i nagabywania dla celów seksualnych, a tym samym nie zapewniałby im skutecznej ochrony. Ponadto stworzyłoby to precedens dla innych organizacji (sprzeciw ON FR, pkt 23–26). EROD przyjmuje do wiadomości uwagi Meta IE w tym zakresie (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, s. 57 i 59). Niemniej jednak EROD nie zgadza się z Meta IE i uważa, że ON FR jasno i wyraźnie określił znaczenie ryzyka. EROD odsyła do pkt 51 powyżej.

<sup>138</sup> Art. 4 pkt 24 RODO.

pod uwagę fakt, że dotyczy on wprowadzenia środka naprawczego za dodatkowe naruszenie, które zostałyby stwierdzone w konsekwencji odwrócenia ustaleń zawartych w projekcie decyzji, istnieje bezpośredni związek z treścią projektu decyzji, a w przypadku przychylenia się do niego sprzeciw prowadziłby do odmiennych wniosków. Tym samym należy uznać go za „*mający znaczenie dla sprawy*” zgodnie z pkt 67 powyżej. EROD uważa jednak, że w sprzeciwie nie przedstawiono w wystarczającym stopniu argumentów prawnych lub faktycznych, które uzasadniałyby zmianę projektu decyzji w odniesieniu do wprowadzenia tego konkretnego środka naprawczego. Dlatego też sprzeciw ON FR nie jest „*uzasadniony*” w odniesieniu do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za ewentualne dodatkowe naruszenie związane z podstawą prawną przetwarzania danych kontaktowych.

71. EROD uważa zatem, że sprzeciw ON FR w zakresie, w jakim dotyczy dodatkowego naruszenia związanego z brakiem podstawy prawnej dla przetwarzania danych kontaktowych, ma zarówno „*znaczenie dla sprawy*”, jak i jest „*uzasadniony*” oraz spełnia próg określony w art. 4 pkt 24 RODO. Podczas gdy w zakresie, w jakim dotyczy on nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za ewentualne dodatkowe naruszenie, sprzeciw ON FR nie jest „*uzasadniony*”, a zatem nie spełnia progu określonego w art. 4 pkt 24 RODO.

\*\*\*

72. W sprzeciwie **ON NO** wyrażono zastrzeżenie co do oceny ON IE zawartej w projekcie decyzji w sprawie art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO. W przypadku przychylenia się do tego sprzeciwu ON NO prowadziłoby to do odmiennych wniosków w odniesieniu do ustaleń dotyczących art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO, a także miałyby wpływ na wykonanie nakazu przestrzegania przepisów przez administratora. Dlatego też, ponieważ w sprzeciwie wykazano bezpośredni związek z treścią projektu decyzji, ma on „*znaczenie dla sprawy*”. Z tych samych powodów, które wyjaśniono powyżej, EROD nie przekonują argumenty Meta IE dotyczące braku znaczenia tego sprzeciwu dla sprawy<sup>139</sup>. Sprzeciw jest również „*uzasadniony*”, ponieważ przedstawiono w nim kilka argumentów faktycznych i prawnych przemawiających za wprowadzeniem proponowanej zmiany oceny prawnej, dlatego w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione wymogi art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO i dlatego administrator nie może zgodnie z prawem powoływać się na te przepisy, a zatem naruszenie musi zostać usunięte<sup>140</sup>.

---

<sup>139</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 45 i 47. Meta IE argumentowała, że sprzeciw nie ma znaczenia dla sprawy, ponieważ ON IE nie dokonał formalnego ustalenia w projekcie decyzji w odniesieniu do art. 6 RODO, a raczej poczynił wstępne uwagi. W tym względzie zob. pkt 51 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>140</sup> Zob. pkt 46–48 niniejszej wiążącej decyzji. ON NO argumentował między innymi, że przetwarzanie nie było niezbędne na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) ani f) RODO oraz że test równowagi przechylił szalę na korzyść osoby, której dane dotyczą. W związku z tym EROD nie przekonują argumenty Meta IE, że sprzeciw opiera się na podstawowych błędach, jest sprzeczny z zasadą pewności prawa i nie wskazuje żadnego błędu w analizie przeprowadzonej przez ON IE (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, s. 46 i 47). EROD przypomina, że zasadność sprzeciwu jest rozpatrywana oddzielnie od oceny tego, czy sprzeciw spełnia wymogi określone w art. 4 pkt 24 RODO.

73. W odniesieniu do wymogu wykazania znaczenia ryzyka, jakie projekt decyzji stwarza dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, EROD stwierdza, że sprzeciw ON NO spełnia kryteria określone w art. 4 pkt 24 RODO<sup>141</sup>. W związku z powyższym EROD nie przekonują odmienne uwagi Meta IE<sup>142</sup>.
74. W odniesieniu do sprzeciwu ON NO dotyczącego administracyjnej kary pieniężnej, która ma zostać nałożona za dodatkowe naruszenia dotyczące braku podstawy prawnej przetwarzania danych kontaktowych, EROD uważa, że dotyczył on tego, „czy przewidywane działanie w odniesieniu do administratora jest zgodne z RODO”<sup>143</sup>. Sprzeciw związany jest ze sprzeciwem ON NO dotyczącym ustaleń w sprawie art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych. Biorąc pod uwagę fakt, że dotyczy on wprowadzenia środka naprawczego za dodatkowe naruszenie, które zostałyby stwierdzone w konsekwencji odwrócenia wniosków zawartych w projekcie decyzji, istnieje bezpośredni związek z treścią projektu decyzji, a w przypadku przychylenia się do niego sprzeciw prowadziłby do odmiennych wniosków. Tym samym ma on „znaczenie dla sprawy”. EROD nie przekonują argumenty Meta IE dotyczące braku znaczenia tego sprzeciwu dla sprawy<sup>144</sup>, w tym w odniesieniu do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za proponowane ustalenia dotyczące art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO. EROD uznaje również sprzeciw za „uzasadniony”, ponieważ przedstawiono w nim kilka argumentów faktycznych i prawnych, które przemawiają za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej za domniemane naruszenie<sup>145</sup>. Jeśli chodzi o znaczenie ryzyka, jakie projekt decyzji stwarza dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, w sprzeciwie w wystarczającym stopniu wykazano, jakie byłyby negatywne skutki dla osób, których dane dotyczą, gdyby nie nałożono kary pieniężnej za naruszenie RODO dotyczące braku podstawy prawnej<sup>146</sup>. Dlatego też EROD stwierdza, że sprzeciw ON NO spełnia kryteria określone w art. 4 pkt 24 RODO.

\*\*\*

75. Na podstawie powyższych rozważań EROD stwierdza, że sprzeciwy zgłoszone przez **ON NL, ON DE, ON IT, ON FI, ON FR i ON NO** dotyczące wniosków zawartych w projekcie decyzji w sprawie art. 6 ust. 1 lit. b) i art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych kwalifikują się jako mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy zgodnie z art. 4 pkt 24 RODO, w tym w odniesieniu do zmian w nakazie przestrzegania przepisów, o które wnioskowano w sprzeciwach ON FR, ON NL i ON NO, oraz dodatkowych odpowiednich środków naprawczych, o które wnioskowały ON FI i ON NL.

---

<sup>141</sup> ON NO argumentował, że zezwalając na przetwarzanie danych osobowych bez podstawy prawnej, projekt decyzji naruszałby podstawowe prawo osoby, której dane dotyczą, do ochrony danych i stanowiłby niebezpieczny precedens (sprzeciw ON NO, s. 6–7). W związku z tym EROD uważa, że w sprzeciwie ON NO wyraźnie przedstawiono znaczenie ryzyka dla osób, których dane dotyczą, w przypadku gdyby projekt decyzji pozostał niezmienny, a naruszenie nie zostało uwzględnione w nakazie przestrzegania przepisów.

<sup>142</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 44 i załącznik A, s. 46 i 47. W tym względzie EROD odsyła do pkt 51 powyżej.

<sup>143</sup> Art. 4 pkt 24 RODO.

<sup>144</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 44 i załącznik A, s. 48. Meta IE argumentowała, że sprzeciw wynikał z nieostatecznych uwag ON IE i dlatego nie ma znaczenia dla sprawy. W tym względzie zob. pkt 51 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>145</sup> Sprzeciw ON NO, s. 8–9.

<sup>146</sup> ON NO argumentował, że w przypadku nienałożenia kary pieniężnej projekt decyzji stworzyłby niebezpieczny precedens, ponieważ nie byłoby wystarczających zachęt dla Meta IE i innych administratorów do zmiany zachowania, co doprowadziłoby do ponownego wystąpienia takich naruszeń. Miałyby to wpływ na osoby, których dane dotyczą, gdyż w praktyce stopień ochrony określony w RODO nie zostałby zapewniony (sprzeciw ON NO, s. 9).

76. EROD stwierdza również, że sprzeciw **ON NO** dotyczący nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w związku z ustaleniami dotyczącymi art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO ma znaczenie dla sprawy i jest uzasadniony zgodnie z art. 4 pkt 24 RODO. Natomiast w odniesieniu do odpowiednich części sprzeciwów **ON FR** i **ON IT** dotyczących nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za ewentualne dodatkowe naruszenie związane z powołaniem się przez Meta IE na art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO EROD uważa, że nie są one wystarczająco uzasadnione, a zatem nie spełniają progu określonego w art. 4 pkt 24 RODO.

#### 5.4.2. Ocena zasadności

77. EROD uważa, że sprzeciwy uznane w tej podsekcji<sup>147</sup> za mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione muszą zostać poddane ocenie pod kątem tego, czy projekt decyzji powinien zostać zmieniony w odniesieniu do ustalenia dotyczącego zgodności z art. 6 ust. 1 RODO. Zasadność sprzeciwu ON NO w odniesieniu do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za proponowane dodatkowe naruszenie została oceniona w sekcji 7.4 niniejszej wiążącej decyzji.

78. Oceniając zasadność zgłoszonych sprzeciwów, EROD bierze pod uwagę stanowisko ON IE w sprawie tych sprzeciwów oraz uwagi Meta IE.

79. EROD odnotowuje, że w przypadku przetwarzania danych kontaktowych Meta IE powołała się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO (ale tylko w zakresie, w jakim użytkownik będący dzieckiem ma zdolność do zawarcia możliwej do wykonania umowy) lub alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO (w odniesieniu do użytkowników będących dziećmi, którzy nie mieli zdolności do zawarcia umowy z Meta IE)<sup>148</sup>.

##### 5.4.2.1 W kwestii art. 6 ust. 1 lit. b) RODO

80. EROD przypomina, że dane osobowe mogą być przetwarzane na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) RODO, w przypadku gdy: 1) przetwarzanie odbywa się w kontekście wykonywania umowy zawartej z osobą, której dane dotyczą, oraz 2) przetwarzanie to jest niezbędne do wykonania tej konkretnej umowy z osobą, której dane dotyczą<sup>149</sup>.

81. W odniesieniu do istnienia umowy EROD przyjmuje do wiadomości sprzeciwy zgłoszone przez ON DE<sup>150</sup> i ON FI<sup>151</sup>, jak również ON IT<sup>152</sup> i ON FR<sup>153</sup>, w których zakwestionowano brak dokonania przez ON IE oceny i stwierdzenia istnienia ważnej umowy pomiędzy Meta IE a użytkownikami będącymi dziećmi w zakresie, w jakim dotyczy ona przetwarzania danych kontaktowych. ON NL podniósł, że po pierwsze, wiodący organ nadzorczy nie ocenił odpowiednio w projekcie decyzji, czy pomiędzy Meta IE a osobami,

---

<sup>147</sup> Są to zastrzeżenia ON DE, ON FI, ON FR, ON IT, ON NL i ON NO dotyczące powoływania się przez Meta IE na podstawy prawne określone w art. 6 ust. 1 lit. b) i art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych.

<sup>148</sup> Projekt decyzji, pkt 105 i 108. Zob. również odpowiedź Meta IE na wniosek o udzielenie informacji, załącznik 6 do uwag Meta IE dotyczących art. 65, pkt 17–19, gdzie Meta IE wyjaśniła, że powołała się na dwie podstawowe podstawy prawne w celu dostarczania, personalizowania i ulepszania produktów Facebooka (w tym serwisu Instagram), co obejmowało udostępnianie konta firmowego w serwisie Instagram oraz wyświetlanie opcji kontaktu w związku z kontem firmowym w serwisie Instagram, przy czym podstawy prawne tych działań to art. 6 ust. 1 lit. b) RODO lub alternatywnie art. 6 ust. 1 lit. f) RODO.

<sup>149</sup> Art. 6 ust. 1 lit. b) RODO.

<sup>150</sup> Sprzeciw ON DE, s. 3–4.

<sup>151</sup> Sprzeciw ON FI, pkt 4-5.

<sup>152</sup> Sprzeciw ON IT, s. 1.

<sup>153</sup> Sprzeciw ON FR, pkt 11.

których dane dotyczą, istniała umowa w sprawie zapewnienia konta firmowego w serwisie Instagram, a po drugie ON NL powziął wątpliwości co do ważności takiej umowy<sup>154</sup>.

82. W projekcie decyzji ON IE stwierdził, że rejestrując osobiste konto w serwisie Instagram, osoba, której dane dotyczą, wyraziła zgodę na Regulamin korzystania z serwisu<sup>155</sup>. ON IE uznał ponadto, w świetle twierdzeń Meta IE, że Meta IE może powoływać się na realizację umownej podstawy prawnej w odniesieniu do przetwarzania związanego z funkcją konta firmowego na podstawie Regulaminu korzystania z serwisu<sup>156</sup>.
83. W swoich uwagach Meta IE podniosła, że organy nadzorcze nie mają kompetencji do oceny ważności umów<sup>157</sup>, a mimo to w projekcie decyzji wyraźnie odniesiono się do stosunku umownego pomiędzy Meta IE a każdym użytkownikiem w oparciu o Regulamin korzystania z serwisu<sup>158</sup>. Meta IE twierdziła również, że nie miała obowiązku prawnego wynikającego z RODO, aby zawrzeć konkretne odniesienie do kont firmowych w Regulaminie korzystania z serwisu Instagram, a zatem brak takiego odniesienia nie ma wpływu na ocenę, czy przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy<sup>159</sup> i nie jest sprzeczne z art. 12 RODO<sup>160</sup>.
84. Jak przypomniano powyżej, jednym z warunków umożliwiających administratorowi powoływanie się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO jako podstawę prawną przetwarzania danych osobowych, jest to, że przetwarzanie odbywa się w kontekście wykonania umowy. Jak wcześniej stwierdziła EROD, warunek ten oznacza bardziej szczegółowo, że administrator, zgodnie ze swoimi obowiązkami w zakresie rozliczalności wynikającymi z art. 5 ust. 2 RODO, musi być w stanie wykazać, że a) istnieje umowa i b) umowa jest ważna zgodnie z obowiązującym krajowym prawem umów<sup>161</sup>.
85. W celu oceny, czy Meta IE mogła powołać się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych, EROD analizuje w kolejnych punktach, czy przetwarzanie, o którym mowa, jest **niezbędne** do wykonania domniemanej umowy z osobami, których dane dotyczą, w przedmiotowej sprawie.
86. W swoich uwagach Meta IE twierdziła, że jeśli chodzi o „niezbędność”, organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, zignorowały istotne fakty i okoliczności w okresie, kiedy konta firmowe były po raz pierwszy oferowane, i popełniły błąd w zakresie: 1) stosowania zbyt rygorystycznego podejścia do elementu niezbędności dla celów art. 6 ust. 1 lit. b) RODO oraz 2) niewłaściwego dążenia do stwierdzenia z mocą wsteczną naruszenia art. 6 ust. 1 lit. b) RODO na mocy późniejszej modyfikacji produktu, co ma niebezpieczne skutki dla administratorów pragnących rozwijać i dopracowywać swoje produkty na przestrzeni czasu w odniesieniu do prywatności i bezpieczeństwa użytkowników<sup>162</sup>. Według Meta IE *„konto firmowe zostało stworzone na potrzeby serwisu Instagram w 2016 r. i, co wówczas było istotne, opierało się na pojęciu „tradycyjnego” przedsiębiorstwa, które mogło używać Instagrama do wspierania swojej zewnętrznej obecności (tj. poza serwisem Instagram), jak strona internetowa czy siedziba stacjonarna. Aby umożliwić poza Instagramem promocję przedsiębiorstwa i kontakt z nim, funkcjonalność konta firmowego zawierała przycisk „Kontakt” umożliwiający*

---

<sup>154</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 9–11.

<sup>155</sup> Projekt decyzji, pkt 114.

<sup>156</sup> Projekt decyzji, pkt 115.

<sup>157</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 50–51.

<sup>158</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 52.

<sup>159</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 53–54.

<sup>160</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 55.

<sup>161</sup> Wytyczne EROD 2/2019, pkt 26.

<sup>162</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 58.

społeczności Instagrama komunikację z przedsiębiorstwem za pośrednictwem kanału kontaktowego poza Instagramem (np. telefonu służbowego lub poczty elektronicznej)” oraz „EROD musi ocenić element niezbędności w ramach prawidłowej struktury koncepcyjnej, uwzględniając konkretny cel przedmiotowego przetwarzania w danym momencie, zgodnie ze swoimi wcześniejszymi wytycznymi”<sup>163</sup>. Dodatkowo zdaniem Meta IE zgodność z art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 6 ust. 1 lit. b) RODO należy rozpatrywać odrębnie, ustalenie wiodącego organu nadzorczego dotyczące art. 5 ust. 1 lit. c) RODO miało wąski zakres, a ponadto art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 6 ust. 1 lit. b) RODO mają różne i odrębne znaczenia, a zatem stwierdzenie niezgodności z art. 5 ust. 1 lit. c) RODO nie jest i nie może być automatycznie równoznaczne ze stwierdzeniem niezgodności z art. 6 ust. 1 lit. b) RODO<sup>164</sup>.

87. EROD przypomina, że pojęcie niezbędności ma odrębne znaczenie w prawie Unii Europejskiej, które musi odzwierciedlać cele prawa o ochronie danych<sup>165</sup>. W szczególności, jak stwierdził TSUE: „*[j]eśli chodzi o przesłankę dotyczącą niezbędności przetwarzania danych, należy przypomnieć, że odstępstwa od zasady ochrony danych osobowych i jej ograniczenia powinny być stosowane jedynie wtedy, gdy jest to absolutnie niezbędne*”<sup>166</sup>.
88. Analizując realizację podstawy prawnej umowy, wymóg niezbędności należy interpretować ściśle. Jak stwierdziła wcześniej Grupa Robocza Art. 29 (dalej „**Grupa Robocza Art. 29**”)<sup>167</sup>, przepis ten „*trzeba interpretować w sposób zawężający. Nie obejmuje on sytuacji, w których przetwarzanie nie jest rzeczywiście niezbędne dla realizacji umowy, ale raczej jednostronnie narzucone osobie, której dane dotyczą, przez administratora danych*”<sup>168</sup>.
89. EROD przypomina, że dla oceny niezbędności na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) RODO „*[w]ażne jest ustalenie dokładnych przesłanek umowy, tj. jej przedmiotu i podstawowego celu, ponieważ to na ich podstawie będzie sprawdzane, czy przetwarzanie danych jest niezbędne do jej wykonania*”<sup>169</sup>. Jak wcześniej stwierdziła EROD, należy uwzględnić szczególny cel, przeznaczenie lub cel usługi, a do zastosowania art. 6 ust. 1 lit. b) RODO wymagane jest, aby przetwarzanie było *obiektywnie niezbędne* do celu i *integralne* dla dostarczenia tej usługi umownej osobie, której dane dotyczą<sup>170</sup>.
90. Ponadto EROD odnotowuje, że administrator powinien być w stanie uzasadnić niezbędność przetwarzania danych poprzez zawarcie odniesienia do podstawowego i wspólnie uzgodnionego celu umowy. Zależy to nie tylko od perspektywy administratora, ale także od perspektywy rozsądnej osoby,

---

<sup>163</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 61.

<sup>164</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 67–72.

<sup>165</sup> *Heinz Huber przeciwko Bundesrepublik Deutschland* (sprawa C-524/06, wyrok wydany w dniu 18 grudnia 2008 r., ECLI:EU:C:2008:724) (dalej „**sprawa C-524/06 Huber**”), pkt 52.

<sup>166</sup> *Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde przeciwko Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme”* (sprawa C-13/16, wyrok wydany w dniu 4 maja 2017 r., ECLI:EU:C:2017:336) (dalej „**sprawa C-13/16 Rīgas**”), pkt 30.

<sup>167</sup> Grupa Robocza Art. 29 – poprzedniczka EROD – została ustanowiona na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (zwanej dalej „**dyrektywą 95/46/WE**”) i miała za zadanie m.in. przyczynić się do jednolitego stosowania środków krajowych przyjętych na mocy tej dyrektywy. Wiele istotnych zasad i przepisów RODO istniało już w dyrektywie 95/46/WE, dlatego wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w tym zakresie są istotne dla interpretacji RODO.

<sup>168</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia prawnie uzasadnionych interesów administratora danych na mocy art. 7 dyrektywy 95/46/WE, WP 217, przyjęta w dniu 9 kwietnia 2014 r. (dalej „**Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów**”), s. 16.

<sup>169</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 17.

<sup>170</sup> Wytyczne EROD 2/2019, pkt 30.



której dane dotyczą, przy zawieraniu umowy<sup>171</sup>. W tym kontekście EROD przypomina, że dzieci wymagają szczególnej ochrony danych osobowych, gdyż mogą one być mniej świadome ryzyka, konsekwencji, zabezpieczeń i praw przysługujących im w związku z przetwarzaniem danych osobowych<sup>172</sup>.

91. W odniesieniu do celu i przeznaczenia umowy szczegółowej Meta IE twierdziła, że w momencie tworzenia konta firmowego opierało się ono na pojęciu „tradycyjnego” przedsiębiorstwa i miało na celu umożliwienie społeczności serwisu Instagram komunikację z przedsiębiorstwami poprzez kanał kontaktowy poza serwisem Instagram<sup>173</sup>. ON IE uznał, że „funkcja konta firmowego, na podstawie tego, że to narzędzie w mediach społecznościowych pozwala użytkownikom »tworzyć i znajdować ważne dla niego informacje oraz dołączać do ważnych dla niego wydarzeń i wymieniać ważne doświadczenia« z innymi ludźmi (zgodnie z opisem zawartym w Regulaminie korzystania z serwisu), i stanowi centralną część oferowanego serwisu Instagram”<sup>174</sup>.
92. EROD zgadza się, że przetwarzanie może być obiektywnie niezbędne do wykonania umowy, nawet jeśli nie jest to wyraźnie wymienione w umowie<sup>175</sup>, jednak przeciętny użytkownik powinien mieć możliwość określenia „podstawowego i wzajemnie zrozumiałego” celu umowy na podstawie informacji przedstawionych przez administratora<sup>176</sup>.
93. Biorąc pod uwagę ogólne informacje przekazane użytkownikom będącym dziećmi dotyczące serwisu Instagram w Regulaminie korzystania z serwisu<sup>177</sup> oraz fakt, że użytkownikom będącym dziećmi nie przekazano żadnych konkretnych informacji na temat funkcji konta firmowego<sup>178</sup>, EROD uważa, że publikacja danych kontaktowych na ich profilach nie mogła być zasadnie oczekiwana przez takich użytkowników będących dziećmi w kontekście korzystania przez nich z serwisu Instagram, w tym z funkcji konta firmowego. Ponadto EROD nie zgadza się, że przetwarzanie danych kontaktowych w odniesieniu do użytkowników będących dziećmi można uznać za „integralną” lub „centralną” część serwisu Instagram, w tym funkcji konta firmowego. Co więcej, jak słusznie zauważa ON IE, możliwe jest prowadzenie profilu zawodowego bez jednoczesnego publikowania danych kontaktowych<sup>179</sup>.
94. Ponadto EROD przypomina, że ocena tego, co jest niezbędne, obejmuje połączoną, opartą na faktach ocenę przetwarzania danych dla osiągnięcia zamierzonego celu. Jeżeli istnieją realne, mniej inwazyjne opcje, przetwarzanie nie jest niezbędne<sup>180</sup>. W tym względzie należy również wziąć pod uwagę zasadę proporcjonalności<sup>181</sup>.

---

<sup>171</sup> Wytyczne EROD 2/2019, pkt 32.

<sup>172</sup> Motyw 38 RODO: „Taka szczególna ochrona powinna mieć zastosowanie przede wszystkim do [...] zbierania danych osobowych dotyczących dzieci, gdy korzystają one z usług skierowanych bezpośrednio do nich”.

<sup>173</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 61.

<sup>174</sup> Projekt decyzji, pkt 115.

<sup>175</sup> Wytyczne EROD 2/2019, pkt 27.

<sup>176</sup> Wytyczne EROD 2/2019, pkt 33.

<sup>177</sup> Jak wskazał ON IE, odpowiedni aspekt serwisu (sekcja 1, Regulamin korzystania z serwisu Instagram, wersja z dnia 19 kwietnia 2018 r.) został przedstawiony w następujący sposób: „personalizowane możliwości tworzenia treści i ich udostępniania, nawiązywania kontaktów, komunikacji i odkrywania nowości”, zob. projekt decyzji, pkt 114.

<sup>178</sup> Projekt decyzji, pkt 115.

<sup>179</sup> Projekt decyzji, pkt 353.

<sup>180</sup> Wytyczne EROD 2/2019, pkt 25.

<sup>181</sup> *Volker und Markus Schecke i Eifert* (sprawy C-92/09 i C-93/09, wyrok wydany w dniu 9 listopada 2010 r., EU:C:2010:662) (dalej „sprawy C-92/09 i C-93/09 *Schecke i Eifert*”), pkt 86.

95. EROD zauważa, że jeżeli publikacja danych kontaktowych była rzeczywiście przeznaczona wyłącznie dla tradycyjnych przedsiębiorców, jak twierdzi Meta IE, to odróżnienie ich od użytkowników będących dziećmi podczas procesu rejestracji na podstawie informacji o wieku było technicznie możliwe<sup>182</sup>. Można było więc nie publikować danych kontaktowych użytkowników będących dziećmi, nawet przy zachowaniu opcji przycisku kontaktowego dla „tradycyjnych” przedsiębiorstw.
96. Ponadto EROD uważa, że w omawianym przypadku analiza niezbędności powinna być wsparta wspomnianą wyżej analizą istnienia mniej inwazyjnych środków. ON IE nie przeanalizował jednak w projekcie decyzji, czy dostępne były inne, mniej inwazyjne środki pozwalające skutecznie osiągnąć założony cel. W tym względzie należało wziąć pod uwagę istniejącą możliwość bezpośredniego kontaktu z użytkownikami poprzez bezpośrednie wiadomości za pośrednictwem platformy. Z projektu decyzji wynika bowiem, że Meta IE miała świadomość, że niektórzy użytkownicy kont firmowych woleli komunikować się ze swoimi odbiorcami za pomocą bezpośrednich wiadomości na Instagramie, a nie za pomocą poczty elektronicznej czy telefonu<sup>183</sup>. W projekcie decyzji wyraźnie stwierdzono, że „[Meta IE] przyznaje, że publikacja danych kontaktowych w postaci numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej nie zawsze była preferowana z perspektywy użytkowników kont firmowych”, ponieważ według Meta IE „[n]iektóre przedsiębiorstwa zauważyły również, że wolą [...] komunikować się ze swoimi odbiorcami lub klientami poprzez bezpośrednie wiadomości na Instagramie, a nie za pomocą tradycyjnych środków (takich jak telefon lub e-mail)”<sup>184</sup>. Mimo to ON IE nie uwzględnił tych okoliczności przy ocenie przesłanek niezbędności i błędnie uznał, że przetwarzanie danych kontaktowych było w niniejszej sprawie niezbędne do wykonania umowy.
97. EROD przypomina, że w ramach „przetwarzania danych kontaktowych” miała miejsce również operacja przetwarzania (występująca w określonych ramach czasowych) polegająca na publikacji w postaci zwykłego tekstu danych kontaktowych w kodzie źródłowym HTML na stronie internetowej Instagrama. Meta IE podkreśliła, że „dane kontaktowe przedsiębiorstw pojawiły się w kodzie źródłowym HTML w przypadku kont firmowych w celu zapewnienia przycisku »Kontakt« w internetowej wersji serwisu Instagram”, ponieważ „aby przeglądarka internetowa mogła otworzyć odpowiednią stronę internetową Instagrama, przeglądarka musi »komunikować się« z serwerem internetowym Instagrama”<sup>185</sup>. ON IE stwierdził naruszenie (niezakwestionowane w zgłoszonych sprzeciwach) zasady minimalizacji danych ograniczone do owego „obowiązkowego publikowania (przed 7 marca 2019 r.) danych kontaktowych w wersji internetowej Instagrama (w HTML) w przypadku wszystkich użytkowników kont firmowych”, gdyż „skutkowało to tym, że sporne dane osobowe (tj. dane kontaktowe użytkowników będących dziećmi znajdujące się na stronach internetowych) nie były ograniczone do tego, co było niezbędne w związku z celami, dla których [Meta IE] przetwarzała te konkretne dane”<sup>186</sup>. Jak zauważa ON IE, publikacja danych kontaktowych w kodzie źródłowym HTML nie została uznana za niezbędną przez zespół ds. bezpieczeństwa Facebooka, a następnie zaprzestano takiego działania<sup>187</sup>. EROD uważa, że analiza zasady minimalizacji danych

---

<sup>182</sup> Projekt decyzji, pkt 435.

<sup>183</sup> Projekt decyzji, pkt 210.

<sup>184</sup> Projekt decyzji, pkt 210 i 238.

<sup>185</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 69.

<sup>186</sup> Projekt decyzji, pkt 429. Jak dalej określono w projekcie decyzji, ustalenie 7 obejmuje okres od 25 maja 2018 r. do listopada 2020 r., ale nie obejmuje okresu od lipca 2019 r. do sierpnia 2020 r., zob. projekt decyzji, pkt 525.

<sup>187</sup> Projekt decyzji, pkt 428. „W szczególności, podczas rezygnacji z publikacji danych kontaktowych w kodzie źródłowym HTML w marcu 2019 r., przedstawiciel z zespołem ds. bezpieczeństwa Facebooka poinformował pana Stiera «[p]o omówieniu tej funkcji z zespołem Instagrama podjęliśmy kroki w celu usunięcia danych kontaktowych z kodu źródłowego HTML strony, ponieważ nie było niezbędne umieszczanie ich w obecnej formie». W związku z tym twierdzenie [Meta IE], że to przetwarzanie danych w kodzie źródłowym HTML było niezbędne, jest

(art. 5 ust. 1 lit. c) RODO) ma znaczenie dla oceny niezbędności na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) RODO<sup>188</sup>. W związku z tym EROD stwierdza ponadto, że taka analiza powinna była uzupełnić ocenę wiodącego organu nadzorczego dotyczącą niezbędności przetwarzania danych w celu wykonania umowy, ze szczególnym uwzględnieniem publikacji danych kontaktowych w kodzie źródłowym HTML na stronie internetowej Instagrama. EROD uważa, że ON IE nie mógł stwierdzić, że publikacja danych kontaktowych użytkowników będących dziećmi w kodzie źródłowym HTML może być uznana za niezbędną do wykonania umowy pomiędzy Meta IE a użytkownikami będącymi dziećmi.

98. Ponadto EROD przyjmuje do wiadomości ustalenia zawarte w projekcie decyzji, że przetwarzanie danych kontaktowych może stanowić poważne ryzyko dla praw i wolności użytkowników będących dziećmi<sup>189</sup>. Istnienie takiego ryzyka można było również uwzględnić w ocenie tego, czy przetwarzanie danych kontaktowych użytkowników będących dziećmi było niezbędne do wykonania umowy.

99. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania<sup>190</sup> oraz w świetle szczególnych okoliczności przetwarzania, EROD stwierdza, że ON IE nie mógł stwierdzić w pkt 115 projektu decyzji, że przetwarzanie danych kontaktowych można uznać za **niezbędne** do wykonania umowy pomiędzy Meta IE a użytkownikami będącymi dziećmi.

100. W konsekwencji EROD stwierdza, że **Meta IE nie mogła powołać się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO jako podstawę prawną** przetwarzania danych kontaktowych.

#### 5.4.2.2. W kwestii art. 6 ust. 1 lit. f) RODO

101. EROD przypomina, że dane osobowe można przetwarzać na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f) RODO, gdy przetwarzanie jest niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów administratora lub strony trzeciej, o ile interesy te nie są podrzędne wobec interesów lub podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą. W tym zakresie należy zwrócić szczególną uwagę, gdy osoba, której dane dotyczą, jest dzieckiem<sup>191</sup>.

102. EROD przypomina<sup>192</sup>, że art. 6 ust. 1 lit. f) RODO jest jedną z podstaw prawnych, na które mogą powoływać się administratorzy przy przetwarzaniu danych osobowych, o ile spełnione są warunki powołania się na nią<sup>193</sup>.

103. Jak potwierdził TSUE, w art. 6 ust. 1 lit. f) RODO ustanawia się trzy kumulatywne przesłanki legalności przetwarzania: „*po pierwsze, realizację uzasadnionych interesów przez administratora danych lub osobę trzecią lub osoby trzecie, którym dane są ujawniane, po drugie, konieczność przetwarzania danych osobowych dla potrzeb wynikających z uzasadnionych interesów, oraz po trzecie, przesłankę, aby nie miały pierwszeństwa prawa i wolności osoby [której dane dotyczą]*”<sup>194</sup>.

---

*bezpośrednio sprzeczne z działaniami i słowami zespołu ds. bezpieczeństwa Facebooka. FB-I stwierdza, że przetwarzanie to było niezbędne, aby zapewnić konta firmowe użytkownikom będącym dziećmi, którym w przeciwnym razie promowanie ich działalności zawodowej na Instagramie było utrudnione; natomiast zespół ds. bezpieczeństwa Facebooka stwierdził wyraźnie, że przetwarzanie to nie było niezbędne, i zaprzestał tej praktyki natychmiast, gdy zwrócono mu na to uwagę.”*

<sup>188</sup> Wytyczne EROD 2/2019, pkt 15.

<sup>189</sup> Jak określono w części G.2 projektu decyzji.

<sup>190</sup> Pkt 80–98 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>191</sup> Art. 6 ust. 1 lit. f) i motyw 38 RODO.

<sup>192</sup> Wytyczne EROD 8/2020 dotyczące targetowania użytkowników mediów społecznościowych, wersja 2.0, przyjęte w dniu 13 kwietnia 2021 r., pkt 48.

<sup>193</sup> Zob. również Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 10–11.

<sup>194</sup> C-13/16, *Rīgas*, pkt 28.

#### a. Istnienie prawnie uzasadnionego interesu

104. EROD przypomina, że prawnie uzasadniony interes może mieć charakter prawny, ekonomiczny lub niematerialny, ale musi być rzeczywisty i obecny<sup>195</sup>, a nie fikcyjny, dla danego podmiotu: jak wyjaśniono w orzecznictwie TSUE, uzasadniony interes musi być istniejący i rzeczywisty w chwili przetwarzania danych i nie może mieć hipotetycznego charakteru<sup>196</sup>. Ponadto EROD uważa, że realizowany interes musi być określony w wystarczająco jasny i precyzyjny sposób: określenie i zakres realizowanego uzasadnionego interesu muszą być jasno określone, aby zapewnić, że będzie on odpowiednio wyważony w stosunku do interesów lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ponadto uzasadniony interes musi być również zgodny z prawem (tj. dopuszczalny w świetle prawa)<sup>197</sup>. Co do zasady te interesy, które można wywieść z prawa – środka legislacyjnego lub zasady prawnej – mogą stanowić „prawnie uzasadniony” interes.
105. Na wstępie EROD zauważa, że ON DE uznały, że prawnie uzasadniony interes nie może istnieć, gdy administrator danych powołuje się na niego tylko w przypadku, gdy art. 6 ust. 1 lit. b) RODO nie ma zastosowania do małoletnich na podstawie prawa krajowego. W opinii ON DE zaakceptowanie powołania się na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w tej sytuacji byłoby „obejściem odpowiednich przepisów dotyczących ochrony dzieci” i „jest sprzeczne z celem tych przepisów”<sup>198</sup>. W tym względzie EROD przypomina, że jak stwierdziła Grupa Robocza Art. 29, „odpowiednia ocena równowagi na mocy [art. 6 ust. 1 lit. f)] (...) w innych przypadkach może być uzasadnioną alternatywą dla niewłaściwego wykorzystania podstawy dotyczącej na przykład »zgody« lub »niezbędności realizacji umowy«. Rozpatrywany w ten sposób [art. 6 ust. 1 lit. f)] stanowi uzupełniającą gwarancję (...) w porównaniu z innymi wcześniej ustalonymi podstawami”<sup>199</sup>. Nie wydaje się zatem niemożliwe, aby administrator mógł powołać się na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO, jeżeli ze względu na szczególne okoliczności przetwarzania danych spełnione są wymogi zapisane w RODO. W celu ustalenia, czy przetwarzanie danych osobowych może opierać się na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO, administratorzy muszą szczegółowo ocenić, czy wymienione wyżej kumulatywne przesłanki mogą zostać spełnione, aby przetwarzanie danych osobowych było zgodne z prawem.
106. W projekcie decyzji ON IE uznał, że realizowane prawnie uzasadnione interesy to interesy Meta IE i innych użytkowników Instagrama „w zakresie, w jakim publiczne publikowanie danych kontaktowych może być rozsądnym i zgodnym z prawem sposobem promowania przedsięwzięcia zawodowego lub innej inicjatywy publicznej”<sup>200</sup>. ON IE nie sprecyzował, czy odnosi się do wszystkich użytkowników Instagrama, czy do określonego typu użytkowników. Biorąc pod uwagę uwagi administratora, do których w projekcie decyzji odniesiono się w pkt 109, wydaje się, że ON IE kierował się tą pierwszą interpretacją (tj. patrząc na interesy wszystkich użytkowników Instagrama).
107. W swoim oświadczeniu Meta IE stwierdziła, że „wyświetlanie danych kontaktowych przedsiębiorstwa służyło prawnie uzasadnionemu interesowi [Meta IE] polegającemu na tworzeniu, dostarczaniu, wspieraniu i utrzymywaniu innowacyjnych produktów i funkcji, które umożliwiają osobom niepełnoletnim wyrażanie siebie, komunikowanie się i angażowanie się w informacje

<sup>195</sup> Wytyczne EROD 3/2019 w sprawie przetwarzania danych osobowych przez urządzenia wideo, wersja 2.0. przyjęta w dniu 29 stycznia 2020 r. (dalej „Wytyczne EROD 3/2019 w sprawie urządzeń wideo”), pkt 18 i 20.

<sup>196</sup> *TK przeciwko Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA* (sprawa C-708/18, wyrok wydany w dniu 11 grudnia 2019 r., ECLI:EU:C:2019:1064), pkt 44.

<sup>197</sup> Zob. w tym zakresie opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 25.

<sup>198</sup> Sprzeciw ON DE, s. 5.

<sup>199</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 10 i 49.

<sup>200</sup> Projekt decyzji, pkt 118.

*i społeczności istotne dla ich zainteresowań, i budowanie społeczności. Wyświetlanie danych kontaktowych przedsiębiorstwa na koncie firmowym służyło również prawnie uzasadnionemu interesowi innych użytkowników Instagrama, którzy chcieli nawiązać kontakt z takim kontem*<sup>201</sup>. W związku z tym, zgodnie z uwagą Meta IE, realizowane prawnie uzasadnione interesy są związane z podstawowym prawem do prowadzenia działalności gospodarczej oraz podstawowym prawem do wolności słowa użytkowników Instagrama<sup>202</sup>. ON IE zdawał się zgadzać z taką interpretacją<sup>203</sup>, choć ON IE nie wskazał, jak doszedł do takiego wniosku.

108. ON NL oraz ON FI w swoich sprzeciwach podniosły, że ON IE nie dokonał wystarczającej oceny tego, czy interesy przedstawione przez Meta IE są wystarczająco jasne, precyzyjne, zgodne z prawem (tj. dopuszczalne na mocy prawa) oraz czy rzeczywiście istnieją<sup>204</sup>.

109. Jak wskazano powyżej, Meta IE opisała różne interesy, które realizowała przy przetwarzaniu przedmiotowych danych osobowych. W szczególności Meta IE dążyła do:

- zrealizowania prawnie uzasadnionego interesu administratora polegającego na „*tworzeniu, dostarczaniu, wspieraniu i utrzymywaniu innowacyjnych produktów i funkcji, które umożliwiają osobom niepełnoletnim wyrażanie siebie, komunikowanie się i angażowanie się w informacje i społeczności istotne dla ich zainteresowań, i budowanie społeczności*” oraz
- zrealizowania prawnie uzasadnionego interesu strony trzeciej (tj. innych użytkowników Instagrama), aby móc kontaktować się z właścicielami kont firmowych.

110. Jak wskazano powyżej, uzasadniony interes realizowany przez administratora musi być wystarczająco jasno sformułowany, a także rzeczywisty i istniejący, odpowiadający bieżącym działaniom lub korzyściom spodziewanym w najbliższej przyszłości<sup>205</sup>. Wspomniane interesy, które administrator miał realizować poprzez przedmiotowe czynności przetwarzania, zostały wskazane i opisane w sposób niejasny. Dotyczy to zwłaszcza drugiego z wymienionych interesów. W związku z tym EROD ma wątpliwości, czy prawnie uzasadniony interes, na który powołuje się Meta IE, spełnia wymogi wystarczającej szczegółowości, pomimo odmiennych twierdzeń Meta IE<sup>206</sup>. W związku z tym, ze względu na brak szczegółowości, EROD nie może ocenić, czy podnoszone interesy są rzeczywiste i zgodne z prawem (tj. dopuszczalne na mocy prawa). EROD uważa również, że ocena istnienia prawnie uzasadnionego interesu (prawnie uzasadnionych interesów) powinna być bardziej uzasadniona w projekcie decyzji.

111. W każdym razie istnienie prawnie uzasadnionego interesu jest tylko jedną z trzech kumulatywnych przesłanek, które muszą być spełnione, aby zgodnie z prawem powołać się na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO. Poniżej EROD analizuje dwie pozostałe przesłanki w odniesieniu do domniemanych uzasadnionych interesów, opisanych i zidentyfikowanych przez administratora, w przypadku gdyby miały one zostać uznane za wystarczająco jasne, precyzyjne, rzeczywiste i zgodne z prawem (tj. dopuszczalne na mocy prawa).

---

<sup>201</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 77.

<sup>202</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik 5, sekcja 2.a.

<sup>203</sup> Projekt decyzji, pkt 121.

<sup>204</sup> Sprzeciw ON NL, pkt 28; sprzeciw ON FI, pkt 14.

<sup>205</sup> Zob. również Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 24.

<sup>206</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 77.

b. Niezbędność przetwarzania danych do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów

112. Jak wskazano powyżej, pojęcie niezbędności ma odrębne znaczenie w prawie Unii Europejskiej, które musi odzwierciedlać cele prawa o ochronie danych<sup>207</sup>. Ocena tego, co jest niezbędne, polega na łącznej, opartej na faktach ocenie przetwarzania danych dla osiągnięcia zamierzonego celu. Jeżeli istnieją realne, mniej inwazyjne opcje, przetwarzania nie można uznać za niezbędne<sup>208</sup>.
113. W odniesieniu do art. 6 ust. 1 lit. f) RODO niezbędność przetwarzania wymaga związku między przetwarzaniem a realizowanym(i) prawnie uzasadnionym(i) interesem(-ami) i nie powinna prowadzić do jego nadmiernie szerokiej interpretacji<sup>209</sup>. W tym kontekście EROD przypomina, że zasada minimalizacji danych ma znaczenie dla sprawy<sup>210</sup>. EROD zauważa, że ON IE stwierdził naruszenie zasady minimalizacji danych ograniczone do „*obowiązkowego publikowania (przed 7 marca 2019 r.) danych kontaktowych w wersji internetowej Instagrama (w HTML) w przypadku wszystkich użytkowników kont firmowych*”, gdyż „*skutkowało to tym, że sporne dane osobowe (tj. dane kontaktowe użytkowników będących dziećmi znajdujące się na stronach internetowych) nie były ograniczone do tego, co było niezbędne w związku z celami, dla których [Meta IE] przetwarzała te konkretne dane*”<sup>211</sup>. EROD uważa, że taka analiza powinna była uzupełnić ocenę niezbędności przetwarzania, ze szczególnym uwzględnieniem operacji przetwarzania publikacji w kodzie źródłowym HTML, jak stwierdzono powyżej.
114. Ponadto należy podkreślić również w tym kontekście, że przy ocenie niezbędności danej operacji przetwarzania należy przeanalizować istnienie mniej inwazyjnych środków, które skutecznie przyczyniłyby się do osiągnięcia zamierzonych interesów. W tym względzie należy również wziąć pod uwagę zasadę proporcjonalności<sup>212</sup>. ON IE nie przeanalizował jednak w projekcie decyzji, czy dostępne były inne, mniej inwazyjne środki pozwalające skutecznie osiągnąć założone cele. W tym względzie należało wziąć pod uwagę istniejącą możliwość bezpośredniego kontaktu z użytkownikami kont firmowych poprzez bezpośrednie wiadomości za pośrednictwem platformy. Z projektu decyzji wynika bowiem, że przed 4 września 2019 r. Meta IE miała świadomość, że niektórzy użytkownicy kont firmowych woleli komunikować się ze swoimi odbiorcami za pomocą bezpośrednich wiadomości na Instagramie, a nie za pomocą poczty elektronicznej czy telefonu<sup>213</sup>. ON IE wyraźnie stwierdził, że „*[Meta IE] przyznaje, że publikacja danych kontaktowych w postaci numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej nie zawsze była preferowana z perspektywy użytkowników kont firmowych*”, ponieważ według Meta IE „*[n]iektóre przedsiębiorstwa zauważyły również, że wolą [...] komunikować się ze swoimi odbiorcami lub klientami poprzez bezpośrednie wiadomości na Instagramie, a nie za pomocą tradycyjnych środków (takich jak telefon lub e-mail)*”<sup>214</sup>. ON IE uznał również, że „*możliwe jest*

---

<sup>207</sup> Sprawa C-524/06 *Huber*, pkt 52.

<sup>208</sup> Wytyczne EROD 2/2019, pkt 25; także sprawy C-92/09 i C-93/09 *Schecke i Eifert*, pkt 86. EROD uważa, że istnienie innych mniej inwazyjnych środków w ramach oceny niezbędności jest zgodne z orzecznictwem TSUE i RODO, ponieważ taka ocena uwzględnia możliwość *skutecznego* osiągnięcia celów za pomocą innych środków. W tym względzie nie ma sprzeczności między sprzeciwami (i stanowiskiem EROD) a wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-524/06 *Huber*, wbrew temu, co twierdziła Meta IE (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 78–79).

<sup>209</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 29.

<sup>210</sup> Wytyczne EROD 3/2019 w sprawie urządzeń wideo, pkt 29.

<sup>211</sup> Projekt decyzji, pkt 429.

<sup>212</sup> Sprawy C-92/09 i C-93/09 *Schecke i Eifert*, pkt 86.

<sup>213</sup> Projekt decyzji, pkt 210.

<sup>214</sup> Projekt decyzji, pkt 210 i 238.

*prowadzenie profilu zawodowego bez jednoczesnego publikowania danych kontaktowych*<sup>215</sup>. Mimo to ON IE nie uwzględnił tych okoliczności w ocenie niezbędności przetwarzania danych kontaktowych.

115. Ponadto EROD zauważa, że ON IE uznał, iż w niektórych okolicznościach publikacja danych kontaktowych małoletnich mogła być niezbędna, w szczególności w odniesieniu do użytkowników kont firmowych, którzy chcieli, aby w związku z ich działalnością zawodową można było się z nimi publicznie skontaktować za pośrednictwem poczty elektronicznej lub telefonu<sup>216</sup>.
116. EROD uważa, że podejście przyjęte przez ON IE przy ocenie niezbędności przetwarzania jest zasadniczo błędne. Jak wskazano powyżej, powołanie się na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO wymaga, aby przetwarzanie było niezbędne do osiągnięcia prawnie uzasadnionych interesów, które w tym przypadku Meta IE uznaje za interes polegający na prowadzeniu działalności gospodarczej oraz interes użytkowników serwisu Instagram polegający na kontaktowaniu się z właścicielami kont firmowych i angażowaniu się w ich sprawy<sup>217</sup>. Korzyści, jakie takie przetwarzanie może przynieść osobie, której dane dotyczą (czyli w tym przypadku właścicielom kont firmowych będącym dziećmi), nie są elementem istotnym dla oceny niezbędności przetwarzania. Art. 6 ust. 1 lit. f) RODO jest jasny, gdy stanowi, że prawnie uzasadnione interesy to interesy administratora lub strony trzeciej (a nie osoby, której dane dotyczą). W związku z tym, oceniając niezbędność przetwarzania, należy rozważyć prawnie uzasadnione interesy w odniesieniu do administratora i, w stosownych przypadkach, zainteresowanych stron trzecich (tj. w tym przypadku Meta IE i wszystkich użytkowników serwisu Instagram).
117. Z uwagi na podejście przyjęte przez ON IE nie uzasadnił on w projekcie decyzji, dlaczego uznał publikację danych kontaktowych za niezbędną do realizacji celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów Meta IE i innych użytkowników serwisu Instagram. Z projektu decyzji wynika bowiem, że użytkownicy serwisu Instagram dysponowali innymi środkami komunikacji z użytkownikami kont firmowych, które nie zmniejszały znacząco możliwości kontaktu z tymi kontami. O dostępności innych środków komunikacji z użytkownikami kont firmowych świadczy również fakt, że niektórzy użytkownicy kont firmowych wręcz woleli komunikować się ze swoimi odbiorcami za pomocą bezpośrednich wiadomości za pośrednictwem platformy i nie chcieli, aby ich dane były publiczne. Jak przyznał ON IE „*jest również jasne, że wielu użytkowników kont firmowych nie wymagało publikowania osobistych danych kontaktowych, aby realizować swoje cele zawodowe w serwisie Instagram*”<sup>218</sup> oraz że „*wymóg publikowania danych kontaktowych wyraźnie nie był »właściwy« od maja 2018 r.*”<sup>219</sup>. Dowodzi to ze znaczną pewnością, że użytkownicy serwisu Instagram mogliby osiągnąć domniemany uzasadniony interes polegający na kontaktowaniu się z właścicielami kont firmowych, nawet jeśli ich dane kontaktowe nie byłyby publiczne, a zatem Meta IE mogłaby również osiągnąć swój domniemany prawnie uzasadniony interes polegający na tworzeniu, dostarczaniu, wspieraniu i utrzymywaniu innowacyjnych produktów, które umożliwiają dzieciom wyrażanie siebie, komunikowanie i kontaktowanie się z innymi.
118. W związku z tym, zdaniem EROD, ON IE nie uwzględnił odpowiednich prawnie uzasadnionych interesów przy dokonywaniu oceny niezbędności przetwarzania, a zatem nie powinien był stwierdzić<sup>220</sup>, że przetwarzanie mogło być w niektórych okolicznościach niezbędne.

---

<sup>215</sup> Projekt decyzji, pkt 353.

<sup>216</sup> Projekt decyzji, pkt 119.

<sup>217</sup> Zob. pkt 109 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>218</sup> Projekt decyzji, pkt 429.

<sup>219</sup> Projekt decyzji, pkt 433.

<sup>220</sup> Zob. projekt decyzji, pkt 119.



119. Z powodów opisanych powyżej EROD uważa, że istnieją wystarczające elementy, aby wzbudzić istotne wątpliwości co do niezbędności publikowania danych kontaktowych użytkowników będących dziećmi do celów realizowanych prawnie uzasadnionych interesów.
120. W każdym razie, nawet jeśli w niektórych okolicznościach można ustalić niezbędność przetwarzania, aby zgodnie z prawem powołać się na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO jako podstawę prawną przetwarzania, należy zapewnić, by interesy oraz podstawowe prawa i wolności osób, których dane dotyczą, nie przeważały nad realizowanymi prawnie uzasadnionymi interesami.

### c. Wyważenie

121. Gdy administrator zamierza powołać się na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO, musi ocenić ryzyko ingerencji w prawa osoby, której dane dotyczą. W tym względzie decydującym kryterium jest intensywność ingerencji w prawa i wolności osoby fizycznej<sup>221</sup>. EROD stwierdziła wcześniej, że intensywność może być między innymi określona przez rodzaj gromadzonych informacji, zakres, liczbę osób, których dane dotyczą, daną sytuację, rzeczywiste interesy grupy osób, których dane dotyczą, istnienie alternatywnych środków, jak również przez charakter i zakres oceny danych<sup>222</sup>. Należy również uwzględnić rozsądne oczekiwania osób, których dane dotyczą, podczas i w kontekście przetwarzania ich danych<sup>223</sup>. W tym względzie EROD przypomina, że wiek osoby, której dane dotyczą, może być jednym z czynników, które należy wziąć pod uwagę w kontekście wyważenia interesów<sup>224</sup>.
122. Celem wyważenia interesów jest zrozumienie wpływu przetwarzania na osoby, których dane dotyczą, aby właściwie stwierdzić, czy ich interesy lub podstawowe prawa i wolności przeważają nad prawnie uzasadnionymi interesami administratora. Celem nie jest zapobieganie *wszelkim* negatywnym skutkom dla osoby, której dane dotyczą, ale zapobieganie *nieproporcjonalnym* skutkom<sup>225</sup>. Skutki takie obejmują różne sposoby, w jakie osoba fizyczna może zostać dotknięta – pozytywnie lub negatywnie – przez przetwarzanie, i powinny dotyczyć wszelkich możliwych (potencjalnych lub rzeczywistych) pozytywnych i negatywnych skutków takiego przetwarzania<sup>226</sup>. Skutki te mogą obejmować potencjalne lub przyszłe decyzje lub działania osób trzecich lub strach i niepokój, których osoba, której dane dotyczą, może doświadczyć w związku z utratą kontroli nad danymi osobowymi, na przykład poprzez zamieszczenie ich w internecie<sup>227</sup>. Kluczowymi elementami oceny skutków są z jednej strony prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka, z drugiej zaś dotkliwość konsekwencji<sup>228</sup>. EROD podkreśla, że zabezpieczenia odgrywają szczególną rolę w ograniczaniu wszelkiego negatywnego wpływu na osobę, której dane dotyczą. Aby zapewnić, że interesy oraz podstawowe prawa i wolności osób, których dane dotyczą, nie przeważają nad realizowanymi prawnie uzasadnionymi interesami, przedmiotowe zabezpieczenia muszą być odpowiednie i wystarczające oraz muszą bezsprzecznie i znacząco ograniczać wpływ na osoby, których dane dotyczą<sup>229</sup>.

---

<sup>221</sup> Wytyczne EROD 3/2019 w sprawie urządzeń wideo, pkt 32.

<sup>222</sup> Wytyczne EROD 3/2019 w sprawie urządzeń wideo, pkt 33.

<sup>223</sup> Wytyczne EROD 3/2019 w sprawie urządzeń wideo, pkt 36.

<sup>224</sup> Sprawa C-13/16 *Rīgas*, pkt 33; oraz opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 40.

<sup>225</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 41.

<sup>226</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 37.

<sup>227</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 37.

<sup>228</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 38.

<sup>229</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 31.



123. Ocena powinna również uwzględniać środki, które administrator planuje przyjąć w celu wypełnienia swoich obowiązków, w tym pod względem proporcjonalności i przejrzystości<sup>230</sup>. Związek między testem równowagi, przejrzystością i zasadą rozliczalności został już podkreślony przez Grupę Roboczą Art. 29, która uznała go za „kluczowy” w kontekście art. 6 ust. 1 lit. f) RODO<sup>231</sup>. W tym względzie EROD przypomina, że jeśli administrator ukrywa ważne informacje dla osoby, której dane dotyczą, nie spełni wymogów dotyczących uzasadnionych oczekiwań osoby, której dane dotyczą, i ogólnego akceptowalnego wyważenia interesów<sup>232</sup>.
124. W projekcie decyzji ON IE nie zgodził się z przeprowadzoną przez Meta IE analizą adekwatności informacji przekazywanych użytkownikom będącym dziećmi oraz wdrożonych środków bezpieczeństwa i ochrony, które zdaniem ON IE nie ograniczały wszystkich istotnych zagrożeń dla użytkowników będących dziećmi<sup>233</sup>. Niewystarczalność środków doprowadziła bowiem ON IE do wniosku, że *„istnieją możliwe i poważne zagrożenia związane z dwiema formami przetwarzania, które są przedmiotem niniejszego dochodzenia; zagrożenia te związane są przede wszystkim z możliwą komunikacją pomiędzy użytkownikami będącymi dziećmi a niebezpiecznymi osobami, zarówno na platformie Instagram, jak i poza nią (...). Jestem również przekonany, że środki i zabezpieczenia wdrożone przez [Meta IE] (w postaci opcji konta, narzędzi i informacji) nie były adekwatne w odniesieniu do konkretnych operacji przetwarzania”,* ponieważ *„nie ograniczały w odpowiedni sposób ryzyka komunikacji między osobami niebezpiecznymi a użytkownikami będącymi dziećmi. W związku z powyższym nie podzielam opinii [Meta IE], że przedmiotowe przetwarzanie nie powodowało wysokiego ryzyka dla praw i wolności użytkowników będących dziećmi”*<sup>234</sup>. ON IE uznał również, że zmiany w zakresie przetwarzania wprowadzone w lipcu i wrześniu 2019 r. *„zmniejszyły, ale nie ograniczyły w wystarczającym stopniu ryzyka dla użytkowników będących dziećmi w związku z przetwarzaniem”*<sup>235</sup>. Meta IE argumentowała, że ani organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, ani ON IE nie przywiązały *„należytej wagi do drugiej połowy testu równowagi, aby zminimalizować lub wyeliminować”* ryzyko dla osób, których dane dotyczą<sup>236</sup>. W związku z tym EROD nie zgadza się z opinią Meta IE i uważa, że ON IE precyzyjnie dokonuje oceny ryzyka. EROD podkreśla również, że możliwe jest pogodzenie celu, jakim jest skuteczne zmniejszenie ryzyka dla dzieci, przy jednoczesnym zapewnieniu ich prawa do wolności słowa, poprzez wdrożenie odpowiednich zabezpieczeń i środków<sup>237</sup>.
125. ON IE odniósł się również do braku przejrzystości informacji w zakresie publikacji danych kontaktowych. W tym zakresie ON IE stwierdził w projekcie decyzji, że *„[Meta IE] ułatwiła publikację telefonicznych i mailowych danych kontaktowych dzieciom w wieku nawet 13 lat, wykorzystując usprawniony proces zmiany konta, który automatycznie uzupełnił pewne dane za użytkownika, bez ostrzeżenia użytkowników będących dziećmi, że publikacja ich osobistych danych kontaktowych może spowodować wysokie ryzyko dla ich praw i wolności”*<sup>238</sup>. Biorąc zatem pod uwagę zarówno ocenę ryzyka, jak i środki łagodzące, a także brak przekazanych informacji, ON IE stwierdził, że *„przetwarzanie*

---

<sup>230</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 33 i 41.

<sup>231</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 43.

<sup>232</sup> Zob. Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 44.

<sup>233</sup> Projekt decyzji, pkt 120.

<sup>234</sup> Projekt decyzji, pkt 356.

<sup>235</sup> Projekt decyzji, pkt 389.

<sup>236</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 10.

<sup>237</sup> Zob. projekt decyzji, pkt 353.

<sup>238</sup> Projekt decyzji, pkt 389 (wyróżnienie dodane).

danych kontaktowych przez [Meta IE] (zarówno przed wrześniem 2019 r., jak i po) powoduje wysokie ryzyko dla praw i wolności użytkowników będących dziećmi, w rozumieniu art. 35 ust. 1 RODO<sup>239</sup>.

126. Jak wspomniano powyżej, przejrzystość przekazywanych informacji ma wpływ na uzasadnione oczekiwania osób, których dane dotyczą. Podobnie odpowiednie i wystarczające dodatkowe zabezpieczenia to takie, które bezsprzecznie i znacząco zmniejszają wpływ na osoby, których dane dotyczą. Są to ważne elementy, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie wyważenia interesów. Jednak pomimo uznania braku odpowiednich środków i informacji oraz poważnego ryzyka, jakie stwarza to dla użytkowników będących dziećmi, podczas analizy wyważenia interesów mającej na celu sprawdzenie, czy Meta IE może powołać się na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO, ON IE stwierdził jedynie, że w niektórych okolicznościach możliwe jest, że prawnie uzasadnione interesy nie byłyby podrzędne wobec interesów lub podstawowych praw i wolności użytkownika będącego dzieckiem<sup>240</sup>. Ponadto, pomimo braku odpowiednich informacji, ON IE stwierdził, że użytkownicy posiadający umiejętności techniczne mogli spodziewać się publikacji danych, niezależnie od swojego wieku<sup>241</sup>. EROD uważa za szczególnie problematyczny fakt, że pomimo ryzyka związanego z przetwarzaniem danych, uznanego przez samą Meta IE<sup>242</sup>, publikacja danych kontaktowych użytkowników będących dziećmi była obowiązkowa do 4 września 2019 r. W rzeczywistości użytkownicy będący dziećmi nie byli nawet informowani o takiej publikacji, gdyż na ekranie opcji widniała jedynie informacja, że „*te opcje kontaktu będą powiązane z Twoim profilem biznesowym*”<sup>243</sup>. Wprawdzie na ekranie na końcu widniała informacja, że „*osoby będą mogły wysyłać e-maile, dzwonić i dostawać namiary na Twoją firmę [...]*”, ale nie doprecyzowano, że to z powodu publikacji danych. W opinii EROD nie można zasadnie oczekiwać, że przeciętny użytkownik, a tym bardziej dziecko, nawet posiadający umiejętności techniczne, mógłby wywnioskować z tak niejasnego stwierdzenia, że nastąpi publikacja jego danych i że umożliwi to każdej osobie (w tym osobom, z którymi nie miał kontaktu ani więzi) bezpośredni kontakt z nim. W istocie, jak zauważył ON IE, określenie „*będą mogły*” mogło być rozumiane przez użytkowników będących dziećmi jako warunkowe wskazanie, że dodatkowa funkcja kontaktu/publikacji może być włączona opcjonalnie przez użytkownika<sup>244</sup>.
127. Biorąc powyższe pod uwagę, EROD jest zdania, że ON IE nie dokonał właściwej oceny wpływu przetwarzania danych podczas wyważania interesów. W rzeczywistości ON IE uwzględnił jedynie pozytywne skutki przetwarzania<sup>245</sup>, natomiast nie nadał odpowiedniej wagi wszystkim innym istotnym elementom oraz zidentyfikowanym przez siebie zagrożeniom.
128. W związku z tym EROD uważa, że w odniesieniu do publikacji danych kontaktowych użytkowników będących dziećmi **przed dniem 4 września 2019 r.** realizowane prawnie uzasadnione interesy miały podrzędny charakter w stosunku do podstawowych praw i wolności użytkowników będących dziećmi. EROD dochodzi do tego wniosku ze względu na poważne zagrożenia zidentyfikowane przez ON IE, brak odpowiednich środków w celu przeciwdziałania tym zagrożeniom, brak odpowiednich informacji przekazywanych osobom, których dane dotyczą, dotyczących publikacji

---

<sup>239</sup> Projekt decyzji, pkt 389 (wyróżnienie dodane).

<sup>240</sup> Projekt decyzji, pkt 123. W szczególności ON IE odniósł się do sytuacji, „*w których przetwarzanie następowало w ramach przemyślanej działalności zawodowej*”.

<sup>241</sup> Projekt decyzji, pkt 122.

<sup>242</sup> Projekt decyzji, pkt 381; uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik 5, sekcje 4.2.a i 4.2.b.

<sup>243</sup> Projekt decyzji, pkt 42, rys. 1.

<sup>244</sup> Projekt decyzji, pkt 184 i 185.

<sup>245</sup> Zob. projekt decyzji, pkt 121, w którym ON IE ocenił potencjalne negatywne skutki, gdyby przetwarzanie nie miało miejsca.

i jej skutków oraz brak możliwości rezygnacji z publikacji. Wszystkie te elementy łącznie przechylają szalę na korzyść interesów oraz podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą.

129. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych użytkowników będących dziećmi **po 4 września 2019 r.** EROD zauważa, że na ekranie opcji zawarto informację, że dane kontaktowe będą wyświetlane publicznie na profilu użytkowników, „*aby osoby mogły się z Tobą skontaktować*”<sup>246</sup>. Ta zmiana sformułowania mogła pozwolić użytkownikom będącym dziećmi zrozumieć, że każda osoba może się z nimi skontaktować, ponieważ ich dane będą dostępne publicznie<sup>247</sup>. Ponadto użytkownicy będący dziećmi mieli możliwość zrezygnowania z publikowania swoich danych kontaktowych. Dostępność dobrze zaprojektowanej opcji rezygnacji bez konieczności uzasadnienia, aby z niej skorzystać, oraz relacja między testem równowagi a przejrzystością mają kluczowe znaczenie dla wyważenia interesów na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f) RODO. W rzeczywistości w tych przypadkach, w których trudno jest wyważyć interesy, dobrze zaprojektowany i działający mechanizm rezygnacji mógłby odegrać ważną rolę w ochronie praw i interesów osób, których dane dotyczą<sup>248</sup>. W tym zakresie należy mieć na uwadze ustalenie ON IE zawarte w projekcie decyzji, że informacje przekazane użytkownikom będącym dziećmi przez Meta IE po 4 września 2019 r. w trakcie procesu zmiany konta na konto firmowe były zgodne z art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 lit. c) i art. 13 ust. 1 lit. e) RODO (ustalenie 3 w projekcie decyzji)<sup>249</sup>.

130. W związku z tym EROD stwierdza, że elementy te nie są wystarczające, aby zmienić wynik testu równowagi w świetle wyżej wymienionych rozważań. Dotyczy to zwłaszcza wysokiego ryzyka wynikającego z publikacji danych kontaktowych, jak wyjaśniono powyżej w pkt 124, oraz faktu, że dzieci nie zostały ostrzeżone o takim ryzyku. Na te okoliczności nie miały wpływu zmiany wprowadzone z dniem 4 września 2019 r., a zatem zmiany te nie były wystarczające do zmiany wyniku testu bilansującego.

131. Zgodnie z powyższym publikacja danych kontaktowych użytkowników będących dziećmi przed i po 4 września 2019 r. nie spełniała wymogów wynikających z art. 6 ust. 1 lit. f) RODO, ponieważ interesy oraz podstawowe prawa i wolności osób, których dane dotyczą, przeważały nad domniemanymi realizowanymi prawnie uzasadnionymi interesami.

132. Uwzględniając wnioski EROD zawarte w pkt 118–119, a zwłaszcza w pkt 131 powyżej, EROD uważa, że Meta IE **nie mogła powoływać się na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych, ponieważ przetwarzanie było albo zbędne, albo – gdyby uznać je za niezbędne – nie spełniało warunków testu równowagi.**

#### *5.4.2.3. Wniosek dotyczący braku podstawy prawnej*

133. Uwzględniając wnioski zawarte w pkt 100 i 132 niniejszej wiążącej decyzji, m.in. że Meta IE nie mogła powołać się ani na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO, ani na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych, a także mając na uwadze, że Meta IE powołała się na te dwie podstawy prawne alternatywnie w odniesieniu do przedmiotowego przetwarzania<sup>250</sup>, EROD stwierdza, że Meta IE przetwarzała dane osobowe niezgodnie z prawem<sup>251</sup>. W rezultacie w tym zakresie Meta IE

<sup>246</sup> Projekt decyzji, pkt 42, rys. 2.

<sup>247</sup> Zob. również projekt decyzji, pkt 206.

<sup>248</sup> Opinia Grupy Roboczej Art. 29 z 06/2014 w sprawie pojęcia uzasadnionych interesów, s. 45.

<sup>249</sup> Projekt decyzji, pkt 206.

<sup>250</sup> Projekt decyzji, pkt 105 i 108; uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik 6 (odpowiedź Meta IE na wniosek o udzielenie informacji), pkt 17–19.

<sup>251</sup> Art. 6 ust. 1 RODO: „Przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków: [...]”.

**naruszyła art. 6 ust. 1 RODO.** W związku z powyższym EROD nakazuje ON IE zmianę projektu decyzji w celu ustalenia właściwego naruszenia.

134. Biorąc pod uwagę charakter i wagę naruszenia, a także liczbę dotkniętych nim osób, których dane dotyczą, EROD nakazuje ponadto ON IE ponowną ocenę planowanych działań zgodnie z wnioskami sformułowanymi przez EROD w celu rozważenia dodatkowego naruszenia art. 6 ust. 1 RODO. W związku z tym dodatkowe naruszenie art. 6 ust. 1 RODO zostanie uwzględnione w nakazie przestrzegania przepisów w zakresie, w jakim przetwarzanie jest w toku, w celu zapewnienia pełnej skuteczności zobowiązań Meta IE wynikających z art. 6 ust. 1 RODO.
135. W odniesieniu do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie art. 6 ust. 1 RODO, EROD w celu dokonania oceny odsyła do sekcji 7.4.2.4 niniejszej wiążącej decyzji.

## 6 W KWESTII EWENTUALNYCH KOLEJNYCH (LUB ALTERNATYWNYCH) NARUSZEŃ WSKAZANYCH PRZEZ ORGANY NADZORCZE, KTÓRYCH SPRAWA DOTYCZY

6.1. W kwestii ewentualnych naruszeń art. 6 ust. 1 lit. a), art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO dotyczących przetwarzania danych kontaktowych

6.1.1. Analiza przeprowadzona przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji

136. W swoim dochodzeniu i projekcie decyzji, w odniesieniu do podstawy prawnej przetwarzania danych kontaktowych, ON IE rozważał wyłącznie, czy Meta IE może powoływać się na art. 6 ust. 1 lit. b) i alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO jako na podstawy prawne<sup>252</sup> (jak podsumowano powyżej w pkt 25–31 niniejszej wiążącej decyzji).

6.1.2. Podsumowanie sprzeciwu zgłoszonego przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy

137. **ON DE** wniosły sprzeciw, zgodnie z którym jedyną obowiązującą podstawą prawną przetwarzania danych kontaktowych jest zgoda udzielona na podstawie **art. 6 ust. 1 lit. a)** RODO. Według ON DE Meta IE powinna być dodatkowo uzyskać zgodę rodziców w przypadku małoletnich użytkowników poniżej 16 roku życia, chyba że ustawodawca krajowy uregulował tę kwestię w inny sposób<sup>253</sup>. ON DE sprzeciwiły się również temu, że wiodący organ nadzorczy nie stwierdził naruszeń art. 7 i 8 ust. 1 RODO dotyczących przetwarzania danych kontaktowych w konsekwencji naruszenia art. 6 ust. 1 lit. a) RODO. W opinii ON DE Meta IE powinna być spełnić wymogi dotyczące zgody określone w art. 7 RODO oraz warunki mające zastosowanie do udzielenia zgody przez dziecko na podstawie art. 8 ust. 1 RODO. Meta IE nie spełniła jednak warunków określonych w art. 7 RODO ani nie uzyskała zgody rodziców w odniesieniu do dzieci poniżej 16 roku życia, zgodnie z wymogami art. 8 RODO<sup>254</sup>. ON DE zwróciły się również do wiodącego organu nadzorczego o podjęcie konkretnych, dodatkowych działań naprawczych w związku z możliwymi naruszeniami<sup>255</sup>.

---

<sup>252</sup> Projekt decyzji, pkt 100–125.

<sup>253</sup> Sprzeciw ON DE, s. 8–9.

<sup>254</sup> Sprzeciw ON DE, s. 8–10.

<sup>255</sup> Sprzeciw ON DE, s. 10.

### 6.1.3. Stanowisko wiodącego organu nadzorczego w sprawie sprzeciwów

138. ON IE potwierdził, że nie proponuje „*przychylania się*” do sprzeciwów, które zostały zgłoszone przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, lub nie uważa sprzeciwów za mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione<sup>256</sup>.

### 6.1.4. Analiza przeprowadzona przez EROD

139. EROD zauważa, że w projekcie decyzji ON IE przeanalizował, czy Meta IE może powoływać się na art. 6 ust. 1 lit. b) i alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych. EROD zauważa, że organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogą wnieść mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw w sprawie dodatkowych naruszeń w odniesieniu do wniosków, które należy wyciągnąć z ustaleń dochodzenia<sup>257</sup>, lub w sprawie tego, czy wiodący organ nadzorczy w wystarczającym stopniu zbadał odpowiednie naruszenia RODO<sup>258</sup>. W sprzeciwie ON DE zwracają się do wiodącego organu nadzorczego o stwierdzenie naruszeń art. 6 ust. 1 lit. a) RODO, a w konsekwencji art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO. W tym zakresie ewentualne naruszenia art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO są konsekwencją ewentualnego naruszenia art. 6 ust. 1 lit. a) RODO. EROD uważa jednak po pierwsze, że sprzeciw dotyczący naruszenia art. 6 ust. 1 lit. a) RODO nie wykazuje bezpośredniego związku z konkretną treścią prawną i faktyczną projektu decyzji, a zatem nie ma znaczenia dla sprawy. Ponieważ EROD uznaje, że sprzeciw ON DE w zakresie, w jakim dotyczy on przestrzegania przez Meta IE art. 6 ust. 1 lit. a) RODO, nie ma znaczenia dla sprawy, ma to również wpływ na zasadność sprzeciwu ON DE w zakresie, w jakim dotyczy on przestrzegania przez Meta IE art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO. W związku z tym EROD stwierdza, że sprzeciw ON DE dotyczący ewentualnych naruszeń art. 6 ust. 1 lit. a), art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO nie „*mają znaczenia dla sprawy*”.
140. Ponadto EROD zauważa, że ze sprzeciwu ON DE nie wynika jasno, czy w niniejszej sprawie można stwierdzić naruszenia art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO na podstawie ustaleń zawartych w projekcie decyzji lub dochodzenia przeprowadzonego przez wiodący organ nadzorczy. Co więcej EROD stwierdza, że sprzeciw ON DE w odniesieniu do art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO nie zawiera wystarczająco precyzyjnego i szczegółowego uzasadnienia prawnego dotyczącego naruszenia każdego konkretnego przepisu. Dodatkowo w sprzeciwie nie przedstawiono wystarczających argumentów, aby wskazać wagę wynikającego z projektu decyzji ryzyka naruszenia podstawowych praw lub wolności osób, których dane dotyczą, lub swobodnego przepływu danych osobowych w UE. W związku z tym sprzeciw nie jest również wystarczająco „*uzasadniony*” w świetle wytycznych dotyczących sprzeciwu<sup>259</sup>.
141. Biorąc pod uwagę powyższe, EROD stwierdza, że sprzeciw ON DE w zakresie, w jakim dotyczy art. 6 ust. 1 lit. a), art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO, nie spełnia progu określonego w art. 4 pkt 24 RODO. W odniesieniu do ewentualnego naruszenia art. 6 ust. 1 lit. a) RODO sprzeciw ON DE nie „*ma znaczenia dla sprawy*”, a w odniesieniu do art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO sprzeciw ON DE nie ma ani „*znaczenia dla sprawy*”, ani nie jest „*uzasadniony*”. W związku z tym nie ma potrzeby, aby EROD dalej analizowała zasadność tego sprzeciwu.

---

<sup>256</sup> Pismo ON IE skierowane do Sekretariatu EROD z dnia 12 maja 2022 r.

<sup>257</sup> Wytyczne EROD w sprawie art. 65 ust. 1 lit. a), pkt 73–76; Wytyczne EROD dotyczące sprzeciwu, pkt 26–28.

<sup>258</sup> Wytyczne EROD w sprawie art. 65 ust. 1 lit. a), pkt 77–81.

<sup>259</sup> Wytyczne EROD dotyczące sprzeciwu, pkt 19 i 25 oraz pkt 35–48.

## 6.2. W kwestii ewentualnych naruszeń art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. b) RODO dotyczących przetwarzania danych kontaktowych

### 6.2.1. Analiza przeprowadzona przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji

142. W swoim projekcie decyzji ON IE rozważył, czy Meta IE może powołać się na art. 6 ust.1 lit. b) RODO lub alternatywnie na art.6 ust.1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych<sup>260</sup> (jak podsumowano powyżej w pkt 25–31 niniejszej wiążącej decyzji).

### 6.2.2. Podsumowanie sprzeciwu zgłoszonego przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy

143. **ON DE** sprzeciwiły się temu, że ON IE nie stwierdził, iż doszło do naruszenia art. 5 ust. 1 lit. a) i b) RODO. Zdaniem ON DE, ON IE powinien był stwierdzić naruszenie art. 5 ust. 1 lit. a) i b) RODO wynikające z braku podstawy prawnej przetwarzania przez Meta IE<sup>261</sup>.

144. ON DE uznały, że w rezultacie tego, że Meta IE nie powołała się w sposób zgodny z prawem na żadną z podstaw prawnych określonych w art. 6 ust. 1 RODO, Meta IE naruszyła zasadę zgodności z prawem, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) RODO. Ponadto, nie uwzględniając szczególnych wymogów dotyczących wyrażenia zgody określonych w art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO, zgodnie z propozycją ON DE (zob. sekcja 6.1 niniejszej wiążącej decyzji), Meta IE przetwarzała dane osobowe w sposób niezgodny z prawem, co naruszało art. 5 ust. 1 lit. a) RODO<sup>262</sup>.

145. W kontekście art. 5 ust. 1 lit. b) RODO, ON DE argumentowały, że brak podstawy prawnej przetwarzania podważa zasadę ograniczenia celu. ON DE argumentowały, że Meta IE nie określiła szczególnych celów przetwarzania dla wszystkich grup dzieci, lecz raczej przedstawiła wykonanie umowy jako wspólny cel całego przetwarzania. Ponieważ celem przetwarzania było wykonanie umowy, Meta IE nie mogła jednocześnie twierdzić, że w przypadku określonych grup małoletnich celem był prawnie uzasadniony interes, gdyż byłoby to sprzeczne z obowiązkiem administratora w zakresie zbierania danych osobowych w określonych, wyraźnych i uzasadnionych celach<sup>263</sup>.

### 6.2.3. Stanowisko wiodącego organu nadzorczego w sprawie sprzeciwów

146. ON IE potwierdził, że nie proponuje „przychylania się” do sprzeciwów, które zostały zgłoszone przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, lub nie uważa sprzeciwów za mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione<sup>264</sup>.

### 6.2.4. Analiza przeprowadzona przez EROD

147. EROD zauważa, że w projekcie decyzji wiodący organ przeanalizował, czy Meta IE może powoływać się na art. 6 ust. 1 lit. b) i alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych. Jak wskazano powyżej, organy nadzorcze, których sprawa

---

<sup>260</sup> Projekt decyzji, pkt 100–125.

<sup>261</sup> Sprzeciw ON DE, s. 10. EROD zauważa, że chociaż na stronie 2 swojego sprzeciwu ON DE odniosły się do art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. c), na stronie 10 swojego sprzeciwu ON DE odniosły się do art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. b), zatem EROD uznała, że ON DE wniosły sprzeciw w odniesieniu do art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. b) RODO.

<sup>262</sup> Sprzeciw ON DE, s. 9.

<sup>263</sup> Sprzeciw ON DE, s. 9.

<sup>264</sup> Pismo ON IE skierowane do Sekretariatu EROD z dnia 12 maja 2022 r.

dotyczy, mogą wnieść mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw w sprawie dodatkowych naruszeń w odniesieniu do wniosków, które należy wyciągnąć z ustaleń dochodzenia<sup>265</sup>, lub w sprawie tego, czy wiodący organ nadzorczy w wystarczającym stopniu zbadał odpowiednie naruszenia RODO<sup>266</sup>. EROD uważa jednak, że w tym konkretnym przypadku sprzeciw ON DE w zakresie, w jakim wymaga się w nim od ON IE stwierdzenia naruszeń art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. b) RODO, nie wykazuje bezpośredniego związku z konkretną treścią prawną i faktyczną projektu decyzji. Dlatego też EROD stwierdza, że sprzeciw ON DE w zakresie, w jakim dotyczy ewentualnych naruszeń art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. b) RODO, nie „*ma znaczenia dla sprawy*”.

148. Ponadto EROD stwierdza, że sprzeciw ON DE nie zawiera wystarczająco precyzyjnego i szczegółowego uzasadnienia prawnego oraz faktycznego w odniesieniu do naruszenia każdego z omawianych przepisów. Dodatkowo w sprzeciwie nie przedstawiono wystarczających argumentów, aby wskazać wagę wynikającego z projektu decyzji ryzyka naruszenia podstawowych praw lub wolności osób, których dane dotyczą, lub swobodnego przepływu danych osobowych w UE. W związku z tym sprzeciw nie jest również wystarczająco „*uzasadniony*” w świetle wytycznych dotyczących sprzeciwu<sup>267</sup>.

149. Biorąc pod uwagę powyższe, EROD stwierdza, że sprzeciw ON DE dotyczący naruszeń art. 5 ust. 1 lit. a) i b) RODO nie spełnia wymogów art. 4 pkt 24 RODO, ponieważ nie ma ani „*znaczenia dla sprawy*”, ani nie jest „*uzasadniony*”. W związku z tym nie ma potrzeby, aby EROD dalej analizowała zasadność tego sprzeciwu.

### 6.3. W kwestii podstawy prawnej dotyczącej domyślnego publicznego przetwarzania danych

#### 6.3.1. Analiza przeprowadzona przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji

150. W swoim projekcie decyzji ON IE rozważył, czy domyślne ustawienia konta dla użytkowników będących dziećmi przez Meta IE były sprzeczne z RODO, w szczególności z art. 5 ust. 1 lit. c), art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 2, art. 25 ust. 1 i 2 RODO. Jak wyjaśnił ON IE w projekcie decyzji<sup>268</sup>, domyślne publiczne przetwarzanie danych odnosi się do serwisu Instagram posiadającego domyślne ustawienie, które pozwalało na przeglądanie treści mediów społecznościowych konta w serwisie Instagram przez każdego użytkownika serwisu lub przez osoby, które nie były zarejestrowane jako użytkownicy serwisu, jeśli te ostatnie miały dostęp do wersji serwisu Instagram opartej na przeglądarce internetowej (dalej „**domyślne publiczne przetwarzanie danych**”). Z kolei jeśli konto użytkownika było ustawione jako prywatne, do treści zamieszczonych na nim dostęp mieli tylko użytkownicy zatwierdzeni osobiście przez posiadacza konta<sup>269</sup>. Aby uczynić konto użytkownika prywatnym, właściciel konta musiał zmienić domyślne ustawienia po rejestracji jako użytkownik serwisu Instagram<sup>270</sup>.

151. ON IE stwierdził, że Meta IE miała dwa odrębne cele przetwarzania danych osobowych swoich użytkowników serwisu Instagram w związku z ustawieniem domyślnego publicznego przetwarzania danych. W przypadku profilu publicznego Meta IE przetwarzała dane osobowe w celu udostępniania treści w mediach społecznościowych każdemu, w tym osobom, które nie były zarejestrowane jako

<sup>265</sup> Wytyczne EROD w sprawie art. 65 ust. 1 lit. a), pkt 73–76; Wytyczne EROD dotyczące sprzeciwu, pkt 26–28.

<sup>266</sup> Wytyczne EROD w sprawie art. 65 ust. 1 lit. a), pkt 77–81.

<sup>267</sup> Wytyczne EROD dotyczące sprzeciwu, pkt 19 i 25 oraz pkt 35–48.

<sup>268</sup> Konkretnie operacje przetwarzania opisane w projekcie decyzji, pkt 43.

<sup>269</sup> Projekt decyzji, pkt 43.

<sup>270</sup> Projekt decyzji, pkt 44.



użytkownicy serwisu Instagram. W przypadku profilu prywatnego celem przetwarzania było udostępnianie treści wyłącznie użytkownikom serwisu Instagram, którzy zostali zatwierdzeni przez właściciela konta<sup>271</sup>.

152. Meta IE poinformowała swoich użytkowników będących dziećmi o ustawieniach konta w zakresie domyślnego publicznego przetwarzania danych w swoich politykach ochrony danych z 2018 i 2020 r. w sekcji zatytułowanej „*Udostępnianie w Produktach Facebooka*”, w której stwierdzono, że „*Gdy udostępniasz informacje i komunikujesz się za pomocą naszych Produktów, wybierasz osoby, którym chcesz je udostępnić*”. W dalszej części sekcji stwierdzono, co następuje<sup>272</sup>:

*Informacje ogólnodostępne są widoczne dla wszystkich, zarówno w naszych produktach jak i poza nimi, nawet jeżeli ktoś nie posiada konta. Do informacji tych zalicza się Twoja nazwa użytkownika w serwisie Instagram, wszelkie informacje, które udostępniasz publicznie, informacje w Twoim profilu publicznym na Facebooku oraz treści, które udostępniasz na stronie na Facebooku, koncie publicznym na Instagramie lub na dowolnym innym publicznym forum, np. Facebook Marketplace.*

153. Polityka ochrony danych zawierała hiperłącze do sekcji zatytułowanej „*Jak ustawić konto na Instagramie jako prywatne, aby udostępniane przeze mnie treści mogli zobaczyć tylko zatwierdzeni obserwujący?*” zawartej na stronie internetowej wsparcia Instagrama. W sekcji tej stwierdzono, co następuje<sup>273</sup>:

*„Domyślnie każdy może zobaczyć Twój profil i posty na Instagramie. Możesz uczynić swoje konto prywatnym, aby tylko obserwujący, których zatwierdzisz, mogli zobaczyć, co udostępniasz. Jeśli Twoje konto jest ustawione na prywatne, tylko Twój zatwierdzeni obserwujący zobaczą Twoje zdjęcia lub filmy na stronach hashtagu lub lokalizacji.”*

154. Instrukcje dotyczące zmiany konta z publicznego na prywatne były zawarte w sekcji na stronie internetowej wsparcia zatytułowanej „*Jak ustawić konto na Instagramie jako prywatne, aby udostępniane przeze mnie treści mogli zobaczyć tylko zatwierdzeni obserwujący?*” oraz w dodatkowych zasobach informacyjnych stworzonych przez Meta IE dla jej użytkowników będących dziećmi i ich rodziców. Oprócz powyższych treści polityka ochrony danych z 2018 r. zawierała jeszcze jedno hiperłącze do strony wsparcia zatytułowanej „*Kontrolowanie widoczności*”. Na tej stronie znajdowała się informacja o tym, jak przejść na konto prywatne<sup>274</sup>.

155. W odniesieniu do zgodności z **art. 12 ust. 1** RODO, ON IE stwierdził, że Meta IE naruszyła ten przepis, ponieważ nie poinformowała użytkowników Instagrama będących dziećmi o celach domyślnego publicznego przetwarzania danych w jasny i przejrzysty sposób<sup>275</sup>.

156. Oceniając domyślne publiczne przetwarzanie danych w kontekście art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO, ON IE zauważył, że domyślne publiczne przetwarzanie danych nie było niezbędne lub proporcjonalne dla dwóch celów tego przetwarzania, które zostały wskazane przez ON IE. W szczególności ON IE uznał, że użytkownicy będący dziećmi mogą mieć ograniczone możliwości zmiany ustawień prywatności swojego konta. Co więcej, domyślne publiczne przetwarzanie danych

---

<sup>271</sup> Projekt decyzji, pkt 153.

<sup>272</sup> Projekt decyzji, pkt 132.

<sup>273</sup> Projekt decyzji, pkt 132.

<sup>274</sup> Projekt decyzji, pkt 132.

<sup>275</sup> Projekt decyzji, ustalenie 1.



miało charakter globalny<sup>276</sup>. ON IE stwierdził, że Meta IE nie wdrożyła środków technicznych i organizacyjnych w celu zapewnienia, by domyślnie zbierano tylko te dane osobowe, które są niezbędne do osiągnięcia odpowiedniego celu przetwarzania. Szczególnie biorąc pod uwagę, że konta dzieci były domyślnie widoczne dla nieokreślonej liczby osób fizycznych, ON IE uznał, że przetwarzanie danych naruszyło **art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO**<sup>277</sup>.

157. ON IE stwierdził również, że Meta IE naruszyła **art. 25 ust. 1 RODO**, nie wdrażając odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu skutecznego wdrożenia zasad ochrony danych i zintegrowania niezbędnych zabezpieczeń w celu ochrony użytkowników będących dziećmi przed poważnymi zagrożeniami, jakie stwarzało domyślne publiczne przetwarzanie danych<sup>278</sup>.

158. Ponadto ON IE stwierdził, że zabezpieczenia i środki wdrożone przez Meta IE nie uwzględniały w odpowiedni sposób szczególnych zagrożeń dla praw i wolności użytkowników będących dziećmi<sup>279</sup>. ON IE stwierdził, że Meta IE naruszyła **art. 24 ust. 1 RODO**<sup>280</sup>.

159. Ustalenia ON IE zawarte w projekcie decyzji dotyczące art. 5 ust. 1 lit. c), art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 1 i 2 RODO w odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania danych nie są przedmiotem niniejszego sporu.

#### 6.3.2. Podsumowanie sprzeciwu zgłoszonego przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy

160. **ON NO** uznał przede wszystkim, że ustalenia i ocena ON IE zawarte w projekcie decyzji logicznie prowadzą do wniosku, że wymóg niezbędności, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. b) i f), nie został spełniony<sup>281</sup>. ON NO zauważył, że ON IE stwierdził, iż Meta IE dokonywała przetwarzania w zakresie wykraczającym poza to, co było niezbędne do celów przetwarzania, jak np. w pkt 450 projektu decyzji, oraz wskazał znaczne zagrożenia dla użytkowników będących dziećmi. W oparciu o te ustalenia ON NO stwierdził, że Meta IE nie spełniała wymogu niezbędności wynikającego z art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO<sup>282</sup>. ON NO zasugerował, że ON IE powinien był przeprowadzić analizę prawną dotyczącą przetwarzania danych w celu sprawdzenia, czy może powołać się na art. 6 ust. 1 lit. b) i f)<sup>283</sup>. ON NO zasugerował, że zakres dochodzenia pozwolił na zbadanie, czy spełnione zostały obowiązki w zakresie zgodności z prawem wynikające z art. 6 RODO. Wynikało to z faktu, że projekt decyzji zawierał ocenę art. 6 RODO i wnioski, które były istotne dla oceny zgodności z prawem<sup>284</sup>.

161. W szczególności w odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania danych ON NO uznał, że fakt, iż ON IE stwierdził, że domyślne publiczne przetwarzanie danych nie było niezbędne lub proporcjonalne z kilku powodów, wskazuje na naruszenie art. 6 ust. 1 RODO. Takimi powodami było to, że użytkownicy Meta IE będący dziećmi mogli mieć ograniczoną zdolność do korzystania z ustawień prywatności Instagrama, przetwarzanie danych zawartych na kontach publicznych miało charakter globalny, a przetwarzanie nie było niezbędne w przypadku takich użytkowników będących dziećmi, którzy nie życzyli sobie, aby ich konto na Instagramie było publiczne. ON NO stwierdził, że domyślne

---

<sup>276</sup> Projekt decyzji, pkt 450.

<sup>277</sup> Projekt decyzji, ustalenie 10.

<sup>278</sup> Projekt decyzji, ustalenie 11.

<sup>279</sup> Projekt decyzji, pkt 456.

<sup>280</sup> Projekt decyzji, ustalenie 12.

<sup>281</sup> Sprzeciw ON NO, s. 2.

<sup>282</sup> Sprzeciw ON NO, s. 3.

<sup>283</sup> Sprzeciw ON NO, s. 3.

<sup>284</sup> Sprzeciw ON NO, s. 2.

publiczne przetwarzanie danych nie było niezbędne do wykonania umowy lub celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora<sup>285</sup>.

162. Wreszcie ON NO zwrócił się do ON IE o stwierdzenie, że podstawy prawne określone w art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO nie były właściwymi podstawami prawnymi domyślnego publicznego przetwarzania, oraz o wykonanie uprawnień naprawczych, o których mowa w art. 58 ust. 2 RODO: 1) nakazanie administratorowi wskazania ważnej podstawy prawnej dla przedmiotowego przetwarzania lub od tej pory powstrzymania się od takich czynności przetwarzania; oraz 2) nałożenie administracyjnej kary pieniężnej za niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych, błędnie powołując się na art. 6 ust. 1 lit. b) i f) RODO<sup>286</sup>.

### 6.3.3. Stanowisko wiodącego organu nadzorczego w sprawie sprzeciwów

163. ON IE potwierdził, że nie proponuje „*przychylania się*” do sprzeciwów, które zostały zgłoszone przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, lub nie uważa sprzeciwów za mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione<sup>287</sup>.

### 6.3.4. Analiza przeprowadzona przez EROD

164. EROD zauważa, że chociaż domyślne publiczne przetwarzanie danych zostało przeanalizowane przez ON IE w projekcie decyzji<sup>288</sup>, kwestia zgodności domyślnego publicznego przetwarzania danych z art. 6 RODO nie była ani objęta zakresem dochodzenia ON IE, ani nie została poruszona przez ON IE w projekcie decyzji. Jednocześnie EROD przypomina, że organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogą wnieść mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy dotyczące dodatkowych naruszeń w odniesieniu do wniosków, które należy wyciągnąć z ustaleń dochodzenia<sup>289</sup>, lub tego, czy wiodący organ nadzorczy w wystarczającym stopniu zbadał odpowiednie naruszenia RODO<sup>290</sup>. EROD uważa jednak, że w tym konkretnym przypadku sprzeciw ON NO nie wykazuje bezpośredniego związku z konkretną treścią prawną i faktyczną projektu decyzji, a zatem nie ma „*znaczenia dla sprawy*”.

165. Ponadto EROD uważa, że biorąc pod uwagę elementy prawne i faktyczne przedstawione w projekcie decyzji oraz argumenty przedstawione przez ON NO, w sprzeciwie nie wyjaśniono wystarczająco jasno ani nie uzasadniono wystarczająco szczegółowo, w jaki sposób można na tej podstawie dojść do wniosku dotyczącego przestrzegania przez Meta IE art. 6 RODO w odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania danych. Dlatego też EROD stwierdza, że ten sprzeciw ON NO nie jest „*uzasadniony*”.

166. Mając na uwadze powyższe, EROD stwierdza, że sprzeciw ON NO dotyczący domyślnego publicznego przetwarzania danych nie spełnia progu określonego w art. 4 pkt 24 RODO, a zatem nie ma potrzeby, aby EROD dalej analizowała zasadność tego sprzeciwu.

---

<sup>285</sup> Sprzeciw ON NO, s. 4.

<sup>286</sup> Sprzeciw ON NO, s. 7.

<sup>287</sup> Pismo ON IE skierowane do Sekretariatu EROD z dnia 12 maja 2022 r.

<sup>288</sup> Streszczenie głównych istotnych wniosków zawartych w projekcie decyzji znajduje się w sekcji 6.3.1 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>289</sup> Wytyczne EROD w sprawie art. 65 ust. 1 lit. a), pkt 73–76; Wytyczne EROD dotyczące sprzeciwu, pkt 26–28.

<sup>290</sup> Wytyczne EROD w sprawie art. 65 ust. 1 lit. a), pkt 77–81.

## 7 W KWESTII USTANOWIENIA ADMINISTRACYJNEJ KARY PIENIĘŻNEJ

### 7.1. Analiza przeprowadzona przez wiodący organ nadzorczy w projekcie decyzji

167. W projekcie decyzji ON IE przeanalizował kryteria, o których mowa w art. 83 ust. 2 RODO, przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej oraz o sposobie ustalenia jej wysokości<sup>291</sup>. ON IE wskazał również, że „decyzja o tym, czy nałożyć administracyjną karę pieniężną w odniesieniu do każdego naruszenia, a także o wysokości tej kary w stosownych przypadkach, jest niezależna i uzależniona od poszczególnych okoliczności każdego konkretnego naruszenia”<sup>292</sup>. Odnośnie do obliczenia wysokości kary pieniężnej w projekcie decyzji ON IE przeanalizował **charakter, wagę i czas trwania naruszenia**, zgodnie z art. 83 ust. 2 lit. a) RODO<sup>293</sup>. Jeśli chodzi o charakter, naruszenia art. 12 ust. 1 RODO zarówno w odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania danych, jak i przetwarzania danych kontaktowych uznano za najpoważniejsze<sup>294</sup>. ON IE stwierdził, że naruszenie art. 5 ust. 1 lit. a) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych miało poważny charakter<sup>295</sup> oraz że naruszenia art. 35 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 1<sup>296</sup>, art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO<sup>297</sup> miały poważny charakter zarówno w odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania danych, jak i przetwarzania danych kontaktowych. Jeśli chodzi o wagę, wiodący organ nadzorczy uznał, że waga naruszeń art. 12 ust. 1 RODO zarówno w odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania danych, jak i przetwarzania danych kontaktowych była wysoce poważna<sup>298</sup>. ON IE stwierdził, że waga naruszenia art. 5 ust. 1 lit. a) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych była poważna<sup>299</sup> oraz że waga naruszeń art. 35 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 1<sup>300</sup>, art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO<sup>301</sup> w odniesieniu zarówno do domyślnego publicznego przetwarzania danych, jak i przetwarzania danych kontaktowych była poważna. Jeśli chodzi o czas trwania naruszenia, ON IE uznał, że okresem naruszenia jest okres pomiędzy dniem, w którym RODO zaczęło mieć zastosowanie, tj. 25 maja 2018 r. a rozpoczęciem dochodzenia w dniu 21 września 2020 r.<sup>302</sup> ON IE uznał powyższy okres za czas trwania naruszeń poza naruszeniem art. 12 ust. 1 RODO dotyczącym przetwarzania danych kontaktowych, które ON IE uznał za zakończone w dniu 4 września 2019 r., naruszeniem art. 5 ust. 1 lit. a) RODO dotyczącym przetwarzania danych kontaktowych, które ON IE uznał za rozpoczęte od dnia 4 września 2019 r. oraz naruszeniem art. 35 ust. 1 RODO dotyczącym zarówno przetwarzania danych kontaktowych, jak i domyślnego publicznego przetwarzania danych, które wiodący organ nadzorczy uznał za rozpoczęte w dniu 25 lipca 2018 r. Ponadto wiodący organ nadzorczy uznał, że czas trwania naruszenia art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO w zakresie

---

<sup>291</sup> Projekt decyzji, pkt 485–564.

<sup>292</sup> Projekt decyzji, pkt 486.

<sup>293</sup> Projekt decyzji, pkt 487–526.

<sup>294</sup> Projekt decyzji, pkt 503–504.

<sup>295</sup> Projekt decyzji, pkt 505.

<sup>296</sup> Projekt decyzji, pkt 506.

<sup>297</sup> Projekt decyzji, pkt 507–508.

<sup>298</sup> Projekt decyzji, pkt 511–512.

<sup>299</sup> Projekt decyzji, pkt 513.

<sup>300</sup> Projekt decyzji, pkt 514.

<sup>301</sup> Projekt decyzji, pkt 515–516.

<sup>302</sup> Projekt decyzji, pkt 526.

przetwarzania danych kontaktowych zakończył się w listopadzie 2020 r. i nie obejmował okresu od lipca 2019 r. do sierpnia 2020 r.<sup>303</sup>

168. W odniesieniu do **umyślnego lub nieumyślnego charakteru** naruszeń, zgodnie z art. 83 ust. 2 lit. b) RODO, ON IE stwierdził, że niektóre naruszenia Meta IE miały charakter umyślny, a inne – charakter nieumyślny<sup>304</sup>. Wiodący organ nadzorczy uznał, że naruszenia art. 12 ust. 1 RODO w zakresie zarówno domyślnego publicznego przetwarzania danych, jak i przetwarzania danych kontaktowych miały charakter nieumyślny, a naruszenia art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1 RODO w zakresie zarówno domyślnego publicznego przetwarzania danych, jak i przetwarzania danych kontaktowych miały charakter wysoce nieumyślny<sup>305</sup>. Jeśli chodzi o pozostałe naruszenia, wiodący organ nadzorczy uznał, że naruszenia art. 5 ust. 1 lit. a) RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych oraz art. 35 ust. 1, art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO w odniesieniu zarówno do domyślnego publicznego przetwarzania danych, jak i przetwarzania danych kontaktowych miały charakter umyślny<sup>306</sup>.
169. Jeżeli chodzi o **inne czynniki obciążające lub łagodzące**, zgodnie z art. 83 ust. 2 lit. k) RODO, w projekcie decyzji oceniono **korzyści finansowe** uzyskane przez Meta IE w związku z naruszeniami. ON IE stwierdził, że naruszenie art. 12 ust. 1 RODO przyniosło Meta IE korzyści finansowe, i uznał to za czynnik obciążający<sup>307</sup>. W odniesieniu do naruszenia **art. 24 RODO** ON IE stwierdził, że naruszenie to było rozpatrywane odrębnie od innych naruszeń i nie zostało uznane za czynnik obciążający w odniesieniu do innych przedmiotowych naruszeń ani za kwestię istotną dla obliczenia wysokości administracyjnych kar pieniężnych<sup>308</sup>.
170. Dokonana przez ON IE ocena kryteriów określonych w art. 83 ust. 2 lit. a) i c)–j) RODO nie jest przedmiotem niniejszego sporu.
171. W projekcie decyzji ON IE rozważył kryteria określone w art. 82 ust. 2 lit. a)–k) RODO łącznie w odniesieniu do każdego naruszenia, przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej oraz przy podejmowaniu decyzji o wysokości każdej administracyjnej kary pieniężnej<sup>309</sup>. ON IE stwierdził, że administracyjna kara pieniężna za każde z naruszeń była odpowiednia i niezbędna do zniechęcenia do nieprzestrzegania przepisów w przedmiotowej sprawie oraz w podobnych przyszłych sprawach Meta IE i innych administratorów lub podmiotów przetwarzających, prowadzących podobne czynności przetwarzania danych. W tym przypadku ON IE wziął pod uwagę powagę naruszeń pod względem charakteru i wagi, proporcjonalność kar pieniężnych w odniesieniu do charakteru, wagi i czasu trwania naruszeń, umyślny lub nieumyślny charakter naruszeń, fakt, że naruszenia dotyczyły danych osobowych dzieci, korzyści finansowe uzyskane w wyniku domyślnego publicznego przetwarzania danych oraz brak wcześniejszych istotnych naruszeń dokonanych przez Meta IE<sup>310</sup>. W oparciu o te okoliczności ON IE określił zakres wysokości każdej z kar pieniężnych, które uznał za **skuteczne, proporcjonalne i odstraszające** zgodnie z art. 83 ust. 1 RODO<sup>311</sup>.

---

<sup>303</sup> Projekt decyzji, pkt 518–525.

<sup>304</sup> Projekt decyzji, pkt 527–544.

<sup>305</sup> Projekt decyzji, pkt 531–534 i pkt 537.

<sup>306</sup> Projekt decyzji, pkt 535–536 i pkt 538–539.

<sup>307</sup> Projekt decyzji, pkt 564.

<sup>308</sup> Projekt decyzji, pkt 486 i 568.

<sup>309</sup> Projekt decyzji, pkt 565.

<sup>310</sup> Projekt decyzji, pkt 567.

<sup>311</sup> Projekt decyzji, pkt 570–572.

172. W projekcie decyzji ON IE zaproponował nałożenie dziewięciu administracyjnych kar pieniężnych w łącznej wysokości od 202 mln do 405 mln EUR<sup>312</sup>.

## 7.2. Podsumowanie sprzeciwów zgłoszonych przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy

173. **ON DE** sprzeciwiły się wysokości i sposobowi obliczania administracyjnej kary pieniężnej, którą wiodący organ nadzorczy zaproponował nałożyć w projekcie decyzji. W ocenie ON DE projekt decyzji wiodącego organu nadzorczego nie zapewniał spójnego stosowania administracyjnych kar pieniężnych, a przewidywana wysokość kar nie była skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca<sup>313</sup>. ON DE argumentowały, że kary pieniężne mogą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające tylko wtedy, gdy przy ich obliczaniu uwzględnia się rentowność przedsiębiorstwa. Opierało się to na argumente, że na wrażliwość przedsiębiorstwa na administracyjne kary pieniężne istotny wpływ ma rentowność, a nie tylko obroty. Według ON DE wiodący organ nadzorczy nie wyjaśnił w swoim projekcie decyzji, w jaki sposób element rentowności został uwzględniony przy obliczaniu wysokości kary pieniężnej<sup>314</sup>. ON DE stwierdziły również, że przewidywane kwoty kar pieniężnych są zbyt niskie, aby mogły wywołać szczególny i ogólny efekt zapobiegawczy oraz być skuteczne<sup>315</sup>. Według ON DE ze względu na charakter, wagę i czas trwania naruszenia oraz liczbę osób, których dane dotyczą, konieczne było nałożenie kary pieniężnej, która ma zauważalne skutki dla przedsiębiorstwa. Na tej podstawie ON DE zasugerowały, że w celu wywołania efektu zapobiegawczego i nałożenia skutecznej kary, wysokość kary powinna generować wpływ w wysokości około jednego procenta rocznego zysku Meta IE<sup>316</sup>. Ponadto w odniesieniu do projektu decyzji ON DE stwierdziły, że: „*przewidywana kara pieniężna nie mogła mieć ogólnego efektu zapobiegawczego. Będzie ona miała raczej odwrotny skutek*”<sup>317</sup>.

---

<sup>312</sup> Projekt decyzji, pkt 569 i pkt 627 ppkt 3. W szczególności, na podstawie ustaleń wiodącego organu nadzorczego zawartych w projekcie decyzji, w odniesieniu do naruszeń przewidziano następujące zakresy wysokości kar pieniężnych:

- 1) za naruszenie art. 12 ust. 1 RODO w zakresie domyślnego publicznego przetwarzania danych (ustalenie 1) – kara pieniężna w wysokości od 55 mln do 100 mln EUR;
- 2) za naruszenie art. 12 ust. 1 RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych (ustalenie 2) – kara pieniężna w wysokości od 46 mln do 75 mln EUR;
- 3) za naruszenie art. 5 ust. 1 lit. a) RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych (ustalenie 4) – kara pieniężna w wysokości od 9 mln do 28 mln EUR;
- 4) za naruszenie art. 35 ust. 1 RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych (ustalenie 5) – kara pieniężna w wysokości od 28 mln do 45 mln EUR;
- 5) za naruszenie art. 35 ust. 1 RODO w zakresie domyślnego publicznego przetwarzania danych (ustalenie 6) – kara pieniężna w wysokości od 28 mln do 45 mln EUR;
- 6) za naruszenie art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych (ustalenie 7) – kara pieniężna w wysokości od 9 mln do 28 mln EUR;
- 7) za naruszenie art. 25 ust. 1 RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych (ustalenie 8) – kara pieniężna w wysokości od 9 mln do 28 mln EUR;
- 8) za naruszenie art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO w zakresie domyślnego publicznego przetwarzania danych (ustalenie 10) – kara pieniężna w wysokości od 9 mln do 28 mln EUR;
- 9) za naruszenie art. 25 ust. 1 RODO w zakresie domyślnego publicznego przetwarzania danych (ustalenie 11) – kara pieniężna w wysokości od 9 mln do 28 mln EUR.

<sup>313</sup> Sprzeciw ON DE, s. 15.

<sup>314</sup> Sprzeciw ON DE, s. 16–17.

<sup>315</sup> Sprzeciw ON DE, s. 17–18.

<sup>316</sup> Sprzeciw ON DE, s. 17.

<sup>317</sup> Sprzeciw ON DE, s. 18.

174. Dodatkowo ON DE uważały, że wiodący organ nadzorczy nie uwzględnił w odpowiedni sposób korzyści finansowych, jakie Meta IE uzyskała w wyniku naruszenia. W oparciu o publicznie dostępne dane ON DE zaproponowały oszacowanie korzyści finansowych uzyskanych przez Meta IE z publicznego przetwarzania danych i stwierdziły, że powinny one zostać uwzględnione przy obliczaniu wysokości kary pieniężnej<sup>318</sup>.
175. W odniesieniu do kryteriów obliczania określonych w art. 83 ust. 2 RODO ON DE argumentowały, że okoliczności faktyczne zidentyfikowane przez ON IE wskazywały na umyślne, a nie nieumyślne zachowanie, i dlatego nie zgodziły się z oceną ON IE zawartą w projekcie decyzji w tym zakresie. Według ON DE, Meta IE świadomie decydowała o treści swojego procesu zmiany i swojej polityki ochrony danych oraz świadomie używała języka, który był zbyt ogólny i utrudniał dzieciom zrozumienie skutków ich wyboru; ponadto Meta IE jako globalne przedsiębiorstwo przetwarzające dane posiadało wystarczające zasoby, aby zapoznać się z tym problemem wcześniej<sup>319</sup>.
176. Jeśli chodzi o czynniki obciążające, ON DE stwierdziły, że wiodący organ nadzorczy powinien być uznać naruszenie art. 24 RODO za czynnik obciążający w odniesieniu do innych naruszeń, o których mowa w art. 83 ust. 2 lit. k) RODO. W opinii ON DE, choć naruszenie art. 24 RODO samo w sobie nie podlega administracyjnej karze pieniężnej na podstawie RODO, musi zostać uwzględnione w decyzjach organów nadzorczych, ponieważ zakres art. 83 ust. 2 lit. k) RODO, który z konieczności ma charakter otwarty, powinien obejmować wszystkie uzasadnione względy, w tym naruszenie art. 24 ust 1 RODO<sup>320</sup>.
177. Ponadto według ON DE kryteria dotyczące obliczania określone w art. 83 ust. 2 RODO zostały źle wyważone, co doprowadziło do nałożenia zbyt niskiej kary pieniężnej. ON DE stwierdziły, że biorąc pod uwagę okoliczności konkretnej sprawy, w tym charakter i wagę naruszeń, a także wrażliwość osób, których dane dotyczą, należałoby oczekiwać nałożenia kary pieniężnej w górnym zakresie możliwego poziomu 4% obrotu. Przewidziane w projekcie decyzji kary pieniężne, wynoszące około 0,58% obrotu, są jednak znacznie niższe<sup>321</sup>.
178. Dodatkowo ON DE stwierdziły, że ON IE powinien opierać się na wielkości obrotu za 2021 r., a nie za 2020 r.<sup>322</sup>
179. Ponadto ON DE doprecyzowały ryzyko, jakie projekt decyzji stwarza dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą: jako że w projekcie decyzji nie propagowano spójnego stosowania administracyjnych kar pieniężnych, spowodowałoby to znaczące ryzyko dla praw i podstawowych wolności osób, których dane dotyczą, ponieważ przedsiębiorstwo i inni administratorzy mogliby uzależnić przestrzeganie przez siebie prawa o ochronie danych od takiej ledwo zauważalnej kary pieniężnej<sup>323</sup>; łączna wysokość proponowanych kar pieniężnych za naruszenia nie była w stanie wywołać efektu odstrasżającego, a tym samym doprowadziłaby do ograniczonej ochrony podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą; nie zapewniono by również skutecznego egzekwowania RODO, które jest warunkiem ochrony podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą<sup>324</sup>.

---

<sup>318</sup> Sprzeciw ON DE, s. 18.

<sup>319</sup> Sprzeciw ON DE, s. 19–20.

<sup>320</sup> Sprzeciw ON DE, s. 20–21.

<sup>321</sup> Sprzeciw ON DE, s. 21.

<sup>322</sup> Sprzeciw ON DE, s. 21–22.

<sup>323</sup> Sprzeciw ON DE, s. 18, 20 i 22.

<sup>324</sup> Sprzeciw ON DE, s. 22.

\*\*\*

180. Jak już wspomniano w sekcji 5.2 niniejszej wiążącej decyzji, **ON NO** w swoim sprzeciwie zwrócił się do **ON IE** o zmianę sposobu wykonywania uprawnień naprawczych w celu nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za dodatkowe naruszenie dotyczące braku podstawy prawnej przetwarzania danych kontaktowych. **ON IT** i **ON FR** zwrócili się również z konkretnym wnioskiem o zastosowanie dodatkowego środka naprawczego w postaci administracyjnej kary pieniężnej za dodatkowe naruszenie<sup>325</sup>.

### 7.3. Stanowisko wiodącego organu nadzorczego w sprawie sprzeciwów

181. **ON IE** potwierdził, że nie proponuje „przychylania się” do sprzeciwów, które zostały zgłoszone przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, lub nie uważa sprzeciwów za mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione<sup>326</sup>.

182. **ON IE** nie zgodził się z poglądem **ON DE**, że **Meta IE** działała świadomie i umyślnie, biorąc pod uwagę obiektywne elementy zachowania wynikające z faktów przedstawionych w ramach dochodzenia, z wyjątkiem tych części projektu decyzji, w których **ON IE** uznał, że **Meta IE** działała umyślnie. Ponadto **ON IE** nie zgodził się, że art. 24 RODO należało uwzględnić jako czynnik obciążający zgodnie z art. 83 ust. 2 lit. k) RODO<sup>327</sup>.

183. **ON IE** zauważył również, że w projekcie decyzji odpowiednio stwierdzono, że naruszenie przyniosło **Meta IE** korzyść finansową, co stanowi okoliczność obciążającą dla celów art. 83 ust. 2 lit. k) RODO. **ON IE** powtórzył również, że w projekcie decyzji uwzględniono obrót przedsiębiorstwa w kontekście art. 83 RODO, w sposób opisany w pkt 624 i 625 projektu decyzji<sup>328</sup>.

184. Według **ON IE** w pkt 569 projektu decyzji przedstawiono dokładne, szczegółowe i konkretne obliczenia kwoty każdej z dziewięciu kar pieniężnych, co pozwala organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, na właściwe rozważenie, czy kary pieniężne są skuteczne, odstraszające i proporcjonalne. Według **ON IE** ogólny zakres wysokości kar pieniężnych odzwierciedlał szereg mniejszych i większych proponowanych kar pieniężnych, które zostały obliczone zgodnie z wykładnią art. 83 ust. 3 RODO dokonaną przez **EROD** w wiążącej decyzji 1/2021<sup>329</sup>, oraz gdy każda z proponowanych kar pieniężnych jest rozpatrywana indywidualnie, proponowane zakresy kar pieniężnych są wystarczająco jasne, aby ustalić, czy są one skuteczne, odstraszające i proporcjonalne<sup>330</sup>.

185. Ponadto w odniesieniu do określenia roku obrotowego **ON IE** zgodził się z **ON DE**, że właściwym rokiem jest rok bezpośrednio poprzedzający datę wydania ostatecznej decyzji, i potwierdził, że zostanie to uwzględnione w ostatecznej decyzji<sup>331</sup>.

### 7.4. Analiza przeprowadzona przez **EROD**

---

<sup>325</sup> Zob. sekcja 5.2 niniejszej wiążącej decyzji, w szczególności pkt 41, 45 i 48. Jedynie sprzeciw **ON NO** w tym zakresie uznaje się za mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony, zob. pkt 76 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>326</sup> Pismo **ON IE** skierowane do Sekretariatu **EROD** z dnia 12 maja 2022 r.

<sup>327</sup> Odpowiedź złożona, s. 4.

<sup>328</sup> Odpowiedź złożona, s. 4.

<sup>329</sup> Wiążąca decyzja **EROD** 1/2021, przyjęta w dniu 28 lipca 2021 r. (zwana dalej „wiązącą decyzją 1/2021”).

<sup>330</sup> Odpowiedź złożona, s. 3.

<sup>331</sup> Odpowiedź złożona, s. 5.



#### 7.4.1. Ocena znaczenia sprzeciwów dla sprawy i ich uzasadnienia

186. W swoim sprzeciwie dotyczącym proponowanego sposobu obliczania kary pieniężnej **ON DE** stwierdziły, że kara pieniężna zaproponowana w projekcie decyzji jest w tym przypadku nieskuteczna, nieproporcjonalna i nie ma charakteru odstrasżającego, oraz przedstawiły kilka argumentów, dlaczego nie zgadzają się z projektem decyzji w tym względzie<sup>332</sup>. EROD uważa, że sprzeciw ON DE dotyczył treści projektu decyzji<sup>333</sup> i zawierał wystarczające uzasadnienie<sup>334</sup>, dlatego jej ewentualne przyjęcie prowadziłoby do innych wniosków. EROD zauważa, że sprzeciw ten dotyczył tego, „*czy działania przewidziane w projekcie decyzji są zgodne z RODO*”<sup>335</sup>. W związku z tym EROD uznaje sprzeciw za „*mający znaczenie dla sprawy*”.
187. W swoim sprzeciwie ON DE przedstawiły argumenty prawne i faktyczne w odniesieniu do każdego elementu podniesionego w sprzeciwie, w szczególności argumentację dotyczącą tego, w jaki sposób w projekcie decyzji należy oceniać kryteria określone w art. 83 ust. 1 i 2 RODO, biorąc pod uwagę okoliczności faktyczne konkretnej sprawy, oraz w jaki sposób prowadziłoby to do innego wniosku zawartego w projekcie decyzji<sup>336</sup>. ON DE przedstawiły szczegółowe uzasadnienie tego, że należy nałożyć wyższą karę pieniężną, biorąc pod uwagę rentowność i globalny obrót przedsiębiorstwa<sup>337</sup>. Ponadto ON DE uznały, że bez zmian projekt decyzji stanowiłby niebezpieczny precedens w odniesieniu do efektu odstrasżającego, i wyraźnie przedstawiły swój pogląd na temat znaczenia ryzyka, jakie stwarza projekt decyzji<sup>338</sup>. W związku z tym EROD uważa, że sprzeciw jest „*uzasadniony*”.
188. EROD nie przekonuje twierdzenie Meta IE, że przedmiotowy sprzeciw nie ma ani znaczenia dla sprawy ani nie jest uzasadniony. W tym względzie Meta IE nie wyjaśniła, dlaczego próg określony w art. 4 pkt 24 RODO nie jest spełniony w odniesieniu do tego konkretnego sprzeciwu<sup>339</sup>. Ponadto EROD przypomina, że ocena zasadności<sup>340</sup> sprzeciwu dokonywana jest oddzielnie, po ustaleniu, że sprzeciw spełnia wymogi przewidziane w art. 4 pkt 24 RODO<sup>341</sup>.
189. Uwzględniając powyższe, EROD stwierdza, że sprzeciw ON DE, w zakresie, w jakim dotyczy ustalenia administracyjnej kary pieniężnej, „*ma znaczenie dla sprawy i jest uzasadniony*” zgodnie z art. 4 pkt 24 RODO.

---

<sup>332</sup> Sprzeciw ON DE, s. 15–22.

<sup>333</sup> W szczególności sekcje M i N projektu decyzji (pkt 481–627).

<sup>334</sup> Zob. sekcja 7.2 niniejszej wiążącej decyzji, pkt 173–179.

<sup>335</sup> Wytyczne dotyczące sprzeciwu, pkt 32.

<sup>336</sup> Sprzeciw ON DE, s. 16–22.

<sup>337</sup> Sprzeciw ON DE, s. 16–17.

<sup>338</sup> Sprzeciw ON DE, s. 15–22, w szczególności s. 22. ON DE uznały między innymi, że brak efektu odstrasżającego ze względu na niską karę pieniężną wiązałby się ze znacznym ryzykiem dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, ponieważ administrator i inne przedsiębiorstwa nie zostałyby zniechęcone do nieprzestrzegania prawa ochrony danych.

<sup>339</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 8–10, 95–102 i załącznik A, s. 43–45.

<sup>340</sup> Chociaż Meta IE stwierdziła, że ten sprzeciw ON DE nie spełnia progu określonego w art. 4 pkt 24 RODO (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 43), i zarzuciła, że ON DE nie wykazały wagi ryzyka (uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 45, akapit „szósty”), żadna dalsza argumentacja w tym zakresie nie została przedstawiona w uwagach Meta IE. EROD zauważa, że uzasadnienie Meta IE przedstawione w uwagach Meta IE dotyczących art. 65 (pkt 8–10, 95–102 i załącznik A, s. 43–45) odnoszące się do sprzeciwu ON DE w podsekcji „Sprzeciw dotyczące obliczania administracyjnych kar pieniężnych” dotyczyło głównie zasadności sprzeciwu, tj. tego, czy proponowane kary pieniężne były zgodne z art. 83 ust. 1 i 2 RODO.

<sup>341</sup> Wytyczne EROD w sprawie art. 65 ust. 1 lit. a), pkt 63.



\*\*\*

190. W odniesieniu do sprzeciwu **ON NO** dotyczącego nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w związku z ustaleniami dotyczącymi art. 6 ust. 1 lit. b) i art. 6 ust. 1 lit. f) RODO w sprawie przetwarzania danych kontaktowych EROD przypomina, że „*ma on znaczenie dla sprawy i jest uzasadniony*” zgodnie z art. 4 pkt 24 RODO<sup>342</sup>. Wręcz przeciwnie, odpowiednie części sprzeciwów ON IT i ON FR odnoszące się do konkretnej kwestii dotyczącej administracyjnej kary pieniężnej za dodatkowe naruszenie nie spełniają progu określonego w art. 4 pkt 24 RODO, co zostało przeanalizowane przez EROD w sekcji 5.4.1 niniejszej wiążącej decyzji<sup>343</sup>.

#### 7.4.2. Ocena zasadności

191. EROD przypomina, że mechanizm spójności można także wykorzystać do zapewnienia spójnego stosowania administracyjnych kar pieniężnych<sup>344</sup>: w przypadku gdy w mającym znaczenie dla sprawy i uzasadnionym sprzeciwie zakwestionowane zostały przesłanki, na podstawie których wiodący organ nadzorczy ustalił wysokość kary pieniężnej, EROD może polecić wiodącemu organowi nadzorczemu, aby ten ponownie ustalił wysokość proponowanej kary pieniężnej, eliminując niedociągnięcia w zakresie ustalania związków przyczynowych między rozpatrywanymi okolicznościami faktycznymi a sposobem ustalania wysokości proponowanej kary pieniężnej w oparciu o kryteria określone w art. 83 RODO oraz wspólne standardy ustanowione przez EROD<sup>345</sup>. Kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca, zgodnie z wymogami art. 83 ust. 1 RODO, z uwzględnieniem okoliczności faktycznych sprawy<sup>346</sup>. Ponadto przy podejmowaniu decyzji o wysokości kary pieniężnej wiodący organ nadzorczy powinien uwzględnić kryteria wymienione w art. 83 ust. 2 RODO.

##### 7.4.2.1. Kwestie wstępne: rok właściwy w odniesieniu do obrotu

192. ON DE zakwestionowały wysokość obrotu podaną w projekcie decyzji. Chociaż ON IE uznał sprzeciw za niemający znaczenia dla sprawy lub nieuzasadniony, w odpowiedzi złożonej ON IE zgodził się z ON DE w sprawie określenia roku obrotu przy obliczaniu administracyjnej kary pieniężnej<sup>347</sup>.

193. W odniesieniu do pojęcia „poprzedniego roku obrotowego” EROD przypomina decyzję podjętą w wiążącej decyzji 1/2021<sup>348</sup> oraz przyjmuje do wiadomości zamiar ON IE<sup>349</sup> dotyczący przyjęcia takiego samego podejścia w obecnym przypadku.

194. EROD zgadza się z podejściem przyjętym przez ON IE w odniesieniu do przedmiotowej sprawy, polegającym na uwzględnieniu w projekcie decyzji tymczasowej wysokości obrotu w oparciu o najbardziej aktualne informacje finansowe dostępne w momencie przekazywania informacji organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, zgodnie z art. 60 ust. 3 RODO. EROD przypomina, że wydając ostateczną decyzję zgodnie z art. 65 ust. 6 RODO, ON IE uwzględni roczny obrót

---

<sup>342</sup> Pkt 74 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>343</sup> Pkt 62–63 i 70–71 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>344</sup> Motyw 150 RODO.

<sup>345</sup> Wytyczne dotyczące sprzeciwu, pkt 34.

<sup>346</sup> Grupa Robocza Art. 29, „Wytyczne w sprawie stosowania i ustalania administracyjnych kar pieniężnych do celów rozporządzenia 2016/679”, WP 253, przyjęte w dniu 3 października 2017 r. i zatwierdzone przez EROD w dniu 25 maja 2018 r. (zwane dalej „**wytycznymi Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych**”), s. 7.

<sup>347</sup> Odpowiedź złożona, s. 5.

<sup>348</sup> Wiążąca decyzja EROD 1/2021, pkt 298.

<sup>349</sup> Również, jak stwierdzono w projekcie decyzji, pkt 625.

przedsiębiorstwa za rok obrotowy poprzedzający datę ostatecznej decyzji, tj. obrót Meta Platforms Inc. w 2021 r.

#### 7.4.2.2. Zastosowanie kryteriów, o których mowa w art. 83 ust. 2 RODO

a. Umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia (art. 83 ust. 2 lit. b) RODO)

195. Wśród czynników, które należy wziąć pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu i wysokości administracyjnej kary pieniężnej, w art. 83 ust. 2 RODO wymienia się „*umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia*”. W tym samym sensie w motywie 148 RODO stwierdza się, że *[a]by egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia było skuteczniejsze, należy za jego naruszenie nakładać sankcje, w tym administracyjne kary pieniężne [...]. Powinno się jednak zwrócić należytą uwagę na charakter, wagę oraz czas trwania naruszenia, na to, czy naruszenie nie było umyślne, na działania podjęte dla zminimalizowania szkody, na stopień odpowiedzialności [...]* (wyróżnienie dodane).
196. Zakwalifikowanie naruszenia jako umyślnego lub nieumyślnego może mieć zatem bezpośredni wpływ na wysokość proponowanej kary pieniężnej. Główne przesłanki, które należy wziąć pod uwagę w tym względzie, zostały już ustalone w wytycznych Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, zatwierdzonych przez EROD. Wytyczne EROD w sprawie obliczania administracyjnych kar pieniężnych na podstawie RODO<sup>350</sup> opierają się w tym zakresie w dużej mierze na wytycznych Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych.
197. Jak przypomina EROD w Wytycznych w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, „*naruszenia umyślne, świadczące o lekceważeniu przepisów prawa, są bardziej dotkliwe niż naruszenia nieumyślne*”<sup>351</sup> i dlatego organ nadzorczy prawdopodobnie będzie przypisywał wagę tej okoliczności. Może to stanowić podstawę do zastosowania (wyższej) kary pieniężnej.
198. Jak zauważył ON IE w projekcie decyzji, „*w RODO nie określa się czynników, które muszą wystąpić, aby naruszenie można było zakwalifikować jako »umyślne« lub »nieumyślne«*”<sup>352</sup>. Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, w których cytuje się wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, odnoszą się do faktu, że „*zasadniczo »umyślność« obejmuje zarówno wiedzę, jak i celowe działanie, w związku z cechami charakterystycznymi czynu zabronionego, podczas gdy »nieumyślność« oznacza brak zamiaru spowodowania naruszenia, pomimo niedopełnienia przez administratora/podmiot przetwarzający obowiązku staranności wymaganego prawem*”<sup>353</sup>. Innymi słowy, w wytycznych EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych potwierdzono istnienie dwóch łącznych przesłanek, na podstawie których naruszenie można uznać za umyślne: wiedzę o naruszeniu oraz celowość takiego działania. Z drugiej strony, naruszenie jest „*nieumyślne*”, gdy doszło do naruszenia obowiązku dochowania należytej staranności, bez zamiaru spowodowania naruszenia. EROD przyjmuje do wiadomości stanowisko Meta IE, że nie działała ona umyślnie w celu naruszenia RODO<sup>354</sup>.

---

<sup>350</sup> Wytyczne EROD 04/2022 w sprawie obliczania administracyjnych kar pieniężnych na podstawie RODO, wersja 1.0, przyjęte w dniu 12 maja 2022 r. (zwane dalej „**Wytycznymi EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych**”).

<sup>351</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 57, i wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, s. 12.

<sup>352</sup> Projekt decyzji, pkt 527.

<sup>353</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 56, i wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, s. 11 (podkreślenie dodane).

<sup>354</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 100 i załącznik A, s. 44.

199. Naruszenie określa się jako umyślne lub nieumyślne na podstawie obiektywnych aspektów postępowania wynikających z okoliczności faktycznych sprawy<sup>355</sup>. W wytycznych EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych odniesiono się do kilku przykładów zachowań, które mogą świadczyć o istnieniu zamiaru i nieumyślności<sup>356</sup>. Warto zwrócić uwagę na szersze podejście przyjęte w odniesieniu do pojęcia nieumyślności, ponieważ obejmuje ono również sytuacje, w których administrator lub podmiot przetwarzający nie przyjęli wymaganych zasad, co świadczy o posiadaniu pewnej wiedzy na temat potencjalnego naruszenia<sup>357</sup>.
200. W tej sprawie ON IE uznał, że naruszenia art. 12 ust. 1 RODO w odniesieniu do przetwarzania informacji kontaktowych oraz w odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania danych były nieumyślne, ponieważ nie spełniały „wymaganego standardu”<sup>358</sup>. W odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania ON IE wziął pod uwagę, że w odpowiednim czasie informacja o tym, że konta są domyślnie publiczne, oraz o tym, jak przejść na konto prywatne, była dostępna w kilku źródłach i zapewniono do niej dostęp w postaci hiperłączy w ramach polityki ochrony danych. ON IE uznał, że te obiektywne przesłanki sugerują zamiar zapewnienia jasności i przejrzystości informacji<sup>359</sup>. W związku z tym ON IE uznał, że naruszenie nie było celowe, mimo że Meta IE powinna mieć świadomość, że przekazywane informacje nie były wystarczająco jasne i przejrzyste. W związku z tym ON IE uznał, że Meta IE dopuściła się czynu nieumyślnego<sup>360</sup>. Podobnie, w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych, ON IE uznał, że użyty język nie wskazuje na umyślną próbę uniknięcia przez Meta IE obowiązków w zakresie przejrzystości<sup>361</sup>. Biorąc to pod uwagę, ON IE stwierdził, że naruszenie nie było celowe, ale uznał je za nieumyślne, ponieważ Meta IE powinna była mieć świadomość, że sposób przekazania informacji nie spełnia standardów<sup>362</sup>.
201. Z powyższego wynika, że Meta IE wiedziała (lub powinna była wiedzieć) o naruszeniu art. 12 ust. 1 RODO. Jednakże, jak stwierdzono powyżej, sam ten element nie wystarcza, aby uznać naruszenie za umyślne, ponieważ należy wykazać „cel” lub „umyślny charakter” działania. W tym zakresie ON IE nie stwierdził, aby Meta IE świadomie nie wywiązywała się ze swoich obowiązków.
202. W tym względzie ON DE argumentowały, że Meta IE miała wystarczające zasoby, aby wcześniej zidentyfikować problem, oraz że świadomie decydowała o treści procesu zmiany, używając języka, który był zbyt ogólny<sup>363</sup>. ON DE uznały, że Meta IE faktycznie wiedziała o problemie, biorąc pod uwagę, że informacja została podana w Centrum pomocy Instagrama i innych źródłach pomocniczych. Dlatego ON DE uważały, że Meta IE działała co najmniej z „*lekkomyślnym lekceważeniem naruszenia*”<sup>364</sup>. ON

---

<sup>355</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 57, i wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, s. 12.

<sup>356</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 56 (przykład 4). Zob. również wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, s. 12.

<sup>357</sup> W wytycznych EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 56 (przykład 4), zacytowano wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, w których wśród okoliczności świadczących o nieumyślności wymieniono „*nieprzyjęcie zasad (w przeciwieństwie do ich niestosowania)*”. Stanowi to wskazówkę, że nieprzestrzeganie przepisów w sytuacjach, w których administrator lub podmiot przetwarzający powinni być świadomi potencjalnego naruszenia (w podanym przykładzie z powodu braku niezbędnych zasad), może być równoznaczne z nieumyślnością.

<sup>358</sup> Projekt decyzji, pkt 531 i 533.

<sup>359</sup> Projekt decyzji, pkt 531.

<sup>360</sup> Projekt decyzji, pkt 532.

<sup>361</sup> Projekt decyzji, pkt 533.

<sup>362</sup> Projekt decyzji, pkt 533 i 534.

<sup>363</sup> Sprzeciw ON DE, s. 19.

<sup>364</sup> Sprzeciw ON DE, s. 20.

DE argumentowały również, że wymagany poziom staranności musi być określony z uwzględnieniem wielkości, działalności gospodarczej i procesów przetwarzania danych przez spółkę<sup>365</sup>.

203. EROD przypomina, że posiadanie świadomości konkretnej kwestii niekoniecznie oznacza posiadanie „zamiaru”, jakim jest osiągnięcie konkretnego rezultatu. Jest to podejście przyjęte w wytycznych EROD i Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, w których świadomość i „zamiar” są uważane za dwie odrębne przesłanki umyślności<sup>366</sup>. O ile wykazanie subiektywnego elementu, takiego jak „zamiar” działania w określony sposób, może okazać się trudne, o tyle muszą istnieć pewne obiektywne elementy, które wskazują na istnienie takiej umyślności<sup>367</sup>.

204. EROD przypomina, że TSUE ustanowił wysoki próg umożliwiający uznanie danego czynu za umyślny. W rzeczywistości nawet w postępowaniu karnym TSUE uznał istnienie „rażącego niedbalstwa”, a nie „umyślności”, gdy „osoba odpowiedzialna narusza w sposób kwalifikowany obowiązek staranności, którego powinna była i mogła dochować, biorąc pod uwagę jej cechy, wiedzę, umiejętności i sytuację indywidualną”<sup>368</sup>. W tym względzie EROD potwierdza, że od przedsiębiorstwa, dla którego przetwarzanie danych osobowych stanowi podstawę działalności gospodarczej, oczekuje się wprowadzenia wystarczających środków ochrony danych osobowych<sup>369</sup>: nie zmienia to jednak samo w sobie charakteru naruszenia z nieumyślnego na umyślny.

205. Podkreśla się, że w kontekście oceny art. 83 ust. 2 lit. c) RODO, ON IE zauważył, że udostępnienie informacji w Centrum pomocy Instagrama i innych źródłach pomocniczych, załączonych w formie hiperłączy w polityce ochrony danych, sugeruje, że Meta IE nie zamierzała umyślnie „odmówić użytkownikom Instagrama będącym dziećmi zrozumienia celów przetwarzania”<sup>370</sup>, w odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania danych. W odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych ON IE uznał, że „starsi użytkownicy Instagrama mogli rozumieć konsekwencje podawania swoich danych kontaktowych” oraz że użyty język „nie sugeruje celowej próby uniknięcia przez Meta IE swoich obowiązków”<sup>371</sup>. EROD zauważa, że w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych ocena przeprowadzona przez ON IE jest ogólna i mogłaby być bardziej dokładna i szczegółowa. EROD zgadza się jednak z ON IE, że obiektywne elementy sprawy wskazywałyby na brak celowego działania polegającego na naruszeniu prawa w odniesieniu do naruszeń art. 12 ust. 1 RODO. W związku z powyższym, na podstawie dostępnych informacji EROD nie jest w stanie stwierdzić celu działania Meta IE polegającego na naruszeniu prawa, ponieważ nie można stwierdzić, że Meta IE umyślnie działała w celu obejścia swoich zobowiązań prawnych.

206. Dlatego też EROD uważa, że argumenty przedstawione przez ON DE nie przedstawiają obiektywnych elementów wskazujących na umyślność zachowania Meta IE. W związku z tym EROD uważa, że projekt decyzji nie musi być zmieniany w odniesieniu do ustaleń dotyczących charakteru naruszeń art. 12 ust. 1 RODO.

---

<sup>365</sup> Sprzeciw ON DE, s. 20.

<sup>366</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 56, oraz wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, s. 11.

<sup>367</sup> Zob. wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 56 i 57, oraz wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, s. 12.

<sup>368</sup> *The Queen, na wniosek International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko) i inni przeciwko Secretary of State for Transport (C-308/06, wyrok wydany w dniu 3 czerwca 2008 r., ECLI:EU:C:2008:312)*, pkt 77.

<sup>369</sup> Wiążąca decyzja EROD 01/2020, przyjęta 9 listopada 2020 r., pkt 195.

<sup>370</sup> Projekt decyzji, pkt 531.

<sup>371</sup> Projekt decyzji, pkt 533.

*b. Inne czynniki obciążające – znaczenie naruszenia art. 24 ust. 1 RODO*

207. Artykuł 83 ust. 2 lit. k) RODO umożliwia organowi nadzorczemu uwzględnienie wszelkich innych czynników obciążających lub łagodzących mających zastosowanie do okoliczności sprawy, w celu zapewnienia, by zastosowana sankcja była skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca w każdym indywidualnym przypadku<sup>372</sup>. Przepis ten ma charakter otwarty i wiąże się z koniecznością uwzględnienia kontekstu społeczno-gospodarczego, prawnego i rynkowego, w którym działa administrator lub podmiot przetwarzający<sup>373</sup>.
208. W tym względzie ON DE uznały, że chociaż naruszenie art. 24 RODO nie podlega możliwości nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, ponieważ nie jest wymienione w art. 83 ust. 4–6 RODO, należało je uznać za czynnik obciążający na podstawie art. 83 ust. 2 lit. k) RODO, ponieważ stanowi ono element oceny kontekstu prawnego, w którym działa Meta IE<sup>374</sup>.
209. EROD po pierwsze zauważa odniesienie do innych naruszeń w art. 83 ust. 2 lit. e) RODO, który stanowi, że rozważając nałożenie kary pieniężnej i jej wysokość, należy odpowiednio uwzględnić „wszelkie stosowne wcześniejsze naruszenia ze strony administratora lub podmiotu przetwarzającego”. Przepis ten dotyczy jednak wcześniejszych naruszeń, nie zawiera natomiast żadnego odniesienia do innych aktualnych naruszeń jako czynników obciążających.
210. W tym względzie ON IE nie zgodził się z ON DE i uznał, że art. 83 ust. 2 lit. k) RODO nie ma na celu bycia „przepisem otwartym”, lecz wymaga od wiodącego organu nadzorczego „rozliczenia się z każdej szczególnej straty lub szkody, która powstała w wyniku zachowania (lub zaniechania) administratora”<sup>375</sup>.
211. EROD nie zgadza się z ON IE co do charakteru art. 83 ust. 2 lit. k) RODO i podkreśla, że ten otwarty przepis ma na celu zapewnienie uwzględnienia rozważań dotyczących kontekstu (czy to społeczno-gospodarczego, prawnego czy rynkowego), w którym działa administrator lub podmiot przetwarzający, tak aby nałożyć karę pieniężną, która jest skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Jednocześnie EROD zgadza się z ON IE, że naruszenie art. 24 RODO nie może być uznane za czynnik obciążający na podstawie art. 83 ust. 2 lit. k) RODO. W tym względzie EROD zauważa, że wydaje się, iż prawodawca świadomie zdecydował, że naruszenia tego przepisu nie będą podlegały administracyjnym karom pieniężnym na mocy RODO<sup>376</sup>. Gdyby takie naruszenia zostały uwzględnione na podstawie art. 83 ust. 2 lit. k) RODO, naruszenia art. 24 RODO podlegałyby pośrednio administracyjnej karze pieniężnej, mimo że współprawodawcy nie przewidzieli możliwości sankcjonowania tego naruszenia za pomocą administracyjnej kary pieniężnej.
212. EROD zauważa również, że naruszenia art. 24 RODO, choć nie podlegają administracyjnej karze pieniężnej, mogą podlegać innym uprawnieniom naprawczym organów nadzorczych, o których to uprawnieniach mowa w art. 58 ust. 2 RODO, lub innym karom, jak ustanowiono w art. 84 RODO.
213. Na koniec EROD podkreśla, że art. 24 RODO jest wyrazem zasady rozliczalności zapisanej w art. 5 ust. 2 RODO. W tym zakresie rozliczalność administratora jest brana pod uwagę przez organy

---

<sup>372</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 107.

<sup>373</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 109.

<sup>374</sup> Sprzeciw ON DE, s. 20–21.

<sup>375</sup> Odpowiedź złożona, sekcja 2.f.iii.

<sup>376</sup> Wcześniejsze wersje projektu RODO zawierały art. 24 RODO wśród przepisów podlegających administracyjnym karom pieniężnym, ale ostatecznie został on usunięty w wersji RODO uzgodnionej przez współprawodawców.

nadzorcze przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej i jej wysokości, ponieważ art. 83 ust. 2 RODO zawiera kilka przepisów w tym zakresie<sup>377</sup>.

#### 7.4.2.3. Skuteczność, proporcjonalność i odstraszący charakter administracyjnej kary pieniężnej

##### a. Ocena korzyści finansowych uzyskanych w wyniku naruszenia

214. Jak wyraźnie stwierdzono w art. 83 ust. 2 lit. k) RODO, korzyści finansowe uzyskane bezpośrednio lub pośrednio w wyniku naruszenia mogą być uznane za okoliczność obciążającą przy obliczaniu kary pieniężnej. EROD uważa, że przepis ten ma „podstawowe znaczenie dla dostosowania wysokości kary pieniężnej do konkretnego przypadku” oraz że „należy go interpretować jako przykład zasady słuszności i sprawiedliwości stosowanej w indywidualnym przypadku”<sup>378</sup>.
215. Zakres art. 83 ust. 2 lit. k) RODO powinien obejmować wszystkie uzasadnione względy dotyczące kontekstu społeczno-gospodarczego, prawnego i rynkowego, w którym działa administrator lub podmiot przetwarzający<sup>379</sup>. Uwzględniając te względy, organy nadzorcze muszą „ocenić wszystkie okoliczności faktyczne sprawy w sposób spójny i obiektywnie uzasadniony”<sup>380</sup>. Dlatego też korzyści finansowe uzyskane w wyniku naruszenia mogą być okolicznością obciążającą, jeśli w sprawie pojawią się informacje o zyskach osiągniętych w wyniku naruszenia RODO<sup>381</sup>.
216. Celem art. 83 ust. 2 lit. k) jest zapewnienie, aby zastosowana sankcja była skuteczna, proporcjonalna i odstrasząca w każdym indywidualnym przypadku<sup>382</sup>. W odniesieniu do korzyści finansowych uzyskanych w wyniku naruszenia EROD uważa, że w przypadku wystąpienia korzyści, sankcja powinna mieć na celu „zrównoważenie korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia”, przy jednoczesnym zachowaniu skutecznej, odstraszącej i proporcjonalnej kary pieniężnej<sup>383</sup>.
217. Korzyści finansowe uzyskane przez Meta IE zostały uwzględnione przez ON IE w projekcie decyzji w odniesieniu do ustalenia 1 (tj. naruszenia art. 12 ust. 1 RODO w zakresie domyślnego publicznego przetwarzania danych<sup>384</sup>). W szczególności ON IE uznał, że „cel zmiany nowych kont na »publiczne« miał niewątpliwie również zachęcać do tworzenia bardziej publicznych treści generowanych przez użytkowników do wykorzystania, zwiększając zaangażowanie i tworząc korzystne warunki handlowe dla sprzedaży ukierunkowanych reklam przez [Meta IE]”<sup>385</sup>, i w związku z tym ON IE stwierdził, że Meta IE odniosła korzyść z naruszenia, i uznał to za czynnik obciążający<sup>386</sup>.
218. W tym względzie ON DE uznały, że ON IE nie wyważył właściwie tego czynnika, ponieważ kara pieniężna zaproponowana w projekcie decyzji za naruszenie art. 12 ust. 1 RODO była niższa niż szacowana przez ON DE korzyść finansowa uzyskana w wyniku naruszenia. ON DE przeprowadziły bardzo szczegółowe obliczenia, aby uzasadnić oszacowanie korzyści, chociaż przyznały, że opierały się one na przypuszczeniach<sup>387</sup>.

---

<sup>377</sup> Zob. np. art. 83 ust. 2 lit. d) i j) RODO.

<sup>378</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 108.

<sup>379</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 109.

<sup>380</sup> Wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, s. 6 (podkreślenie dodane), cytowane w wiążącej decyzji 1/2021, pkt 403.

<sup>381</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 110.

<sup>382</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 107.

<sup>383</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, przykłady 7c i 7d.

<sup>384</sup> Projekt decyzji, pkt 563.

<sup>385</sup> Projekt decyzji, pkt 563.

<sup>386</sup> Projekt decyzji, pkt 564.

<sup>387</sup> Sprzeciw ON DE, s. 17–18.

219. Znaczenie korzyści finansowych uzyskanych w wyniku naruszenia dla obliczenia wysokości kary pieniężnej było przedmiotem rozważań TSUE w sprawach z zakresu prawa konkurencji. TSUE stwierdził bowiem, że korzyści uzyskane w wyniku naruszenia należą do czynników, które mogą być brane pod uwagę w celu ustalenia wysokości kary pieniężnej, ale nie ma obowiązku zapewnienia, aby kara pieniężna była wprost proporcjonalna do korzyści osiągniętych przez to przedsiębiorstwo lub „*by ich nie przekroczyła*”<sup>388</sup>. Niemniej jednak TSUE wyraźnie zaznaczył, że wysokość kary pieniężnej musi być proporcjonalna do „*czasu trwania naruszenia i innych okoliczności mogących składać się na ocenę wagi naruszenia, do których zalicza się zysk, jaki przedsiębiorstwo mogło czerpać ze swych praktyk*”<sup>389</sup>. TSUE wyraźnie bowiem przyjął, że wysokość kary pieniężnej może być zwiększona w zależności od korzyści finansowych uzyskanych w wyniku naruszenia, w celu wzmocnienia efektu odstrasżającego takiej kary pieniężnej<sup>390</sup>. Przyjętą praktyką w unijnym prawie konkurencji jest zwiększanie wysokości kary pieniężnej w celu przekroczenia kwoty korzyści uzyskanej w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest oszacowanie tej kwoty<sup>391</sup>.
220. Biorąc pod uwagę potrzebę nakładania skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających kar pieniężnych oraz w świetle powszechnie przyjętej praktyki w dziedzinie unijnego prawa konkurencji, która stanowiła podstawę ram nakładania kar pieniężnych na mocy RODO, EROD jest zdania, że przy obliczaniu administracyjnej kary pieniężnej organ nadzorczy mógłby uwzględnić korzyści finansowe uzyskane w wyniku naruszenia, aby nałożyć karę pieniężną przekraczającą tę kwotę.
221. W niniejszej sprawie ON IE jednoznacznie uznał za czynnik obciążający korzyści finansowe uzyskane w wyniku naruszenia. ON IE nie przedstawił jednak żadnych szacunków dotyczących kwoty uzyskanej przez Meta IE w wyniku konkretnego naruszenia, a obliczenia ON DE nadal w dużej mierze opierają się na przypuszczeniach. Z tego powodu EROD nie posiada wystarczająco dokładnych informacji, aby ocenić konkretną wagę korzyści finansowych uzyskanych w wyniku naruszenia.
222. W związku z tym EROD uważa, że nie posiada obiektywnych elementów pozwalających stwierdzić, czy kara pieniężna przewidziana w związku z ustaleniem 1 w wystarczającym stopniu uwzględnia korzyści finansowe uzyskane w wyniku naruszenia, a zatem czy ma efekt odstrasżający.
223. Niemniej jednak EROD uznaje potrzebę zapobiegania temu, by kary pieniężne miały niewielki lub żaden skutek, jeśli są nieproporcjonalnie niskie w porównaniu z korzyściami uzyskanymi w wyniku naruszenia. EROD uważa, że ON IE powinien być bardziej szczegółowo przedstawić wagę nadaną temu elementowi w pkt 563, 564 i 567 projektu decyzji. W związku z powyższym EROD zwraca się do ON IE o dalsze uszczegółowienie uzasadnienia w tym zakresie, a w przypadku, gdy dalsze oszacowanie korzyści finansowych uzyskanych w wyniku naruszenia jest w tym przypadku możliwe i skutkuje koniecznością zwiększenia wysokości proponowanej kary pieniężnej, EROD zwraca się do ON IE o zwiększenie wysokości proponowanej kary pieniężnej.

---

<sup>388</sup> *Donau Chemie AG przeciwko Komisji Europejskiej* (sprawa T-406/09, wyrok wydany w dniu 14 maja 2014 r., ECLI:EU:T:2014:254), pkt 258.

<sup>389</sup> *Ibidem*, pkt 257. Zob. również *KME Germany AG i in. przeciwko Komisji Europejskiej* (sprawa C-272/09 P, wyrok wydany w dniu 8 grudnia 2011 r., ECLI:EU:C:2011:810), pkt 96 i przytoczone tam orzecznictwo.

<sup>390</sup> *SA Musique Diffusion française i inni przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich* (sprawy połączone 100-103/80, wyrok wydany w dniu 7 czerwca 1983 r., ECLI:EU:C:1983:158) (dalej „**sprawy połączone 100-103/80, Musique Diffusion**”), pkt 108.

<sup>391</sup> Wytyczne Komisji w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003, C210/02, 1.9.2006, pkt 31.



b. Ocena innych kryteriów na podstawie art. 83 ust. 2 RODO oraz ocena kary pieniężnej w świetle art. 83 ust. 1 RODO

224. W swoim sprzeciwie ON DE twierdziły, że przesłanki z art. 83 ust. 2 RODO nie zostały prawidłowo ocenione przez wiodący organ nadzorczy przy obliczaniu administracyjnych kar pieniężnych w niniejszej sprawie, w świetle wymogów art. 83 ust. 1 RODO. ON DE argumentowały, że istniało niewiele okoliczności łagodzących, dlatego należałoby się spodziewać nałożenia kary pieniężnej w górnym zakresie możliwego przedziału. Ponadto według ON DE wysokość proponowanych kar pieniężnych nie odzwierciedlała charakteru i wagi naruszeń, w szczególności, jeśli chodzi o wagę naruszeń, w świetle liczby i wrażliwości osób, których dane dotyczą (dzieci)<sup>392</sup>. Co więcej, ON DE twierdziły, że proponowane kary pieniężne są nieskuteczne, nieproporcjonalne i nie mają efektu odstrasżającego oraz nie zapewniają ani szczególnego, ani ogólnego skutku zapobiegawczego, zwłaszcza biorąc pod uwagę całkowity zysk i całkowity obrót konkretnego przedsiębiorstwa<sup>393</sup>.
225. W tym względzie EROD zauważa, że projekt decyzji zawierał ocenę ON IE dotyczącą różnych elementów w odniesieniu do każdego naruszenia<sup>394</sup>. EROD zauważa ponadto, że w projekcie decyzji ON IE wyjaśnił, dlaczego uważa proponowane kary pieniężne za skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające w odniesieniu do każdego naruszenia, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności związane z prowadzonym przez ON IE dochodzeniem<sup>395</sup>. Wreszcie EROD zauważa różnice w poziomie zakresów kar pieniężnych przewidzianych przez ON IE, gdzie wyższe zakresy przewidziano za naruszenia art. 12 ust. 1 RODO w odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania danych oraz przetwarzania danych kontaktowych, a także za naruszenia art. 35 ust. 1 RODO w odniesieniu do domyślnego publicznego przetwarzania danych oraz przetwarzania danych kontaktowych w porównaniu z karami pieniężnymi przewidzianymi za pozostałe naruszenia<sup>396</sup>.
226. EROD przyjmuje do wiadomości stanowisko Meta IE, że kary pieniężne określone w projekcie decyzji są nadmierne i nieproporcjonalne, a zatem wszelkie sprzeciwy mające na celu zwiększenie wysokości kar pieniężnych są niezgodne z art. 83 RODO<sup>397</sup>. Według Meta IE wszelkie wezwania w sprzeciwach do dalszego zwiększenia proponowanych kar pieniężnych musiałyby być poparte przekonującymi dowodami na istnienie poważnego i umyślnego naruszenia oraz wynikającej z niego szkody, jednak ani wiodący organ nadzorczy, ani organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, nigdy nie przedstawiły takich dowodów<sup>398</sup>. Ponadto według Meta IE w art. 83 ust. 2 RODO nie wskazano rocznego zysku jako czynnika, który wiodący organ nadzorczy powinien uwzględnić przy obliczaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, a wybór jednego procenta rocznego zysku byłby arbitralny, represyjny i podważający uprawnienia i niezależność wiodącego organu nadzorczego przy dokonywaniu oceny kary pieniężnej<sup>399</sup>. Według Meta IE brak jest również podstaw w RODO do stwierdzenia, że wysokość kary pieniężnej musi mieć ogólny skutek zapobiegawczy<sup>400</sup>.
227. EROD powtarza, że na organach nadzorczych spoczywa obowiązek sprawdzenia, czy wysokość przewidywanych kar pieniężnych spełnia wymogi skuteczności, proporcjonalności i odstrasżającego

---

<sup>392</sup> Sprzeciw ON DE, s. 21.

<sup>393</sup> Sprzeciw ON DE, s. 16–17.

<sup>394</sup> Projekt decyzji, pkt 567.

<sup>395</sup> Projekt decyzji, pkt 570–576.

<sup>396</sup> Projekt decyzji, pkt 627 ppkt 3.

<sup>397</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 95–97, jak również załącznik A, s. 43–44.

<sup>398</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 101.

<sup>399</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 43.

<sup>400</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 43–44.



charakteru, czy też konieczne są dalsze korekty wysokości kar pieniężnych, z uwzględnieniem całości nałożonej kary pieniężnej oraz wszystkich okoliczności sprawy, w tym np. kumulacji wielu naruszeń, zwiększenia i zmniejszenia z okoliczności obciążających i łagodzących oraz okoliczności finansowych/społeczno-ekonomicznych<sup>401</sup>. Ponadto EROD przypomina, że ustalenie kary pieniężnej nie jest działaniem precyzyjnym arytmetycznie<sup>402</sup>, a organy nadzorcze dysponują w tym względzie pewnym zakresem uznania<sup>403</sup>.

228. EROD przypomina, że przy ustalaniu, czy kara pieniężna spełnia wymogi art. 83 ust. 1 RODO, należy odpowiednio uwzględnić elementy określone na podstawie art. 83 ust. 2 RODO<sup>404</sup>. W przedmiotowej sprawie EROD zauważa, że w projekcie decyzji wiodący organ nadzorczy uznał wszystkie naruszenia za mające poważny charakter<sup>405</sup> oraz że waga naruszeń art. 12 ust. 1 RODO w odniesieniu zarówno do domyślnego publicznego przetwarzania danych, jak i przetwarzania danych kontaktowych była bardzo poważna, waga naruszenia art. 5 ust. 1 lit. a) RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych była poważna oraz że waga naruszeń art. 35 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 1, art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO w odniesieniu zarówno do domyślnego publicznego przetwarzania danych, jak i przetwarzania danych kontaktowych była poważna<sup>406</sup>. Ponadto EROD podkreśla, że zgodnie z ustaleniami ON IE każde naruszenie dotyczyło przetwarzania danych osobowych znacznej liczby osób wymagających szczególnego traktowania (dzieci) i wiązało się ze znaczną szkodą dla tych osób wymagających szczególnego traktowania<sup>407</sup>. EROD zauważa również, że każde naruszenie miało charakter umyślny lub nieumyślny<sup>408</sup>. Ponadto ON IE nie przypisał znaczącej wagi żadnemu czynnikowi łagodzącemu<sup>409</sup>.

229. EROD podkreśla, że wszystkie te elementy powinny zostać należycie uwzględnione przy ustalaniu proporcjonalności kary pieniężnej. Innymi słowy, wysokość kary pieniężnej musi odzwierciedlać wagę naruszenia, przy uwzględnieniu wszystkich elementów, które mogą prowadzić do zwiększenia (czynniki obciążające) lub zmniejszenia jej wysokości (czynniki łagodzące). W kolejnych punktach EROD ocenia, czy kary pieniężne przewidziane w projekcie decyzji spełniają wymóg skuteczności, proporcjonalności i odstrasżającego charakteru zgodnie z art. 83 ust. 1 RODO.

230. W swoim sprzeciwie ON DE argumentowały, że proponowane kary pieniężne, które były znacznie niższe od przewidzianego maksymalnego poziomu w art. 83 RODO, byłyby nieistotne dla Meta IE, biorąc pod uwagę globalny obrót przedsiębiorstwa, i nie byłyby ani skuteczne, ani wystarczająco odstrasżające<sup>410</sup>.

---

<sup>401</sup> Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 132, oraz wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, s. 6, określające, że „administracyjne kary pieniężne powinny w stosowny sposób odpowiadać charakterowi, wadze i konsekwencjom naruszenia, a organy nadzorcze muszą dokonywać oceny okoliczności faktycznych danej sprawy w sposób spójny i obiektywnie uzasadniony”.

<sup>402</sup> Zob. *Altice Europe NV przeciwko Komisji* (sprawa T-425/18, wyrok wydany w dniu 22 września 2021 r., ECLI:EU:T:2021:607), pkt 362; *Romana Tabacchi przeciwko Komisji* (sprawa T-11/06, wyrok wydany w dniu 5 października 2011 r., ECLI:EU:T:2011:560), pkt 266.

<sup>403</sup> Zob. m.in. *-Caffaro Srl przeciwko Komisji* (sprawa T192/06, wyrok wydany w dniu 16 czerwca 2011 r., ECLI:EU:T:2011:278), pkt 38. Zob. również Wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, s. 2.

<sup>404</sup> Wiążąca decyzja EROD 1/2021, pkt 416.

<sup>405</sup> Projekt decyzji, pkt 501–509 i pkt 567 ppkt 1.

<sup>406</sup> Projekt decyzji, pkt 510–517, pkt 567 ppkt 1–2.

<sup>407</sup> Projekt decyzji, pkt 487–500, pkt 567 ppkt 2 i 4.

<sup>408</sup> Projekt decyzji, pkt 527–544 i pkt 567 ppkt 3.

<sup>409</sup> Projekt decyzji, pkt 567 ppkt 6.

<sup>410</sup> Sprzeciw ON DE, s. 17, w tym przedstawione tam konkretne obliczenia.

231. EROD odnotowuje, że w swoim sprzeciwie ON DE zwróciły się również do ON IE o dodatkowe uwzględnienie rocznego zysku danego przedsiębiorstwa w ocenie przeprowadzonej na podstawie art. 83 RODO<sup>411</sup>. W odniesieniu do tej konkretnej kwestii EROD przypomina, że jeśli chodzi o ustalanie wysokości administracyjnych kar pieniężnych na mocy art. 83 RODO, ustalenie to należy oprzeć na całkowitym globalnym rocznym obrocie przedsiębiorstwa, który „zapewnia wskazówkę, choć przybliżoną i niedoskonałą, dotyczącą wielkości przedsiębiorstwa i jego siły gospodarczej”<sup>412</sup>. W związku z tym EROD nie uważa, aby w omawianej sprawie należało zwrócić się do wiodącego organu nadzorczego o zmianę projektu decyzji w celu dodatkowego uwzględnienia rocznego zysku przedsiębiorstwa. Jednocześnie EROD powtarza, że nałożenie odpowiedniej kary pieniężnej nie może być wynikiem prostego obliczenia na podstawie całkowitego obrotu<sup>413</sup> oraz że, jak stwierdzono powyżej, należy wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności konkretnej sprawy, aby ocenić, czy administracyjna kara pieniężna jest skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca zgodnie z wymogami art. 83 ust. 1 RODO.
232. W odniesieniu do skuteczności kar pieniężnych EROD przypomina, że celem wybranego środka naprawczego może być przywrócenie zgodności z przepisami lub ukaranie niezgodnego z prawem zachowania (lub jedno i drugie)<sup>414</sup>. Ponadto EROD odnotowuje, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem TSUE odstrasżająca kara to taka, która ma rzeczywiście odstrasżające skutki. W tym zakresie można dokonać rozróżnienia między prewencją ogólną (zniechęcania innych do popełnienia tego samego naruszenia w przyszłości) a prewencją szczególną (zniechęcania ukaranego do ponownego popełnienia tego samego naruszenia)<sup>415</sup>. Aby zapewnić zatem efekt odstrasżający, kara pieniężna musi zostać ustalona na poziomie, który zniechęca zarówno danego administratora lub podmiot przetwarzający, jak i innych administratorów lub podmioty przetwarzające dokonujących podobnych operacji przetwarzania, do powtarzania tego samego lub podobnego bezprawnego zachowania, nie wykraczając przy tym poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu<sup>416</sup>. W tym względzie EROD nie zgadza się z poglądami Meta IE, że nie ma podstaw do stwierdzenia, że wysokość kary pieniężnej musi mieć ogólny skutek zapobiegawczy<sup>417</sup>.
233. Ponadto wielkość danego przedsiębiorstwa i jego możliwości finansowe<sup>418</sup> są elementami, które należy wziąć pod uwagę przy obliczaniu kwoty kary pieniężnej w celu zapewnienia jej odstrasżającego charakteru<sup>419</sup>. Uwzględnienie wielkości i globalnych zasobów danego przedsiębiorstwa jest uzasadnione zamierzonym wpływem na dane przedsiębiorstwo w celu zapewnienia wystarczająco odstrasżającego skutku kary pieniężnej, biorąc pod uwagę, że kara

---

<sup>411</sup> Sprzeciw ON DE, s. 16–17.

<sup>412</sup> Sprawy połączone 100-103/80, *Musique Diffusion*, pkt 121.

<sup>413</sup> Zob. m.in. *Altice Europe NV przeciwko Komisji* (sprawa T-425/18, wyrok wydany w dniu 22 września 2021 r., ECLI:EU:T:2021:607), pkt 362; *Romana Tabacchi przeciwko Komisji* (sprawa T-11/06, wyrok wydany w dniu 5 października 2011 r., ECLI:EU:T:2011:560), pkt 266.

<sup>414</sup> Wytyczne Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, s. 6.

<sup>415</sup> Zob. m.in. *Versalis Spa przeciwko Komisji Europejskiej* (sprawa C-511/11, wyrok wydany w dniu 13 czerwca 2013 r., ECLI:EU:C:2013:386), pkt 94.

<sup>416</sup> *MT przeciwko Landespolizeidirektion Steiermark* (sprawa C-231/20, wyrok wydany w dniu 14 października 2021 r., ECLI:EU:C:2021:845), pkt 45 („[konieczne jest, by] surowość nałożonych sankcji była adekwatna do wagi naruszeń, za które one grożą, w szczególności poprzez zapewnienie rzeczywiście odstrasżającego skutku, bez wykraczania przy tym poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu”).

<sup>417</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, załącznik A, s. 43.

<sup>418</sup> *Lafarge przeciwko Komisji Europejskiej* (sprawa C-413/08 P, wyrok wydany w dniu 17 czerwca 2010 r., ECLI:EU:C:2010:346), (dalej „**sprawa C-413/08 P Lafarge**”), pkt 104.

<sup>419</sup> Wiążąca decyzja 1/2021, pkt 408–412.

pieniężna nie może być nieznaczną, w szczególności w świetle jego możliwości finansowych<sup>420</sup>. EROD przypomina, że może istnieć konieczność zwiększenia kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorstwo, aby uwzględnić szczególnie duży obrót przedsiębiorstwa, tak aby kara pieniężna była wystarczająco odstrasżająca<sup>421</sup>. W tym względzie EROD zauważa ponadto, że aby zapewnić wystarczająco odstrasżający efekt, globalny obrót przedsiębiorstwa można rozpatrywać również w świetle zdolności przedsiębiorstwa do zgromadzenia środków niezbędnych do zapłacenia kary pieniężnej<sup>422</sup>.

234. EROD przyjmuje do wiadomości ustalenia ON IE dotyczące administracyjnych kar pieniężnych w niniejszej sprawie<sup>423</sup> oraz proponowane kwoty kar pieniężnych w projekcie decyzji<sup>424</sup>. Chociaż w niniejszej wiążącej decyzji EROD nie zajmuje się samym stosowaniem dokładnych zakresów w projektach decyzji, zauważa, że proponowane zakresy w projekcie decyzji w przedmiotowej sprawie są szerokie<sup>425</sup>.

235. Biorąc pod uwagę poważny charakter i wagę naruszeń, czas ich trwania oraz fakt, że każde z naruszeń dotyczyło konkretnie danych osobowych dzieci, a także siłę gospodarczą i globalne zasoby przedsiębiorstwa, EROD uważa, że w niniejszej sprawie każda kara pieniężna powinna mieścić się w wyższym zakresie przedziałów przewidywanych wysokości kar pieniężnych, aby była wystarczająco skuteczna i odstrasżająca zgodnie z art. 83 ust. 1 RODO.

---

<sup>420</sup> *YKK i in. przeciwko Komisji* (sprawa C-408/12 P, wyrok wydany w dniu 4 września 2014 r., ECLI:EU:C:2014:2153), pkt 85; sprawa C-413/08 P *Lafarge*, pkt 104. Ponadto EROD przypomina, że w niektórych okolicznościach nałożenie mnożnika służącego zapewnieniu skutku odstrasżającego może być uzasadnione oraz że jedną z takich okoliczności mogą być wyjątkowe możliwości finansowe przedsiębiorstwa (zob. wytyczne EROD w sprawie administracyjnych kar pieniężnych, pkt 144; oraz *Showa Denko przeciwko Komisji* (C-289/04 P, wyrok wydany w dniu 29 czerwca 2006 r., ECLI:EU:C:2006:431), pkt 29, 36–38).

<sup>421</sup> To samo podejście zaproponowano w wytycznych Komisji w sprawie metody ustalania grzywnien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003, C210/02, 1.9.2006, pkt 30.

<sup>422</sup> C-413/08 P *Lafarge*, pkt 105.

<sup>423</sup> Zob. sekcja 7.1 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>424</sup> Projekt decyzji, pkt 569 i 627.

<sup>425</sup> Projekt decyzji, pkt 627 ppkt 3. W szczególności, na podstawie ustaleń wiodącego organu nadzorczego zawartych w projekcie decyzji, w odniesieniu do naruszeń przewidziano następujące zakresy wysokości kar pieniężnych:

- 1) za naruszenie art. 12 ust. 1 RODO w zakresie domyślnego publicznego przetwarzania danych (ustalenie 1) – kara pieniężna w wysokości od 55 mln do 100 mln EUR;
- 2) za naruszenie art. 12 ust. 1 RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych (ustalenie 2) – kara pieniężna w wysokości od 46 mln do 75 mln EUR;
- 3) za naruszenie art. 5 ust. 1 lit. a) RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych (ustalenie 4) – kara pieniężna w wysokości od 9 mln do 28 mln EUR;
- 4) za naruszenie art. 35 ust. 1 RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych (ustalenie 5) – kara pieniężna w wysokości od 28 mln do 45 mln EUR;
- 5) za naruszenie art. 35 ust. 1 RODO w zakresie domyślnego publicznego przetwarzania danych (ustalenie 6) – kara pieniężna w wysokości od 28 mln do 45 mln EUR;
- 6) za naruszenie art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO w zakresie przetwarzania danych kontaktowych (ustalenie 7) – kara pieniężna w wysokości od 9 mln do 28 mln EUR;
- 7) za naruszenie art. 25 ust. 1 w zakresie przetwarzania danych kontaktowych (ustalenie 8) – kara pieniężna w wysokości od 9 mln do 28 mln EUR;
- 8) za naruszenie art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 25 ust. 2 RODO w zakresie domyślnego publicznego przetwarzania danych (ustalenie 10) – kara pieniężna w wysokości od 9 mln do 28 mln EUR;
- 9) za naruszenie art. 25 ust. 1 RODO w zakresie domyślnego publicznego przetwarzania danych (ustalenie 11) – kara pieniężna w wysokości od 9 mln do 28 mln EUR.

236. EROD zwraca się zatem do ON IE o dopilnowanie, aby ostateczna kwota administracyjnych kar pieniężnych w ostatecznej decyzji ON IE spełniała wymogi art. 83 ust. 1 RODO.

*7.4.2.4. Administracyjna kara pieniężna za dodatkowe naruszenie art. 6 ust. 1 RODO*

237. EROD przypomina swój wniosek zawarty w niniejszej wiążącej decyzji dotyczący dodatkowego naruszenia art. 6 ust. 1 RODO w odniesieniu do przetwarzania danych kontaktowych<sup>426</sup>. EROD przypomina również, że ON NO zwrócił się do ON IE o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej za to dodatkowe naruszenie<sup>427</sup>.

238. EROD przyjmuje do wiadomości opinie Meta IE, że nawet w przypadku stwierdzenia naruszenia nie jest uzasadniona dodatkowa kara pieniężna, biorąc pod uwagę znaczenie innych administracyjnych kar pieniężnych już nałożonych za to samo przetwarzanie. Co więcej, Meta IE stwierdziła, że jakakolwiek dodatkowa kara pieniężna nie wynagrodzi starań Meta IE w zakresie współpracy i łagodzenia skutków, a ponadto sprawi, że cała administracyjna kara pieniężna będzie nieproporcjonalna i represyjna<sup>428</sup>.

239. EROD zgadza się jednak z argumentacją ON NO zawartą w jego sprzeciwie<sup>429</sup>. EROD powtarza, że zgodność przetwarzania z prawem jest jednym z podstawowych filarów prawa ochrony danych i uważa, że przetwarzanie danych osobowych bez podstawy prawnej stanowi wyraźne naruszenie podstawowego prawa osób, których dane dotyczą, do ochrony danych<sup>430</sup>. Biorąc pod uwagę charakter i wagę naruszenia zgodnie z art. 83 ust. 2 RODO, EROD uważa, że za to naruszenie należy nałożyć administracyjną karę pieniężną. W tym względzie EROD przypomina, że omawiane naruszenie dotyczy przetwarzania danych osobowych znacznej liczby<sup>431</sup> dzieci i że należy rozważyć poziom szkód, jakie poniosą<sup>432</sup>. Ponadto EROD zauważa, że stwierdzone naruszenie trwało co najmniej od 25 maja 2018 r. do momentu rozpoczęcia przez ON IE dochodzenia w niniejszej sprawie w dniu 21 września 2020 r.<sup>433</sup> Wreszcie EROD odnotowuje stanowisko ON IE zawarte w projekcie decyzji, że administracyjne kary pieniężne w odniesieniu do każdego z pozostałych naruszeń przewidzianych w projekcie decyzji, związanych z przetwarzaniem danych kontaktowych, są odpowiednie, niezbędne i proporcjonalne w celu zapewnienia zgodności z RODO<sup>434</sup>.

240. W związku z tym EROD wzywa ON IE do uwzględnienia stwierdzonego naruszenia art. 6 ust. 1 RODO przy ustalaniu wysokości administracyjnych kar pieniężnych poprzez nałożenie kary pieniężnej za dodatkowe naruszenie, która jest skuteczna, proporcjonalna i odstrasza zgodnie z art. 83 ust. 1 i 2 RODO.

---

<sup>426</sup> Sekcja 5.4.2.3 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>427</sup> Pkt 48 i 180 niniejszej wiążącej decyzji. EROD uznał, że w tym zakresie sprzeciw ON NO ma znaczenie dla sprawy i jest uzasadniony, zob. pkt 74 niniejszej wiążącej decyzji.

<sup>428</sup> Uwagi Meta IE dotyczące art. 65, pkt 98 i załącznik A, s. 48.

<sup>429</sup> Sprzeciw ON NO, s. 8.

<sup>430</sup> Art. 8 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

<sup>431</sup> Projekt decyzji, pkt 489.

<sup>432</sup> Projekt decyzji, pkt 499–500.

<sup>433</sup> Projekt decyzji, pkt 39.

<sup>434</sup> Projekt decyzji, pkt 565.

## 8 WIĄŻĄCA DECYZJA

241. W świetle powyższego oraz w związku z zadaniem EROD wynikającym z art. 70 ust. 1 lit. t) RODO dotyczącym wydawania wiążących decyzji zgodnie z art. 65 RODO Rada wydaje następującą wiążącą decyzję zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a) RODO:
242. W kwestii sprzeciwu dotyczącego podstawy prawnej przetwarzania danych kontaktowych:
1. EROD postanawia, że sprzeciw ON DE, ON FI, ON FR, ON IT, ON NL oraz ON NO dotyczące powołania się przez Meta IE na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO oraz alternatywnie na art. 6 ust. 1 lit. f) RODO spełniają wymogi art. 4 pkt 24 RODO.
  2. EROD stwierdza, że sprzeciw ON NO dotyczący nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za proponowane dodatkowe naruszenie spełnia wymogi art. 4 pkt 24 RODO. Natomiast EROD postanawia, że odpowiednie części sprzeciwów ON FR i ON IT dotyczące konkretnej kwestii związanej z administracyjną karą pieniężną za dodatkowe naruszenie nie spełniają progu określonego w art. 4 pkt 24 RODO.
  3. EROD wzywa ON IE do stwierdzenia w swojej ostatecznej decyzji, że doszło do naruszenia art. 6 ust. 1 RODO, na podstawie wniosku sformułowanego przez EROD w niniejszej wiążącej decyzji.
  4. EROD wzywa ON IE do uwzględnienia w nakazie przestrzegania przepisów dodatkowego naruszenia art. 6 ust. 1 RODO w zakresie, w jakim przetwarzanie jest w toku, w celu zapewnienia pełnej skuteczności zobowiązań Meta IE wynikających z art. 6 ust. 1 RODO.
243. W kwestii sprzeciwów dotyczących ewentualnych kolejnych (lub alternatywnych) naruszeń RODO wskazanych przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy:
5. W odniesieniu do sprzeciwu ON DE dotyczącego możliwych dodatkowych naruszeń art. 6 ust. 1 lit. a), art. 7 i art. 8 ust. 1 RODO w związku z przetwarzaniem danych kontaktowych EROD postanawia, że sprzeciw ten nie spełnia wymogów art. 4 pkt 24 RODO, a zatem ON IE nie jest zobowiązany do zmiany swojego projektu decyzji w tym zakresie.
  6. W odniesieniu do sprzeciwu ON DE dotyczącego możliwych dodatkowych naruszeń art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. c) RODO w związku z przetwarzaniem danych kontaktowych EROD postanawia, że sprzeciw ten nie spełnia wymogów art. 4 pkt 24 RODO, a zatem ON IE nie jest zobowiązany do zmiany swojego projektu decyzji w tym zakresie.
  7. W odniesieniu do sprzeciwu ON NO dotyczącego podstawy prawnej domyślnego publicznego przetwarzania danych EROD postanawia, że sprzeciw ten nie spełnia wymogów art. 4 pkt 24 RODO, a zatem ON IE nie jest zobowiązany do zmiany swojego projektu decyzji w tym zakresie.
244. W kwestii sprzeciwów dotyczących administracyjnej kary pieniężnej:
8. EROD postanawia, że sprzeciw ON DE dotyczący obliczenia administracyjnej kary pieniężnej spełnia wymóg art. 4 pkt 24 RODO.
  9. W odniesieniu do uwzględnienia naruszenia art. 24 RODO na podstawie art. 83 ust. 2 lit. k) RODO, jak zaproponowano w sprzeciwie ON DE, EROD nie stwierdza, że naruszenie art. 24 RODO może być uznane za czynnik obciążający na podstawie art. 83 ust. 2 lit. k) RODO, a zatem ON IE nie jest zobowiązany do zmiany swojego projektu decyzji w tym zakresie.

10. W odniesieniu do umyślności, o której mowa w art. 83 ust. 2 lit. b) RODO, EROD uważa, że argumenty przedstawione w sprzeciwie przez ON DE nie przedstawiają obiektywnych elementów wskazujących na umyślność zachowania Meta IE. W związku z tym ON IE nie jest zobowiązany do zmiany swojego projektu decyzji w zakresie ustaleń dotyczących charakteru naruszeń art. 12 ust. 1 RODO.
11. W odniesieniu do znaczenia zysku przedsiębiorstwa, jak argumentowano w sprzeciwie ON DE, EROD stwierdza, że w przedmiotowej sprawie ON IE nie musi zmieniać swojego projektu decyzji, aby dodatkowo uwzględnić roczny zysk przedsiębiorstwa zgodnie z art. 83 RODO.
12. EROD wzywa ON IE do dokonania ponownej oceny planowanego działania naprawczego w postaci administracyjnej kary pieniężnej zgodnie z art. 83 ust. 1 i 2, mianowicie:
  - 12.1. doprecyzowania swojego uzasadnienia dotyczącego wagi, jaką przypisano korzyściom finansowym uzyskanym przez Meta IE w wyniku naruszenia, o którym mowa w ustaleniu 1 projektu decyzji, a jeśli dalsze oszacowanie korzyści finansowych uzyskanych w wyniku naruszenia jest w tym przypadku możliwe i skutkuje koniecznością zwiększenia wysokości proponowanej kary pieniężnej, EROD zwraca się do ON IE o zwiększenie wysokości proponowanej kary pieniężnej;
  - 12.2. zapewnienia, by ostateczne kwoty administracyjnych kar pieniężnych były skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające;
  - 12.3. uwzględnienia stwierdzonego naruszenia art. 6 ust. 1 RODO przy ustalaniu przez ON IE administracyjnych kar pieniężnych i nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za dodatkowe naruszenie, która jest skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca.

## 9 UWAGI KOŃCOWE

245. Niniejsza wiążąca decyzja skierowana jest do ON IE oraz do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy. ON IE przyjmie swoją ostateczną decyzję na podstawie tej wiążącej decyzji, zgodnie z art. 65 ust. 6 RODO.
246. Jeżeli chodzi o sprzeciwy uznane za niespełniające wymogów art. 4 pkt 24 RODO, EROD nie zajmuje stanowiska co do istoty jakichkolwiek znaczących kwestii podniesionych w tych sprzeciwach. EROD powtarza, że jej obecna decyzja pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich ocen, do których przeprowadzenia EROD może zostać wezwana w innych sprawach, w tym również z udziałem tych samych stron, zważywszy na treść odpowiedniego projektu decyzji i sprzeciwów zgłoszonych przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy.
247. Zgodnie z art. 65 ust. 6 RODO ON IE przekazuje swoją ostateczną decyzję przewodniczącemu EROD w terminie miesiąca po otrzymaniu niniejszej wiążącej decyzji.
248. Po jej przekazaniu przez ON IE niniejsza wiążąca decyzja zostanie opublikowana zgodnie z art. 65 ust. 5 RODO.
249. Zgodnie z art. 70 ust. 1 lit. y) RODO ostateczna decyzja ON IE przekazana EROD zostanie wpisana do rejestru decyzji, które zostały objęte mechanizmem spójności.

W imieniu Europejskiej Rady Ochrony Danych

Przewodnicząca

(Andrea Jelinek)